

Etupyörä

Jääkäriprikaatin joukko-osastolehti 2/2018

100

Puolustusvoimat

Försvarsmakten • The Finnish Defence Forces

Etupyörä 2/2018

Sisältö

Sisällysluettelo.....	3
Pääkirjoitus	4
Jääkäriprikaatin komentajan tervehdys	5
Apulaiskomentajan palsta	6
Organisaation ja työntekijän huonontaulu	7
Yhteistyölle uusi ulottuvuus – valmiustoimikunta paikallispuolustusharjoituksessa.....	8
Palkittuja varusmiehiä	12
Henkilöstössä tapahtuu.....	16
Vierailuja ja tapahtumia	18
Lapin jääkäripataljoona Jääkäriparaatissa.....	24
Lapin jääkäripataljoonan perinnepäivä Vaasassa	25
Liikuntakooste	26
Liike voitelee niveliä ja mieltä	27
Valmiusyksikkökoulutus	28
Lapin jääkäripataljoona	34
Raivaaminen Lapin maakunnassa	36
Arktinen koulutus	40
Pohjoinen 18 -harjoitus.....	42
Lyö kohtaan vihosta; taisteluosasto 460 Pohjoinen 18 -taisteluharjoituksessa.....	43
Rovaniemen ilmatorjuntapatteristo.....	45
ITO90M-järjestelmän tilannekatsaus.....	45
Rovaniemen Crotalet Lohtajalla	46
Arktisen koulutuksen niksipalsta	49
Lapin aluetoimisto: Somesta ja someen.....	50
Lapin sotilassoittokunta - Näkyvä ja kuuluva Jääkäriprikaatin edustaja	52
Sodankylän Sotilaskotiyhdistys ry.....	56
Rovaniemen Sotilaskotiyhdistys ry.....	58
Jääkäriprikaatin Kilta ry	60
Lapin Ilmatorjuntakilta ry.....	64
Pohjan Jääkärikilta ry.....	65
Jääkäritoimikunta.....	67
Terijoen pataljoonasta itärajan vartijaksi ja taistelijaksi.....	68
Aliupseerikurssi 1/18 Sodankylä	73
Aliupseerikurssi 1/18 Rovaniemi	80
Jääkäriprikaatin tapahtumia 2018	83

Etupyörä 2/18 | Jääkäriprikaatin joukko-osastolehti

Toimituskunta:

Päätöimittäjä, everstiluutnantti Reima Vanhanen
Toimitussihteeri Taina Pirinen
Hankintasihteeri Riitta Mikkola, taloudenhoitaja Leena Rautanen
Lapin jääkäripataljoonan edustaja
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston edustaja
Lapin aluetoimiston edustaja
Lapin sotilassoittokunnan edustaja

Yhteystiedot:

Jääkäriprikaati
Etupyörä
PL 5
99601 SODANKYLÄ
taina.pirinen@mil.fi
puh. 0299 452 111

Kansikuva:

Taina Pirinen

Valokuvat:

Jääkäriprikaatin arkisto
Puolustusvoimat
Erikseen kuvissa mainitut

Taitto:

Taina Pirinen

Paino:

Juvenes Print

Painosmäärä:

4000 kpl

ISSN 2343-3019 (painettu)
ISSN 2343-3027 (verkkojulkaisu)

Tuhat rautaa tulessa

Vain vähän on lapinlisää tuossa otsikossa, kun mielessäni listailen kaikkea meneillään olevaa ja tulevaa tilaisuutta ja tapahtumaa, asioista puhumatta. Kun kirjoitan tätä juttua näin kesäkuun puolivälissä, jokakeväinen kilpajuoksu ajan kanssa on tältä erää ohi ja sieraimet edelleen pinnalla. Taas kerran Jääkäriprikaatin resurssit ovat olleet täysimittaisesti käytössä!

Yksi otsikko on ollut muita kirkaammin esillä - Joukko-osasto 2021 -kehittämistyö. Puolustusvoimauudistus 2015 kohteli Jääkäriprikaattia kokonaisuudessaan positiivisesti, olihan tulossa lisää resurssia eikä montakaan pakotettu muualle töihin. Tunnelmat olivat toisenlaiset Oulussa, jossa puolestaan ajettiin esikuntaa alas ja kymmenittäin henkilöstöä siirtyi kuka minnekin. Minä tulin tänne monen muun mukana.

Nyt ei ole kyse rakennemuutoksesta, organisaatioita ei lakkauteta. Nyt on kyse valmiuteen pohjautuvasta suunnittelusta - ja kehitystyöstä, jossa tarkastellaan toimintojen, organisoimien, osaamisen, sijainnin jne. järjestelyjä palvelemaan tehokkaammin nimenomaan valmiudellisia tarpeita. Kaikkea ei tietysti voi tehdä rauhan aikana, kuten ne tehtäisiin sodan aikana, mutta mahdollisimman lähelle sitä pyritään. Jokainen kyllä tietää, miksi näin.

Kaksi asiaa pitää erottaa toisistaan: Ensiksi, esikunnan organisaatiotarkistus, jossa tarkastellaan esikunnan kokoonpanoa, sisäistä työnjakoa eli työjärjestystä ja tehtävänkuvauksia. Tämä tehdään Maavoimien esikunnan ohjauksessa pienellä paikallisella liikkumavaralla. Muutokset ovat pieniä. Tavoitteena on aloittaa uudella organisaatiolla 1.1.2021.

Toinen asia on sitten esikunnan osien siirtyminen suojatiloihin Rovaniemelle. Ensimmäiset operatiivisen osaston pääosat 1.12.2018 alkaen, edellyttäen, että tilat ovat

valmiit. Muun esikunnan osalta suunnittelun tarkentuessa syksyn mittaan puntaroidaan tehtäväkohtaisesti myös sijaintikysymys. Mikäli tilat saadaan valmiiksi, esikunnan pääosa työskentelee Rovaniemellä ja toiminnan kannalta järkevä kokonaisuus Sodankylässä jo vuoden 2020 alusta alkaen. Rovajärven ampumakenttätoimisto jatkaa Misissä.

Jääkäriprikaatin muut osat jatkavat kuten ennenkin Sodankylässä ja Rovaniemellä. Näiden osalta suurimmat muutokset tarjoaa Koulutus 2020 - ohjelma, joka päivittää asevelvollisten koulutuksen vastaamaan paremmin nykyaikaa. Jo tänä vuonna alkavat ohjelman mukaiset kokeilut osassa Maavoimien joukko-osastoissa esimerkiksi verkko-opetukseen, koulutusmoduuleihin ja simulaattoreiden käyttöön liittyen kuin myös toimintakyvyn ja suoritustason mittausten osalta.

Tuo edellä mainittu ohjelma haastaa taas kerran meidät jokaisen pitämään itsemme osaamisen aallonharjalla. Paras keino on tietysti lähteä innostuneesti liikkeelle uutta oppimaan heti alusta alkaen.

Meidät haastaa myös entistä tiukemmin laajeneva kansainvälinen yhteistoiminta. Ensi keväänä tämä konkretisoituu meille kaikille kunnolla ensimmäistä kertaa. Esimakua saadaan jo tämän vuoden puolella eri suunnittelu- ja maastontiedustelutilaisuuksissa. Tulevat BOLD QUEST- ja NORTHERN WIND -tyyppiset harjoitukset ovat jatkossa olennainen osa koulutuskalenteria. Samassa suhteessa tarvitaan myös alan osaamista.

Kun tämä Etupyörä on jaossa, päivä on jo lyhenemään päin, talven marjat kerätty pakkaseen ja kesän saapumiserä miltei oppinut marssimaan tahtiin. Katse siirtyy hiljalleen vuoden loppua kohti. Tämä on viimeinen kirjoitukseni Etupyörään, jään reserviin ensi vuoden alusta. Kiitän lämpimästi kaikkia yhteistyöstä.

Jääkäriprikaatin esikuntapäällikkö
Everstiluutnantti Reima Vanhanen

Hyvät lukijat - prikaatilaiset

Viimeaikaiset tapahtumat Euroopassa ja meillä täällä Suomessa ovat osoittaneet turvallisuuspoliittisten tilanteiden herkkyyden ja nopeat muutoshetket. Puolustusvoimissa panostetaan korkeaan valmiuteen ja kykyyn vastata yllättävään tilanteeseen aiempaa enemmän. Valmius onkin ollut keskeisin kehittämiskohteemme ja kehittämistyön eräs hyvin näkyvä muutos on ollut valmiusyksiköiden perustaminen maavoimien joukko-osastoihin. Laajempi tosiasia kuitenkin on, että viimeisten kahden vuoden aikana lähes kaikki toimintamme ja jopa henkilökuntamme ajattelutapa on kehitetty palvelemaan valmiutta entistä paremmin.

Yksi tulevista valmiudellisista muutoksistamme on prikaatimme esikunnan siirtyminen Rovaniemelle sekä entistä tiiviimpi yhteistyö Kainuun prikaatin, pohjoisen rajavartiostojen ja Lapin lennoston kanssa. Samaan aikaan tullaan lisäämään omien joukkojemme harjoittelua kansainvälisessä ympäristössä, jotta meille syntyy entistä parempi kyky vastaanottaa kansainvälistä apua. Kyky yhteistoimintaan syntyy vain yhteisen harjoittelun kautta. Voidaan hyvin perustellusti todeta, että Jääkäriprikaati on muutosten keskiössä Pohjois-Suomen puolustuksen ja valmiuden kehittämisessä. Tulevat muutokset vaativat Jääkäriprikaatilta ja sen henkilöstöltä entistä enemmän osaamista ja myös suurta kansainvälisiä harjoituksia, joissa kaikki toimijat ovat mukana.

”Maanpuolustus kuuluu kaikille” on Puolustusvoimat 100 -juhlavuoden teemamme. Suomalaisella kokonaisturvallisuuden mallilla on pitkät ja vahvat perinteet ja se on edelleen malli, jolle on kysyntää myös maailmalla. Olemme pitäneet kiinni suomalaisesta asevelvollisuudesta ja keskittäneet rajalliset voimavaramme kustannustehokkaasti oman maamme puolustukseen. Varusmiespalveluksen

myötä valtaosa nuorista miehistä ja yhä suureneva osa naisista sioutuu osaksi puolustusjärjestelmäämme ja yhteiskuntaamme. Palvelusaika ja mahdolliset kertausharjoitukset ylläpitävät vahvaa maanpuolustustahtoa ja siten myös puolustusvoimien uskottavaa suorituskykyä. Nykyisessä maailmatilanteessa useat maat suunnittelevat asevelvollisuuden palauttamista.

Asevelvollisuutta ja koulutusta kehitetään ja ajanmukaistetaan nykyvaatimusten mukaisesti. Edessä onkin muutosten aika ja keskeisimmät muutokset tapahtuvat Koulutus-2020-ohjelman mukaisesti. Ensimmäisessä vaiheessa muutoksia toteutetaan yksittäisinä kokeiluna joukko-osastoissa. Eri-laiset verkko-opetusmenetelmät, kurssimuotoiset opetus suunnitelmat, simulaattori- ja virtuaalikoulutusjärjestelmät sekä monimuotoiset suorituskyvyn arviointi- ja mittausmenetelmät otetaan käyttöön valtakunnallisesti. Myös eri tehtäviin liittyviä palvelusaikojen tarkastellaan ja koulutusta pyritään tehostamaan. Tavoitteena on mielenkiintoinen ja motivoiva koulutus, josta on mahdollisimman paljon hyötyä myös palvelusajan jälkeen. Samalla tavoitteena on kouluttaa mahdollisimman moni palveluksensa aloittanut asevelvollinen palveluksensa loppuun saakka.

Palkatun henkilökunnan osaamisen järjestelmällinen kehittäminen on keskeinen perusta Jääkäriprikaatin toimintakyvylle ja onnistuneille koulutustuloksille. Korkea valmius, teknistyvä kalusto, kansainvälinen yhteistoiminta, olosuhteiden hallinta sekä nykyaikainen koulutus tietoteknisessä ympäristössä edellyttää yhdistelmän elinikäistä oppimista ja toimintakyvyn ylläpitoa. Tiedän, että työväärämme ja tehtävien vaatavuus ovat äärimmäisen raskaat, mutta meidän kaikkien tulee tehdä parhaamme

osaamisemme ja käytettävyytemme vahvistamiseksi.

Jääkäriprikaatille alkuvuosi 2018 on ollut poikkeuksellisen haastava kokonaisuus. Esikunnan siirtymiseen liittyvät valmistelut ja koko organisaatiomme sitoutuminen Pohjoisen 18 -harjoituksen toteutukseen useiksi viikoiksi vaati henkilöstöltämme valtavia ponnisteluja ja asennetta. Kokonaisuutena selvisimme velvoitteista erittäin hyvin ja osoitimme vahvaa osaamista ja sitoutumista työhömmme. Kiitän prikaatilaista erinomaisesta työstä ja samalla prikaatin yhteistyökumppaneita saamastamme varauksettomasta tuesta. Loppuvuosi 2018 ei ole yhtä tiivis, mutta järjestettävät kilpailutapahtumat ja kansainvälisiin harjoituksiin valmistautuminen normaalitöiden ohessa pitäneet meidät työntäyteisinä.

Toivotan kaikille menestyksellistä ja unohtumatonta Puolustusvoimat 100 juhluvuotta. Pitäkäämme yhdessä huoli, että Suomen itsenäisyys on vahvalla perustalla myös tulevina vuosina.

Olkaamme ylpeitä prikaatistamme.

Jääkäriprikaatin komentaja
Eversti Jyrki Kisanlahti

Yhteistoimintaa maanpuolustushengessä

Tätä artikkelia kirjoittaessani on Juhannus jäänyt juuri taakse. Kesä on kauneimmillaan, sääsket ja mäkäräiset ovat heränneet ja sulostuttavat elämää heti kun astuu ovesta ulos. Kesäloma on vielä edessä ja on aika muistella mitä on jäänyt vuodesta taakse.

Kiivas alkuvuosi on takana. Vuosi lähti liikkeelle Alueellisella maanpuolustuskurssilla Luostolalla tammi-helmikuun vaihteessa. Kurssin toteutti Lapin aluehallintovirasto yhteistyössä Jääkäriprikaatin kanssa. Viidessä päivässä noin 50 kurssilaiselle annettiin tuhti paketti kokonaismaanpuolustuksesta. Luennoitsijat olivat korkeatasoisia ja luennot herättivät kurssilaisten osalta kysymyksiä ja keskustelua. Kurssilaisten antama palaute oli positiivinen ja varsinkin sanallinen palaute antoisaa lukea.

Maaliskuussa järjestettiin paikallispuolustusharjoitus Rovaniemellä. Harjoitus oli moniviranomaisharjoitus jossa harjoiteltiin toimintaa normaaliolojen häiriötilanteissa. Ajankohtana Rovaniemellä oli runsaasti turisteja ympäri maailmaa ja viestintä oli avainasemassa. Etukäteen ja harjoituksen aikana toteutettu viestintä onnistui. Olin it-

se harjoituksen aikana Rovaniemen lentoasemalla lähdössä työmatkalle Helsinkiin. Koneeseen nousua odotellessa tuli kuullut suomi-englanniksi: "Puolustusvoimat harjoittelevat lentokentän alueella. Harjoituksessa ammutaan harjoitusampumatarvikkeilla". Syksyllä paikallispuolustusta viranomaisten kanssa harjoitellaan Ivalossa. Koko Lappia puolustetaan.

Keväeseen kuului suuri määrä yhteistoimintatapaamisia eri viranomaisten ja muiden yhteistyökumppaneiden kanssa. Kaikissa tapaamisissa oli yksi yhteinen piire: positiivinen maanpuolustushenki! Olen henkilökohtaisesti iloinen, että minulla on mahdollisuus tehdä yhteistyötä tuollaisen hengen omaavien ihmisten kanssa.

Pohjoinen 18 -harjoitus touko-kesäkuun vaihteessa oli koko Jääkäriprikaatin osalta valtava ponnistus. Harjoituksessa pääosa palikatusta henkilöstöstä sai toimia ja harjaantua omassa poikkeusolojen tehtävässä. Paikallispuolustuksen osalta harjoitus oli onnistunut ja antoi eväitä jatkoon. Koko Pohjoisen 18 -harjoituksesta on lehdessä oma artikkeli.

Toukokuussa Kainuun prikaati järjesti Oulussa viranomaisyhteistyö tapaamisen, johon osallistuin Jääkäriprikaatin edustajana. Tapaamiseen osallistui eri viranomaisia Pohjois-Pohjanmaan, Kainuun ja Lapin maakunnista. Tapaamisen tarkoituksena oli informoida viranomaisia Jääkäriprikaatin ja Kainuun prikaatin syvenevästä yhteistyöstä paikallispuolustuksen ja viranomaisyhteistyön osalta. Tilaisuudessa myös esiteltiin vuoden 2019 paikallispuolustusharjoitusten alustavat suunnitelmat. Tapahtumasta saimme osallistuneilta hyvän ja kannustavan palautteen.

Mitäs sitten loppuvuonna? Yhteistoiminta tulee jatkumaan muiden toimijoiden kanssa hyvässä yhteishengessä. Syksyn paikallispuolustusharjoituksen suunnittelu on jo aloitettu. Alueellisen maanpuolustuskurssin jatkokurssi järjestetään marraskuussa Rovaniemellä. Osallistumme Kainuun prikaatin johtamaan ARCTIC SHIELD -harjoitukseen marras-joulukuun vaihteessa ja valmistaudumme esikuntapäällikön artikkelissa kerrottuun esikunnan osien siirtoon Rovaniemelle.

Yllä olevasta listasta, joka ei sisällä läheskään kaikkia tapahtumia, voi tehdä yhden johtopäätöksen: työtä ja tapahtumia riittää loppuvuodeksikin.

Eversti Jari Osmonen
Apulaiskomentaja

Organisaation ja työntekijän huoneentaulu

| Sosiaalikuuraattori YTM Sirkka Vaarala

Kyllin hyvä työyhteisö

- Sovittaa yhteen yksilön kyvyt ja työn vaatimukset.
- Iloitsee, kun työssä onnistutaan – tukee kun on vaikeuksia.
- Kunnioittaa erilaista osaamista ja erilaisia vahvuuksia.
- Antaa kaksisuuntaista ja rehellistä palautetta, joka perustuu tosiasioihin.
- Antaa mahdollisuuden tehdä työn niin hyvin kuin osaa ja kehittyä siinä.
- Pystyy käsittelemään ristiriitoja – ei halvaannu pienistä kahakoista.
- Antaa tilaa yhdessä olemiselle ja jakamiselle työn lomassa.
- Tunnustaa ihmisen rajallisuuden – hyväksyy, ettei kukaan ole aina hyvässä terässä.

On turvallinen.

© Suomen Mielenveysseura

Kyllin hyvä työntekijä

- Tunnustaa oman rajallisuutensa ja hyväksyy sen muissa.
- Pitää huolta omasta osaamisestaan.
- Arvostaa muiden ammattitaitoa.
- On omalta osaltaan vastuussa työpaikan ilmapiiristä.
- Uskaltaa kysyä.
- Opii erehdyksistään.
- Tuntee arvonsa.
- Osaa joustaa; taipuu vaan ei taitu.
- Ei puukota työtoveria selkään.
- Arvostaa vapaa-aikaansa.

© Suomen Mielenveysseura

Yhteistyölle uusi ulottuvuus – valmiustoimikunta paikallispuolustusharjoituksessa

| Teksti: Kaisa Ainasoja
yljohtaja, Lapin aluehallintovirasto
puheenjohtaja, Lapin valmiustoimikunta

Viranomaisviestinnän toimivuutta LAPPI 118 -harjoituksessa testattiin muun muassa harjoitustiedotustilaisuuksien avulla.

Valtion aluehallinnon ja Puolustusvoimien yhteistyöllä on jo pitkät perinteet. 1960-luvun alussa käynnistyi sotavuosina siviili- ja sotilasjohtamisesta poikkeusoloissa karttuneisiin kokemuksiin pohjautuen valtakunnallinen ja alueellinen maanpuolustuskurssitoiminta, jonka toteuttamisesta alueilla valtion aluehallinto – ensin lääninhallitukset ja tällä vuosikymmenellä aluehallintovirastot – ja Puolustusvoimat ovat alusta alkaen vastanneet yhteistyössä. Maanpuolustuskurssien järjestämisen lisäksi aluehallintovirastoilla on lukuisia muitakin lakisääteisiä yhteiskunnan kokonaisturvallisuuteen liittyviä tehtäviä.

Laki aluehallintovirastoista (896/2009) säättää aluehallintovirastojen tehtäväksi myös varautumisen yhteensovittamisen alueella ja siihen liittyvän yhteistoimin-

nan järjestämisen, valmiussuunnittelun yhteensovittamisen, kuntien valmiussuunnittelun tukemisen, valmiusharjoitusten järjestämisen, alue- ja paikallishallinnon turvallisuussuunnittelun edistämisen sekä toimivaltaisten viranomaisten tukemisen niiden johtaessa turvallisuuteen liittyviä tilanteita alueella ja tarvittaessa niiden toiminnan yhteensovittamisen. Tällainen tehtäväkokonaisuus tarjoaa oivan perustan Puolustusvoimien kanssa tehtävälle yhteistyölle.

Uudenlaista "draivia" yhteistyöhön

Sotilasläänien aikaisemmin hoitama alueellinen viranomaisyhteistyö siirtyi vuoden 2015 alussa sotilasläänien lakkauttamisen myötä Maavoimien joukko-osastojen vastuulle. Muutos on tuonut mu-

kanaan yhteistyöhön aivan uudenlaista "draivia". Yhteistyö on lähentynyt, laajentunut, syventynyt ja konkretisoitunut. Yksi osoitus siitä on aluehallintovirastojen mukaan ottaminen muutama vuosi sitten Maavoimissa käynnistettyihin, säännöllisesti järjestettäviin paikallispuolustusharjoituksiin. Tämä tuntuu luonteelta jatkeelta kaikelle aikaisemmalle yhteistoiminnalle.

Varautumisen ja valmiussuunnittelun yhteensovittamistehtävää ja siihen liittyvän yhteistoiminnan järjestämistä Lapin aluehallintovirasto toteuttaa viraston yhteydessä toimivan alueellisen valmiustoimikunnan avulla. Lapin valmiustoimikunnassa on laajasti edustettuna alueen varautumisen kannalta keskeiset toimijat – tällä hetkellä 18 eri tahoa. Jo vakiintuneen käytännön mukaisesti valmiustoimi-

Viranomaiset harjoittelivat LAPPI 118 -harjoituksessa Rovaniemellä pommiräjähdyksen jälkeisiä pelastustehtäviä Ounaskosken koululla. Räjähdyksessä loukkaantuneiden epäiltiin altistuneen radioaktiivisille aineille, joten potilaat kuljetettiin puhdistuslinjaston läpi ennen kuljettamista Lapin keskussairaalaan.

kunta kokoontuu kokonaisuudessaan kaksi kertaa vuodessa, jollei tilanne edellytä tiheämpää kokoontumista. Valmiustoimikunnan sihteeristö ja viestintäjaos toimivat aktiivisesti pitkin vuotta ja valmistelevat asioita valmiustoimikunnan käsiteltäväksi.

Käytännössä varautumista ja eri tahojen yhteistoimintaa on testattu aluehallintoviraston ja Pelastusopiston yhteistyössä järjestämissä valmiusharjoituksissa. Näitä harjoituksia on ollut Lapissa pää-

sääntöisesti kerran vuodessa, ne ovat koskeneet sekä normaaliolojen häiriötilanteita että poikkeusoloja ja ne on kohdistettu eri vuosina maakunnan eri osiin ja eri kuntiin. Puolustusvoimien rooli näissä harjoituksissa on ollut varsin pieni. Lapin aluehallintovirasto on osallistunut myös kahden vuoden välein järjestettäviin Suomen, Ruotsin, Norjan ja Venäjän välisiin Barents Rescue -suoronnettomuusharjoituksiin ja niiden valmisteluun.

Osallistuminen paikallispuolustusharjoitustoimintaan

Kun Lapin aluehallintovirastolle tarjottiin mahdollisuutta osallistua Jääkäriprikaatin johtamaan paikallispuolustusharjoitustoimintaan, mukaan oli kaikki edellä esitetty huomioiden helppo lähteä. Aluehallintoviraston osallistuminen rakennettiin jo olemassa olevan valmiustoimikunnan ja sen sihtee-

ristön ja viestintäjoaksen varaan. Kun lisäksi harjoituskkenaariossa kyettiin hyödyntämään alueellisilla maanpuolustuskursseilla käytettävää materiaalia, tuntui, että kaikki palaset lokahtelivat kohdilleen. Kuluvan vuoden helmi–maaliskuun vaihteessa järjestetty LAPPI 118 -harjoitus oli ensimmäinen paikallispuolustusharjoitus, jossa Lapin aluehallintovirasto oli aktiivisesti mukana alusta loppuun – etukäteissuunnittelusta aina loppupalautteeseen saakka. Kokemus oli monin tavoin avartava.

Paikallispuolustusharjoitukseen sisältyneen viranomaisyhteistyön harjoittelun tavoitteena oli kehittää yhteisen tilannekuvan muodostamista, tilannetietoisuuden jakamista ja viranomaisyhteistyötä. Näiden tavoitteiden eteen tehtiin paljon työtä niin ennen harjoitusta kuin varsinaisina harjoituspäivinä, ja voi sanoa, että kaikissa kolmessa tavoitellussa asiassa päästiin reippaasti eteenpäin. Yllätyksiä toki tuli harjoituksen aikana vastaan ja monia jatkokehittämiskohteita tunnistettiin.

Valmiustoimikunnan sihteeristö on toiminut parin vuoden ajan ja työskennellyt tähän mennessä

LAPPI 118 -harjoitus Lapin maakuntalaulun hengessä Kalevalan päivänä. "Revontulta sen talvinen taivas luo, kun pakkanen parhaana räiskää, ja tunturilaaksojen vuolas vuo, se kallioseinihin läiskää. Niin mieltäni nostaa ja juhlistaa tämä kymmenen, kymmenen virran maa!"
#lappi118 #papu118 #jäkäriprikaati

muun muassa varaverkko- ja suojatila-asioiden parissa ja koonnut Lapin alueellisen valmiustoiminnan harjoituskalenterin. Sihteeristöllä oli viranomaisyhteistyötoimintaharjoituksessa keskeinen rooli yleistilannekuvan ylläpidossa ja tilanneanalysoinnissa. Sihteeristö kehitti harjoituksen aikana tilannekuvan arviointia ja esittämistä varten mallin, jota voitaneen hyödyntää tulevisakin harjoituksissa ja maanpuolustuskursseilla.

Viestintäjoaksen tehtävänä on arvioida ja kehittää viranomaisyhteistyön ja viestinnän järjestämistä häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa sekä muissa vaativissa viestintätilanteissa.

Viranomaisyhteistyön toimivuutta harjoituksessa testattiin muun muassa harjoitustiedotustilaisuuksien avulla, sillä viranomaisten yhteiset ulostulot kansalaisten ja median suuntaan ovat erilaisissa kriiseissä tärkeitä. Harjoitustiedotustilaisuuksista varmasti sekä tilaisuuksien esiintyjät että viestintäjoaksen jäsenet saivat hyödyllistä oppia ja kokemusta mahdollisia oikeita tilanteita varten.

Paikallispuolustusharjoituksen kaksi viranomaisyhteistyötoimin-

taan keskittynyttä päivää useine valmiustoimikunnan, sihteeristön ja viestintäjoaksen kokouksineen, palaverineen ja tiedotustilaisuuksineen olivat erittäin tiiviitä, mutta hyvin antoisia. Samat asiat voivat eri tahoilta tarkasteltuina näyttää kovin erilaisilta. Tämän vuoksi toisten toimintatapojen tuntemaan oppiminen, yhteisen ymmärryksen muodostaminen ja kyky puhua samaa kieltä ovat ensiarvoisen tärkeitä asioita. Laaja-alaisena yhteistyönä toteutettava paikallispuolustusharjoittelu edesauttaa merkittävästi näissä asioissa kehittymistä.

Alueellinen maanpuolustuskurssitoiminta

Lapin aluehallintovirastolla ja Jääkäriprikaatilla on myös vapaaehtoisuuspohjalta tapahtuvaa yhteistyötä. Alueellisen maanpuolustuskurssitoiminnan eräänlaisena jatkona toimivat alueelliset maanpuolustusyhdistykset. Lapin aluehallintovirasto, aikaisemmin Lapin lääninhallitus, on yhdessä Puolustusvoimien kanssa vetänyt Lapin maanpuolustusyhdistys ry:tä aina

1960-luvun puolestavälstä saakka. Myös veteraanasiat yhdistävät. Lapin aluehallintoviraston yhteydessä toimii Lapin veteraanasiaineuvottelukunta, jonka toimintaan Puolustusvoimat on kaiken muun tekemänsä veteraanityön ohella aina aktiivisesti osallistunut.

Tällainen on yhteistyön tilanne kesällä 2018 Lapin aluehallintoviraston näkökulmasta ja tällaisena se näillä näkymin tulee jatkumaan aina aluehallintovirastojen lakkauttamiseen saakka, mikä tämän hetken tiedon mukaan tapahtuu vuoden 2021 alussa. Tuolloin aluehallintovirastojen nykyiset varautumis- ja valmiussuunnittelu-tehtävät ovat siirtymässä muiden tahojen hoidettaviksi. Aluehallintovirastojen toiminnan jatkuvuus liittyy käynnissä olevaan maakunta- ja soteuudistukseen, jonka lykkäytyminen on vaikuttanut myös valtionhallinnon uudistamisen aikatauluun.

Parhaimmat kiitokset Jääkäriprikaatille moninaisesta ja innostavasta yhteistyöstä!

Jääkäriprikaatin valmiusyksikkö esitteli suorituskykyään LAPPI 118 -harjoituksessa.

Palkittuja varusmiehiä

Lapin Jääkäri-iristi

Seuraaville Jääkäriprikaatissa palvelleille varusmiehille on myönnetty tunnustuksena heidän ansioistaan varusmiespalveluksessa Jääkäriprikaatissa Lapin Jääkäri-iristi ja kunniakirja.

Lapin jääkäripataljoona

1. Jääkärikomppania

Upseerikokelas Pohjasenaho Eero
Upseerikokelas Törmänen Jenni
Alikersantti Huovinen Paulus
Alikersantti Juntura Antti
Jääkäri Klasila Topias

2. Jääkärikomppania

Upseerikokelas Honkanen Eetu Oskari
Upseerikokelas Pikkujämsä Elias Jaakko Johannes
Upseerikokelas Pikkujämsä Konsta Lauri Olavi
Jääkäri Rahko Janne Jaakko Juhani
Upseerikokelas Niskakangas Christian
Upseerikokelas Ylinampa Vilhelmiina
Kersantti Koskinen Ville
Kersantti Vuolteenaho Aaro
Kersantti Untinen Olli
Alikersantti Peltokangas Mikko
Korpraali Muotka Niilo
Korpraali Hosio Veeti
Korpraali Kujala Eerika

3. Jääkärikomppania

Upseerikokelas Lammi Milla-Matilda
Upseerikokelas Pyykönen Jussi

Tukikomppania

Upseerikokelas Paaso Sakarias Lauri Olavi
Upseerikokelas Lepola Pietari
Upseerikokelas Karhumaa Juhu
Alikersantti Pitkänen Antti
Jääkäri Karjalainen Niko
Jääkäri Juopperi Aleks
Jääkäri Sarala Olli

Rovaniemen ilmatorjuntapatteristo

2. Ilmatorjuntapatteri

Upseerikokelas Pääkkölä Väinö Aleksanteri Valdemar
Alikersantti Rahkola Konsta Mikko Valtteri

Tukikohtakomppania
Upseerikokelas Kuiri Juhu
Kersantti Lehto Juhu
Korpraali Tilvis Niklas
Korpraali Alkku Sami

Keskiviikkona 14.3.2018 kotiutuivat 255 päivää Jääkäriprikaatissa palvelleet miehistön erityistehtäviin koulutetut varusmiehet.

Kotiuttamisjuhlassa 13.3. palkittiin seuraavat ansioituneet varusmiehet:

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Kasper Oikarinen
Korpraali Juhana Antti

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja erittäin hyvästä palveluksesta sotilaspoliisina Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Jyri-Petteri Jatkola

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja erittäin hyvästä palveluksesta lääkintämiehenä Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Vilma Siivonen
Korpraali Olli Pesonen

Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle, varusmiehet valitsevat keskuudestaan: Jääkäri Olli-Hermannin Jaakkola

Lapin lennoston killan palkinto: Tykkimies Tapio Huttunen

Rovaniemen Reserviläiset ry:n palkinto Lapin reserviläispiirien pronssinen mitali ja kunniakirja miehistöön kuuluvalla: Korpraali Teemu Yliuntinen

Sodankylän Reserviläiset ry:n palkinto Lapin reserviläispiirien pronssinen mitali ja kunniakirja miehistöön kuuluvalla: Jääkäri Anniina Maronen

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta olevalle rehdistille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalle varusmiehelle:
Jääkäri Arttu Koivisto
Tykkimies Jaakko Toiviainen
Korpraali Juhana Antti
Tykkimies Roope Leinonen
Korpraali Sauli Heikkilä

Rovaniemen Sotilaskotiyhdistyksen palkinto eniten kuntoindeksiään kohottaneille:
Tykkimies Jaakko Kyngäs
Tykkimies Matias Määttä

Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen palkinto eniten kuntoindeksiään kohottaneelle: Jääkäri Jeremias Pähtilä

Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen palkinto hyvästä yhteistyöstä: Jääkäri Jetro Tölli

Ulla Mustakallio- rahaston stipendi hyvää sotilaskuntoa osoittaneille, miehistötehtävissä palveleville varusmiehille:
Korpraali Teemu Hurtig
Korpraali Aleks Ilikainen
Tykkimies Atte Ylikulju

Heinäkuussa 2017 palveluksen aloittaneet 347 vuorokautta palvelleet varusmiehet siirtyivät reserviin 14.6.2018 ja tammikuussa 2018 palveluksen aloittaneet 165 vuorokautta palvelleet varusmiehet 21.6.2018.

Kaikki Jääkäriprikaatista kotiutuvat kokoontuivat kotiuttamisjuhlaan Sodankylän varuskuntaan Joutselän patsaalle 13.6.2018. Maavoimien komentajan, kenraaliluutnantti Petri Hulkon osallistuminen tilaisuuteen teki tämän kesän kotiuttamisjuhlasta tavallista juhlavamman.

Kotiuttamisjuhlassa palkittiin seuraavat ansioituneet varusmiehet:

Jalkaväen mitali ja kunniakirja sekä nimet kunniatouluun erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Upseerikokelas Pikkujämsä Konsta, Oulu
Kersantti Vilksa Tuukka, Kittilä

Sodankylän Reserviupseerit Ry:n palkinto Reserviupseerien mitali ja kunniakirja ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Upseerikokelas Kankaanranta Pertti, Pelkosenniemi

Sodankylän Reserviläiset ry:n palkinto, Lapin Reserviläispiirien mitali ja kunniakirja
Lapin reserviläispiirien hopeinen mitali ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Kersantti Kouvala Heikki, Oulu
Lapin reserviläispiirien pronssinen mitali ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Rahko Janne, Alavieska

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko ansiokkaasta palveluksesta joukkoyksiköissä Jääkäriprikaatissa:
Jääkäri Äijälä Hannes, Oulu
Korpraali Untinen Janne, Oulu

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko hyvästä palveluksesta erikoisajoneuvon kuljettajana Jääkäriprikaatissa:
Jääkäri Lunki Aukusti, Tornio
Korpraali Vihelä Mikko, Oulu

Rovaniemen Reserviupseerikerho ry:n palkinto: reserviupseerien mitali ja kunniakirja ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Upseerikokelas Leppänen Jarno, Rovaniemi

Rovaniemen Reserviläiset ry:n palkinto Lapin reserviläispiirien hopeinen mitali ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Kersantti Kelloniemi Sami, Oulu

Lapin reserviläispiirien pronssinen mitali ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Tykkimies Suur-Inkeroinen Manu, Kempele

Lapin Ilmatorjuntakillan palkinto (Marttiinin Ilves -puukko) erittäin hyvästä palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Alikersantti Konttila Otto, Oulu
Korpraali Liedes Niko, Oulu
Tykkimies Puotiniemi Niko, Kempele
Upseerikokelas Lamberg Miika, Oulu

Lapin Lennoston kilta ry:n palkinnot:
Kiltalautanen 347 vrk palvelulle johtajalle:
Alikersantti Takkunen Joonas, Ylivieska

Killan kirja 165 vrk palvelulle:
Korpraali Mäki-Tammela Juho, Oulu

JP27:n perinneyhdistyksen rahalahjoitus (100€) ja
Jääkäriin testamentti Jääkärihenkisin soturi:
Upseerikokelas Hänninen Ville, Rovaniemi

Pohjan Jääkärikillan Kiltaristi ansiokkaasta palveluk-
sesta Jääkäriprikaatissa:
Upseerikokelas Werner Broström, Oulu
Kersantti Arttu Saaranen, Nivala

Pohjan Jääkärikillan stipendi (100€) erittäin ansiok-
kaasta palveluksesta 3. Jääkärikomppaniassa:
Jääkäri Töllä Jere, Nivala

Ulla Mustakallio stipendi (Sotilaskotiliitto) hyvää so-
tilaskuntoa osoittanut miehistötehtävässä palveleva
varusmies (100€ stipendi):
Jääkäri Koivula Jimi, Raahe
Korpraali Sallinen Teemu, Siikajoki
Jääkäri Pikkarainen Tuukka, Kemi
Tykkimies Ahlmark Eddie, Vaasa

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja stipendi (50€/hlö) tai-
tavasta ja kolarittomasta moottoriajoneuvon kuljetta-
misesta varusmiesajona "paras varusmieskuljettaja":
Jääkäri Ollila Marius, Muonio
Korpraali Pulkkanen Roope, Kuusamo

Maanpuolustuksen kannatusäätiön stipendi (50€/
hlö, stipendi jaetaan Jääkäriprikaatin maanpuolustus-
sen kannatusäätiön stipendirahoista) erittäin ansiok-
kaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Jääkäri Klasila Topias, Ii
Korpraali Kähkölä Johannes, Kempele
Korpraali Pulkkanen Valtteri, Pudasjärvi
Korpraali Pulkkinen Paulus, Kempele

Maanpuolustuksen kannatusäätiön stipendi (50€/
hlö, stipendi jaetaan Lapin Lennoston maanpuolus-
tusten kannatusäätiön stipendirahoista) perusteena
kiitettävä laivuepalvelus:
Kersantti Manninen Jami, Vihti
Alikersantti Sippola Antti, Rovaniemi
Korpraali Pietiläinen Miska, Jyväskylä
Lentosotamies Pekkala Mikko, Jyväskylä
Korpraali Timlin Eerik, Tyrnävä
Lapin lennoston saapumiseräpalkinto ja apumekaan-
nikkopalkinto:
Alikersantti Härkönen Tommi, Paltamo
Lapin lennoston ilmataisteluasemiespalkinto:
Alikersantti Paananen Saku, Viitasaari
Lapin lennoston kuljettajapalkinto:
Korpraali Vasalampi Topias, Taivalkoski

Lapin lennoston apumekaanikkopalkinto:
Alikersantti Coffeng, Martti Sebastian, Helsinki

Jääkäriprikaatin Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle.
Varusmiehet valitsevat keskuudestaan:
Kersantti Huovinen Paulus, Oulu
Korpraali Pyykönen Petri, Haukipudas
Jääkäri Suorsa Veikka, Kemi
Korpraali Meskus Jaakko, Lumijoki
Alikersantti Niemelä Tatu, Tervola

Jääkäriprikaatin Killan "Puolesta maan"- veteraanimat-
riseksi parhaalle sodankyläläiselle 347 vrk ja 165 vrk pal-
vellelle:
Kersantti Salminen Joonas, Sodankylä
Jääkäri Halonen Esa, Sodankylä

Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen palkinnot hyvästä yh-
teistyöstä:
Jääkäri Rissanen, jääkäri Kotimaa, jääkäri Aikio, jääkä-
ri Pallari, jääkäri Keinänen, jääkäri Kangas, alikersantti
Spåra, jääkäri Määttä

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta
olevalle rehdille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalla va-
rusmiehelle. Kouluttajat valitsevat:
Alikersantti Ronkainen Tuomo, Oulu
Korpraali Tupitsa Veeti, Oulu
Alikersantti Lehtola Jeremias, Liminka
Jääkäri Rantapää Joonas, Oulu
Korpraali Karinkanta Marjo, Oulu
Alikersantti Haho Mikko, Kempele
Alikersantti Kälkänen Manu, Siikajoki
Kersantti Stolt Rene, Oulu

Rovaniemen Sotilaskotiyhdistyksen palkinnot eniten kun-
toindeksiään kohottaneille varusmiehille (sykemittari):
Tykkimies Perälä Ville, Oulu
Jääkäri Turunen Niko, Tyrnävä
Jääkäri Kareen Samuel, Taivalkoski
Korpraali Impola Samuel, Yppäri
Alikersantti Hahto Teemu, Oulu
Tykkimies Keckman Vili, Oulu
Kersantti Hilli Sami, Jääli
Tykkimies Lindroos Miko, Varjakka

Leijona Cateringin stipendi parhaalle sotilaskeittäjälle:
Järvelä Aku-Petteri, Ylivieska
Korpraali Alkku Sami, Tornio

Autoliiton Rovaniemen osaston palkinto, standaaari:
Kersantti Silvasti Antero, Petäjäskoski

Työ- ja palvelusturvallisuusstipendi (100€):
Jääkäri Heikkinen Akseli, Sodankylä
Alikersantti Stolt Rene, Oulu

Oulun Suomalaisen Klubin stipendi (150 euroa):
Upseerikokelas Jokikokko Oskari, Pudasjärvi

Henkilöstössä tapahtuu

| Teksti: Palkkasihteeri Tanja Moilanen

Ylennykset

4.6.2018 ylennykset
Everstiksi everstiluutnantti Jari Osmonen
Majuriksi kapteeni Antti Pipinen

Palvelusarvot

4.6.2018 annetut palvelusarvot
Vääpeliksi ylikersantti Tuomas Poikela
Vääpeliksi ylikersantti Riikka Nyström
Vääpeliksi ylikersantti Lassi-Pekka Ollikainen
Vääpeliksi ylikersantti Kai Leinonen
Vääpeliksi ylikersantti Janne Poikela
Ylikersantiksi kersantti Juho Palatsi
Ylikersantiksi kersantti Markus Lindell
Ylikersantiksi kersantti Petrus Portaankorva

4.6.2018 ylennykset reservin sotilasarvossa
Yliluutnantiksi vääpeli Petteri Ylianttila
Vääpeliksi ylikersantti Lassi-Pekka Ollikainen
Vääpeliksi ylikersantti Kai Leinonen
Ylikersantiksi ylikersantti Janne Poikela
Ylikersantiksi kersantti Juho Palatsi
Ylikersantiksi ylikersantti Kristian Nieminen
Ylikersantiksi ylikersantti Juha-Matti Korvanen
Kersantiksi kersantti Markus Lindell
Kersantiksi kersantti Petrus Portaankorva

Ansiomerkit, ansioristit ja mitalit

31.5.2018 myönnetty sotilasansiomitali
Vääpeli Mika Aspegren

4.6.2018 myönnetty ansiomerkit, ansioristit ja mitalit

Sotilasansiomitali
Majuri Harri Laiho
Kapteeni Juha Massinen
Kapteeni Vesa Riipi
Toimistosihiteeri Ulla Backman
Varastomies Keijo Kujanperä
Suunnittelija Jouni Ojapelto
Toimistosihiteeri Eija Strand
Varastomestari evp Seppo Tapio
Ylijohtaja Kaisa Kristiina Ainasoja
Ylikonstaapeli Esa Harju
Ylikonstaapeli Veli-Matti Vaarala
Valtion virka-ansiomerkki
Majuri evp Tero Marttinen
Kapteeni Petri Oittinen
Kapteeni evp Antti Kumpu
Kapteeni evp Jouni Puljujärvi
Yliluutnantti Kai Mertala

Suomen Leijonan Komentajamerkki
Eversti Jyrki Kaisanlahti
Eversti (evp) Timo Mäki-Rautila

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan ritarimerkki
Everstiluutnantti Jarmo Mattila

Suomen Leijonan I luokan ritarimerkki
Majuri Juha Korvanen

Suomen Leijonan ritarimerkki
Kapteeni Tauno Huhtamella
Kapteeni Vesa-Petteri Kylmäoja

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali kultaristein
Turvallisuussihiteeri Jorma Häätylä
Varastomestari Jukka-Pekka Koivunen
Varastonhoitaja Sirkka-Liisa Kumpula
Varastomestari Paavo Ojuva
Taloussihiteeri Arja Remsu

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali
Vääpeli Mika Aspegren
Vääpeli Toni Huhtamella
Vääpeli Tuomi vaaraniemi
Vääpeli Antti Vihriälä

Suomen Valkoisen Ruusun mitali
Ylikersantti Mika Haarala

4.luokan Vapaudenristi
Yliluutnantti Kai Mertala

Tehtävään määräyksiä

Siirrot Jääkäriprikaatiin

1.9.2018
Everstiluutnantti Petri Launonen erityistehtävään

1.1.2019
Everstiluutnantti Petri Launonen esikuntapäälliköksi

Reserviin ja eläkkeelle

1.6.2018 Ylikersantti Alpo Alaluusua

1.7.2018 Varastomestari Niilo Tasala

1.9.2018 Majuri Jari Haavisto

1.1.2019
Everstiluutnantti Reima Vanhanen
Varastomestari Paavo Ojuva
Kapteeni Petri Oittinen
Taloussihiteeri Arja Remsu

1.2.2019 Toimistosihiteeri Ulla Backman

Jääkäriprikaatin henkilökunnan stipendit vuonna 2018

VAKA-säätiön stipendi
Kapteeni Markku Kauppi

Ehnroothin nimikkopalkinto jaettiin 10. kertaa – saajat Jääkäriprikaatista sekä Utin jääkäriyrykmentistä

Joonas Niemi 9.2.2018 9.35
<https://ruotuvaki.fi>

Puolustusvoimien palveluksessa ansioituneita sotilaita palkittiin Adolf Ehnroothin tunnustuspalkinnon luovutustilaisuudessa Säätytalolla. Suomalaisen jalkaväenkenraalin nimeä kantavan palkinnon ansaitsivat tänä vuonna Sodankylän Jääkäriprikaatin **kapteeni Jarkko Kumpulainen** sekä Utin jääkäriyrykmentin ylikersantti Mikko Herd.

Kapteeni Jarkko Kumpulainen uskoo ja toivoo, että hänen kohdalleen osunut huomionosoitus on samalla tunnustus Jääkäriprikaatille ja Lapin jääkäripataljoonalle kovasta työstä pohjoisen Suomen puolustamiseksi.

Toinen palkinnon saajista on Jääkäriprikaatin 2. jääkärikomppanian päällikkö, kapteeni Jarkko Kumpulainen, jonka yksikkö muodostaa Jääkäriprikaatin valmiusyksikön rungon. Junttila kertoo Kumpulaisen palvelleen upseerin tehtävissä Jääkäriprikaatissa vuodesta 2009 alkaen. Vuosien mittaan hänestä on tullut sekä esimiesten että alaisten arvostama. Kumpulainen saa tunnustusta ennakoivaan suunnitteluun perustuvasta toiminnastaan.

– Hän kykenee asettamaan tavoitteet kullekin yksittäiselle henkilölle siten, että henkilön erityispiirteet huomioon ottamalla saavutetaan optimaalinen tulos. Kapteeni Kumpulaista voidaankin hyvin luonnehtia valmiusyksikön isäksi. Yksikön päällikkönä Kumpulainen on saanut alaisensa yrittämään enemmän kuin parhaansa, Junttila totesi.

Valmiusyksikön päällikkönä toimiva Kumpulainen on tyytyväinen, että pohjoista maanpuolustustyötä huomioidaan. Maanpuolustus merkitsee Kumpulaiselle jokaisen kansalaisen velvollisuutta ja on iso osa hänen elämänsä.

– Olen ylpeä siitä, että johtamani yksikön henkilökunnan palvelusta arvostetaan näin korkeasti. Uskon ja toivon, että kohdalleni osunut huomionosoitus on samalla tunnustus Jääkäriprikaatille ja Lapin jääkäripataljoonalle kovasta työstä pohjoisen Suomen puolustamiseksi. Jääkäriprikaati, Lapin jääkäripataljoona ja johtamani yksikkö jatkavat vatedeskin ponnisteluja paremman koulutuksen eteen, Kumpulainen kiittää.

Uusia varusmiehiä Kumpulainen rohkaisee suorittamaan palveluksen avoimin mielin.

– Ei muuta kuin rohkeasti tekemään. Arkailla ei kannata – kaikki kykenevät, kunhan vain luottavat itseensä. Armeija on hyvä paikka.

Rahapalkintoa jakamassa on ollut Louise ja Göran Ehnroothin säätiö. Palkinnolla säätiö haluaa muistaa jalkaväenkenraali Adolf Ehnroothin työtä itsenäisen Suomen hyväksi. Vuonna 2009 perustettua palkintoa jaetaan vuosittain yhdelle tai useammalle sotilaille yksittäisestä teosta, toiminnasta tai työstä maanpuolustuksen hyväksi. Palkinto jaettiin torstaina kymmenennen kerran.

Jääkäriprikaatin komentaja eversti Jyrki Kaisanlahti luovutti 4.6. vääpeli Mika Kullervo Aspegrenille Puolustusvoimain komentajan 31.5.2018 myöntämän sotilasansiomitalin. Sotilasansiomitali myönnettiin neuvokkaasta ja pelottomasta toiminnasta, jolla Aspegren pelasti jäihin vajonneen työkaverinsa hengen Valtakunnallisessa ilmamaaliharjoituksessa Lohtajalla maaliskuussa 2018.

Britannian maavoimien komentaja, kenraali Sir Nicholas Carter vieraili Suomessa 29.–31.1.2018.

Kenraali Carter tapasi Puolustusvoimain komentajan, kenraali Jarmo Lindbergin, **tutustui Jääkäriprikaatin arktiseen koulutukseen Sodankylässä, seurasi taisteluammuntoja Rovajärven harjoitusalueella ja sai perehdytyksen Rajavartiolaitoksen toimintaan Ivalossa.**

Lapin aluehallintovirasto järjesti yhteistyössä Jääkäriprikaatin kanssa **Alueellisen maanpuolustuskurssin** tammi–helmikuun vaihteessa. Kurssilaiset kävivät tutustumassa Jääkäriprikaatin koulutukseen ja kalustoon Sodankylän varuskunnassa. Toimintaansa olivat esittelemässä myös Lapin Pelastuslaitos, Poliisi ja Lapin rajavartiosto.

225. Valtakunnallisen Maanpuolustuskurssin internaattivaihe toteutettiin 20.–22.3.2018 Jääkäriprikaatissa Rovaniemen ilmatorjuntapatteristossa ja Lapin lennostossa Rovaniemellä. Jääkäriprikaati järjesti Maa-voimien toiminnan ja Jääkäriprikaatin yleisesittelyn sekä ulkoaktiviteetit ja illanvieron kurssilaisille Rovajärven ja Sarriojärven alueella 21.3.2018.

Kuvat: Minna Piirainen, Lapin lennosto

Intti tutuksi

Iloinen puheensorina täytti Jääkärikankaan, kun noin kaksisataa koululaista tutustui inttiin Sodankylän varuskunnassa 9.5.

Jääkäriprikaatin tulvantorjuntaosasto oli toukokuussa virka-aputehtävässä Torniossa. Tulvantorjuntaosaston varusmiehet rakensivat muun muassa pelastusviranomaisten apuna tulvapuomia sekä täyttivät ja kantoivat hiekkasäkkejä tulvapuomin tueksi. Pelastusviranomaisilta varusmiehet saivat paljon kiitosta ahkerasta työskentelystä.

Puolustusvoimat antaa virka-apua tulvantorjuntaan liittyvissä tehtävissä lainsäädännön sekä viranomaisten yhteistoimintasopimusten mukaisesti. Virka-apu on lähinnä jääpatojen räjäytystöitä, liikenteenohjausta sekä kalusto- ja materiaalitukea. Virka-apupyynnön tulvantorjuntatyöhön tekee pelastusviranomaisen. ELY-keskukset vastaavat tulvantorjuntaan varautumisesta, tiedottavat viranomaisia tulvariskistä ja antavat tulvantorjuntaan varautumisessa tarvittavat alueelliset ohjeet.

Sotiemme veteraanit olivat merkittävä osa sodan ajan puolustusvoimia. Veteraanit turvasivat itsenäisyytemme, jälleenrakensivat maan sekä näillä ja myöhemmällä toiminnallaan loivat lujan perustan Suomen nykyiselle arvostetulle kansainväliselle asemalle. Veteraanien työ loi myös perustan kansakunnan keskeisille arvoille, vapaudelle ja vastuulle sekä yhtenäisyydelle ja yhteistyölle.

Kansallista veteraanipäivää on vietetty vuodesta 1987 alkaen. Vuoden 2018 Kansallisen veteraanipäivän teemana on veteraanien perinnön siirtäminen seuraaville sukupolville.

Jääkäriprikaati, Sodankylän kunta ja Sodankylän seurakunta järjestivät yhteistyössä Veteraanipäivän tilaisuuksia Sodankylässä. Rovaniemen varuskunta osallistui Kansallisen veteraanipäivän tilaisuuksien järjestelyihin Rovaniemellä.

”Sankarivainajien muistoa kunnioittaen - kotikunnan asukkaat”. Sodankylän vanhalla hautausmaalla Sankarimuistomerille seppeleen laskivat sotaveteraani Kalle Sukuvaara, Jääkäriprikaatin esikuntapäällikkö everstiluutnantti Reima Vanhanen ja lukiolainen Martta Hannula.

”Sankarivainajien muistoa kunnioittaen - Puolustusvoimat ja Rajavartiolaivos”. Kunniakäynnit Talvi- ja Jatkosodan sekä Vapaussodan sankarihaudoille Rovaniemellä.

Talvisodan päättymisen muistopäivänä 13.3. järjestettiin Sodankylässä perinteinen seppeleenlaskutilaisuus Sodankylän kunnanviraston edustalla Talvisotaan lähteneiden muistomerkillä.

Seppeleen laskivat rauhantolon hetkellä klo 11.00 Jääkäriprikaatin apulaiskomentaja everstiluutnantti Jari Osmo-nen, Sodankylän kunnan sivistystoimenjohtaja Risto Varis ja Sodankylän seurakunnan kirkkoherra Hanna Kuusela.

Lapin jääkäripataljoona Jääkäriparaatissa

Lapin jääkäripataljoona ammentaa voimaa perinteistä jatkapäiväisissä palvelustehtävissä - pataljoonalla on oman kunniaakkaan taipaleensa lisäksi vaalittavanaan Jääkäripataljoona 27:n perinteet.

Kun jääkäreiden kotiinpaluusta oli kulunut 100 vuotta, oli sanomattakin selvää että Lapin jääkäripataljoona osallistuu järjestettävään paraatiin täydellä voimallaan.

Porin prikaatin erittäin hienosti ja ammattitaitoisesti järjestämään paraatiin osallistui joukkoja kaikista puolustushaaroista - paraatijoukkoja oli suunnilleen yhtä paljon kuin jääkäreitäkin oli ollut ensimmäisessä kotimaan kamaralla järjestetävässä paraatissa.

Yleisjärjestelyt ja toteuttaminen "asiakkaan" näkökulmasta

Paraatijoukkojen komentajana toimi Porin prikaatin komentaja, eversti Rami Saari. Paraatikatselemuksen suoritti ja ohimarssin vastaanotti Maavoimien komentaja kenraalimajuri Petri Hulkko.

Paraatin valmistelut aloitettiin jo vuoden 2017 puolella aloittamalla toiminta saadun esikäsken mukaan. Itse paraatikäskey saavutti pataljoonan vuoden 2018 alussa - osallistuminen edellytti pataljoonan oman käsken laatimista ja tarkkaa suunnittelua.

Paraatijoukoksi valikoitui kokonaisuudessaan 93 soturia: tarkka osallistujien lukumäärä oli käsketty osallistumiskäskeyssä, koska edellä kerrotulla tavalla järjestäjien tavoitteena oli saada paikalle yhtä monta sotilasta kuin oli jääkäreitäkin sata vuotta sitten.

Pataljoonaa ja Jääkäriprikaatia edustivat valmiusyksikön varusmiehet ja henkilökuntaa.

Yleisjärjestelyt oli toteutettu mallikkaasti. Paraati harjoiteltiin Vaasassa Botnia-hallin tiloissa (liikuntahalli), jonne oli rakennettu samanlaiset olosuhteet kuin Vaasan

Jääkäriparaati Vaasan torilla 1918.

Paraati järjestettiin osana jääkärien kotiinpaluujuhla lauantaina 24.2.2018.

kauppatorillakin olisi paraatipäivänä. Kylmää keliä ei oltu luotu hallin sisälle - helmikuinen pakkaskeli Pohjanmaalla tulisi taistelijoille tuuksi vasta itse paraatissa.

Pataljoona siirtyi paraatipäivän aamuna linja-autoilla Vaasan keskustan tuntumaan, josta marssittiin osana komeaa paraatijoukkoa Kauppatorille.

Kauppatorilla toteutetun katselemuksen jälkeen suoritettiin ohimarssi, jonka jälkeen siirryttiin linja-autoilla takaisin Sodankylään.

Yleisjärjestelyt toimivat erittäin hyvin: tästä pataljoona haluaa vielä esittää erikseen kiitokset Porin prikaatille ja erityisesti Pohjanmaan aluetoimiston osaavalle henkilöstölle.

Mikä merkitys tällaisella paraatilla oli ja on?

Edellä kuvasin lyhyesti paraatin toimeenpanon. Paraatin merkitystä voidaan tarkastella monesta eri näkökulmasta ja hieman laajemmin.

Itse paraatissa ja sen jälkeisissä tunnelmissa paraatin merkitystä ei tule mietittyä, sen tietää jokainen vastaavissa tilanteissa ollut sotilas. Paraatin aikana keskittyy vain komentojen mukaisesti oikeisiin toimintoihin ja ennen kaikkea seisomiseen liikkumatta paikallaan.

Nyt, kun tapahtumasta on kulunut noin kaksi kuukautta aikaa, on hyvä pohtia eri näkökulmista paraatin merkitystä.

Yksi näkökulma liittyy isänmaallisuuteen, käsitteeseen jota on vaikea kuvailla tyhjentävästi. Halusimme osana Puolustusvoimia muistaa konkreettisesti tavalla niitä miehiä, joiden ansiosta meillä on vapaa demokratia ja vapaus itse ja ennen kaikkea itsenäisesti tehdä maattamme koskevat päätökset.

Näkökulmaa voisi laajentaa vaikka seuraavasti: muistimme sen sodan alkuaikaa, jossa molemmat osapuolet kärsivät toistensa tekemistä julmuuksista ja silti nämä osapuolet myöhemmin torjuivat yhtenä kansakuntana vihollisen hyökkäykset.

Puolustusvoimien suorituskyvyn näkökulmasta muistimme niitä miehiä, jotka aloittivat Puolustusvoimien määrätietoisesta kehittämisestä taktiikan, koulutuksen ja materiaalin osalta.

Näiden nyt muisteltujen miesten rohkeuden ja toiminnan seurauksena nykyinen Lapin jääkäripataljoona pitää yllä tarvittavaa valmiutta sekä kouluttaa pystyviä joukkoja sijoitettavaksi reserviin.

Pataljoonan kouluttamien joukkojen tehtävänä on ääritilanteissa puolustaa sitä samaa maata, jonka vuoksi nyt muistellut nuoret miehet yli sata vuotta sitten lähtivät kohti tuntematonta.

Everstiluutnantti Jussi Viinamäki
PSTK/LAPJP 1992-1993

Lapin jääkäripataljoonan komentaja 1.1.2017-31.3.2018

Lapin jääkäripataljoonan perinnepäivä Vaasassa

Lapin jääkäripataljoona vietti perinnepäiväänsä Vaasassa 9.3.2018 tutustumalla muun muassa Pohjanmaan jääkäripataljoonan historiaan Vaasan varuskunnan alueella.

Lapin jääkäripataljoonan perinnepäivä on maaliskuun 11. päivä, joka on Joutselän taistelun 11.3.1555 muistopäivä.

Lapin jääkäripataljoona perustettiin itsenäisen Suomen kolmanneksi vanhimpana joukko-osastona 20.4.1921, kun lakkautettavan Käkisalmen läänin Rykmentin I Pataljoonasta muodostettiin Polkupyröripataljoona 1.

Joukko-osaston nimi muutettiin 16.5.1936 Jääkäripataljoona 1:ksi. Talvisodan jälkeen pataljoona sijoitettiin Lappeenrantaan ja jatkosodan päätteeksi pataljoona sijoitettiin Tornioon. Sotatoimien päätyttyä pataljoona siirrettiin Vaasaan 27.4.1945 ja nimi muuttui Pohjanmaan jääkäripataljoonaksi 27.11.1956. Sodankylään siirto tapahtui 2.8.1964 ja nimi muuttui Lapin jääkäripataljoonaksi 1.7.1966. Lapin jääkäripataljoona liitettiin Jääkäriprikaatin joukkoyksiköksi 1.10.1979.

Perinnepäivän ohjelmaan sisältyi seppeleenlasku Jääkärikivelle. Jääkärikivi paljastettiin ja luovutettiin Vaasan kaupungille pataljoonan Sodankylään lähdön juhlatilaisuudessa 28.7.1964. Everstiluutnantti Paavo Junttila lausui muistokiveä paljastaessaan ja luovuttaessaan muun muassa: "Pohjanmaan Jääkäripataljoona haluaa luovuttaa Vaasan kaupungille pysyväksi muistomeriksi tämän kiven, joka ikään kuin yhdistäisi tähän paikkaan ne henkilöt, jotka ovat palvelleet täällä vuosina 1945-1964. Eikä ainoastaan Vaasan kaupungille, vaan sen jokaiselle asukkaalle, jotka ovat niin myötämielisesti suhtautuneet meihin näiden vuosien aikana. Muistomerkin valinnassa päädyimme tähän luonnonkiveen, joka on niin tyyppillinen Vaasan alueelle. Se on tuotu tälle paikalle Korsholman maastosta. Reliefissä, joka on kiinnitetty kiveen, lukee Pohjanmaan Jääkäripataljoona Vaasassa 1945-1964."

Päiväjuhla järjestettiin Villa Sandvikenissa.

Liikunta ja urheilu

| Teksti: Liikuntakasvatusupseeri kapteeni Jarmo Salmi

Hiihdon sotilaiden Suomenmestaruuskilpailut ja Oltermanni viestihiihto 2018

Vuoden 2018 hiihdon sotilaiden Suomenmestaruuskilpailut järjestettiin Kainuun prikaatissa. Järjestelyt olivat mainiot ja kelikin oli ulkoilmaurheiluun tottuneille kilpailijoille varsin hyvä. Maastohiihdon ja ampumahiihdon mitalit ratkottiin Vimpelinvaaralla ja rynnäkkökivääriampumahiihdon ja partiohiihdon sijat varuskunnan alueella.

Kilpailuissa Kainuun prikaati menestyi odotetusti parhaiten. Pienellä joukkueella liikkeellä ollut Jääkäriprikaati sijoittui yleismestaruuskilpailussa sijalle seitsemän. Henkilökohtaisissa kilpailuissa parhaiten sijoituivat varusmiehet sotilassuksisarjassa. Alikersantti Mikko Rahkola voitti sarjan ja kokelas Sakarias Paaso oli toinen. Kapteeni Jaako Jokela sijoittui rynnäkkökivääriampumahiihdossa (35 - 40 v.12,6 km) neljänneksi.

Sotilassuksisarjan joukkuekilpailussa ensimmäiseksi sijoittui Jääkäriprikaatin joukkue jossa hiihtivät alikersantti Mikko Rahko, kokelas Sakarias Paaso ja kokelas Konsta Pikkujämsä. Samaisessa joukkuekilpailussa myös toinen sija tuli Jääkäriprikaatin joukkueella jääkäri Janne Rahko, kokelas Eetu Honkanen ja kokelas Elias Pikkujämsä. Partiohiihdon A-sarjassa 28,25 km matkalla Jääkäriprikaatin joukkue oli hienosti toinen. Joukkueessa hiihtivät kapteeni Jaako Jokela, ylikersantti Arttu Salonen, kokelas Väinö Pääkkölä ja alikersantti Mikko Rahkola.

Oltermannin viestihiihto kilpailtiin Maasotakoulun järjestämänä Lappeenrannan alueella. Jääkäriprikaatin joukkue oli A-sarjassa kuudes. Joukkueen johtajana hiihti luutnantti Otso Könönen.

Jääkäriprikaatin kevätkauden kilpailut ja tulokset

Jääkäriprikaatissa kilpailtiin vuoden 2018 ensimmäisellä puoliskolla rynnäkkökivääriampumahiihdossa ja partiohiihdossa.

Rynnäkkökivääriampumahiihto

- Varusmiehet 12 km
1. Alikersantti Mikko Rahkola 50:23 (4)
 2. Kokelas Sakarias Paaso 55:03 (6)
 3. Kokelas Väinö Pääkkölä 55:20 (8)

- Henkilökunta yli 40v
1. Yliluutnantti Jani Toivanen 51:53 (5)
 2. Yliluutnantti Timo Heiskanen 55:03 (6)

Joukkuekilpailu

1. 2.Jääkärikomppania (Vänrikki Misa Tammela, kokelas Elias Pikkujämsä, Kokelas Konsta Pikkujämsä ja jääkäri Valtteri Pohto)
2. 2.Ilmatörjuntapatteri (Yliluutnantti Jani Toivanen, tykkimies Janne Ulkuniemi, tykkimies Mika Körkkö ja tykkimies Johannes Haikara)
3. Tukikohtakomppania (Ylikersantti Joonas Virrankari, alikersantti Jarkko Nyländen, jääkäri Santeri Salmirinne ja alikersantti Kalle Leinonen)

- Varusmiehet (sotilassuksi) 6 km
1. Kokelas Elias Pikkujämsä 31:01 (1)
 2. Kokelas Konsta Pikkujämsä 31:27 (2)
 3. Jääkäri Teemu Sallinen 32:23 (3)

- Henkilökunta Yleinen 12 km
1. Ylikersantti Joonas Virrankari 50:06 (4)
 2. Ylikersantti Juho Autio 55:40 (1)
 3. Vänrikki Misa Tammela 57:08 (7)

Partiohiihto

A-sarja 18 km

1. 2.Jääkärikomppania (Ylikersantti Henri Miettinen, kokelas Eetu Honkanen, alikersantti Ville Koskinen ja Jääkäri Sami Rautio)
2. Ilmatörjuntapatteri (Yliluutnantti Jani Toivanen, tykkimies Mikko Kaisamatti, tykkimies Topias Alajoki ja tykkimies Mika Körkkö)
3. Tukikomppania (Luutnantti Otso Könönen, kokelas Pietari Lepola, kokelas Sakarias Paaso ja jääkäri Janne Ojala)

B-sarja 12 km

1. Tukikohtakomppania (Alikersantti Jarkko Nyländen, jääkäri Ilmari Kaarre, jääkäri Veikko Kauppinen ja jääkäri Santeri Salmirinne)
2. 3.Jääkärikomppania (Alikersantti Tuukka Vilksa, jääkäri Timo Autio, jääkäri Joni Karasti ja jääkäri Toni Puirava)
3. Huoltokomppania (Alikersantti Juho Nivala, jääkäri Joonas Inkeröinen, jääkäri Vili Jousa ja jääkäri Ville Hautala)

C-sarja 18 km

1. VOS (Yliluutnantti Timo Heiskanen, sotilasmestari Mika Ojala, ylikersantti Juho Autio ja ylikersantti Mika-Matti Aho)
2. 2.Jääkärikomppania (Luutnantti Juho Harjunen, vänrikki Eemil Hoppula, vänrikki Misa Tammela ja kersantti Niilo Myllylahti)
3. LAPJP (Luutnantti Eetu Happonen, ylikersantti Kai Leinonen, vänrikki Henri Kupari ja luutnantti Tuomas Tynkkynen)

Liike voitelee niveliä ja mieltä

| Teksti: Liikuntakasvatusaliupseeri, ylikersantti Essi Fonselius

Aina ei tarvitse lukea tutkimustuloksia varmistaakseen, että liikunnan harastamisella on useita myönteisiä vaikutuksia ihmisen fyysiseen ja psyykkiseen hyvinvointiin. Positiiviset vaikutukset voi todeta läh-

temällä liikkeelle: kannustava kaaneetti on, että jo yksittäinen liikukumiskerta tekee hyvää. Liikunta laittaa veret virtaamaan, antaa vauhtia aineenvaihdunnalle, lievittää stressiä, nostaa vireystilaa ja lisää nivelten liikelaajuuksia. Liikun-

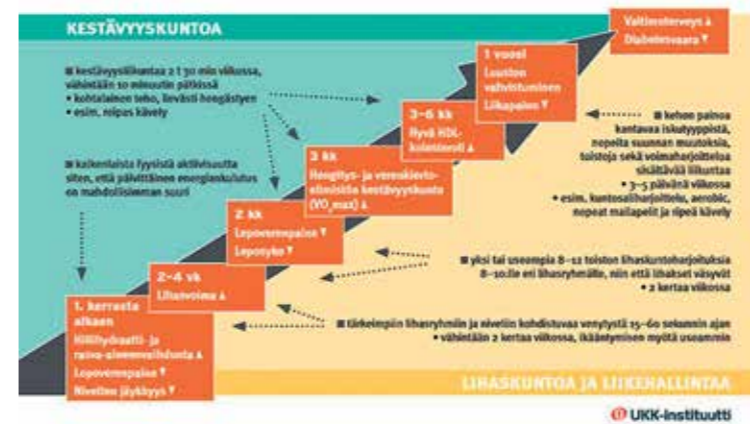
nan avulla voidaan myös ennalta ehkäistä tai hoitaa sairauksia, kuten kakkostyyppin (aikuisiän) diabetesta ja sydänsairauksia.

Toimintakyky ja kunnossa oleminen ei vaadi trendilajeja tai uusimpia liikuntavälineitä. Lenkille pääsee kotiovelta ja lihaskuntoa voi harjoittaa oman kehon painolla vaikka iltautisten äärellä. Liikuntalajien kirjo on laaja ja ympäristö tarjoaa liikkumiseen monia mahdollisuuksia. Hölkkää, hakkaa halkoja, kävele, haravoi, palloile, pyöräile tai tanssi - pääasia, että pysyt liikkeessä ja huollat itseäsi.

UKK-instituutin kuva havainnollistaa terveysliikunnan eli terveyshyötyjä tuovan liikunnan vaikutusaikojen lyhyemmällä kuin pitemmälläkin aikavälillä.

Ota koppi ja toteuta!

TERVEYSLIIKUNNAN VAIKUTUSAIKA

Jääkäriprikaatin komentaja palkitsi urheilijoita hienosta menestyksestä hiihdon sotilaiden Suomenmestaruuskilpailuissa. Hopeaa partiohiihdon A-sarjassa Jääkäriprikaatille toivat kapteeni Jaako Jokela, yliluutnantti Arttu Salonen, kokelas Väinö Pääkkölä ja alikersantti Mikko Rahkola.

Jääkäriprikaati otti myös kaksoisvoiton varusmiesten sotilassuksisarjassa sekä henkilökohtaisessa että joukkuekilpailussa. Henkilökohtaisen kilpailun voitti Konsta Rahkola ja toiseksi sijoittui Sakari Paaso.

Joukkuekilpailun voittajajoukkueessa hiihtivät Konsta Rahkola, Sakarias Paaso ja Konsta Pikkujämsä. Toiseksi tullessa joukkueessa hiihtivät Janne Rahko, Eetu Honkanen ja Elias Pikkujämsä.

Valmiusyksikkökoulutus

Valmius säilyy vaikka joukko vaihtuu!

Jääkäriprikaatin valmiusyksikön kotiutuessa 14.6.2018 aloittivat tammikuussa palveluksen aloittaneet valmiusyksikköön valitut varusmiehet valmiusvuoronsa.

Maavoimien komentaja, kenraaliluutnantti Petri Hulkko luovutti 14.6. kotiutuville valmiusyksikön taistelijoille valmiusyksikkökolikon, joka myönnetään valmiusyksikössä palvelleille merkiksi valmiusajan päättymisestä.

Kenraaliluutnantti Petri Hulkko kiitti valmiusyksikön sotilaita erinomaisesta työstä.

– Valmiusyksikön sotilaat, olen seurannut toimintaanne äärimmäisen kiinnostuneena ja olen tyytyväinen siihen mitä olen nähnyt. Viikon päästä juhlimme keskikesän juhlaa juhannusta ja niin minä, kuin tekin entisinä valmiusyksikön sotilaina, voimme rauhassa nauttia keskikesän juhlasta tietäen, että Jääkäriprikaatin valmiusyksikkö ja valmiusyksiköt ympäri valtakuntaa ovat jatkuvassa valmiudessa toimintakykyisinä, suorituskykyisinä ja motivoituneina. Kolikko, jonka teille annan, on merkki siitä, että olette kuuluneet ja kuulutte ainutlaatuisen joukkoon.

Jääkäriprikaatin valmiusyksikkö kilpaili 8.–9.6.2018 toista kertaa 24 tuntia kestävä Jääkärimarssikilpailun.

Kilpailun tavoitteena on marssia 24 h aikana mahdollisimman monta kilometriä, minimitaloite on 50 km ja yli 100 km marssineet saavat Jääkärimestari tittelin.

Nyt ensimmäistä kertaa jalan kilpailussa marssissa 15 % taistelijoista, joita oli jääkäristä kapteeniin, marssi yli sata kilometriä. Mestareissa oli myös vapaaehtoisessa palveluksessa olevia naistaitelijoita, jotka osoittivat loistavasti kyvykkyytensä.

Kilpailu oli hyvähenkinen, raju, raaka ja opettavainen. Nuorempi erä jatkaakin nyt viisaampana kohti kesän 150 km kaukopartiomarssia. Kokemusta on erityisesti kumisaappaiden käytöstä ja toimenpiteistä, joilla jalat saadaan kestäväksi. Juuri tätä taitoa tarvitaan maasto-olosuhteissamme, jossa ainut varma valinta on kumisaapas.

Nämä miehet jatkavat nyt 110 km viisaampana kohti kesän 150 km kaukopartiomarssia. Kokemusta on erityisesti kumisaappaiden käytöstä ja toimenpiteistä joilla jalat saadaan kestäväksi.

Mestareissa oli myös vapaaehtoisessa palveluksessa olevia naistaitelijoita, jotka osoittivat loistavasti kyvykkyytensä.

Maavoimien komentaja kenraaliluutnantti Petri Hulkko oli hyvin tyytyväinen valmiusyksikön suorituksiin erittäin vaativassa Jääkärimarssikilpailussa ja hän palkitsi pisimmän matkan marssineet taistelijat Maavoimien komentajan kolikolla.

Jääkäriprikaatin komentaja eversti Jyrki Kaisanlahti kiitti myös ylöpenä joukkoaan.

– Ylpeyttä tuntien olen seurannut kehittymistänne, osaamistanne taisteluharjoituksissa ja -ammunnoissa sekä sitkeyttä pitkässä marssissa. Kaikista eniten olen kuitenkin ihailut joukossanne olevaa kivenkovaa asennetta ja vahvaa yhteishenkeä. Yksittäisinä taistelijoina olette saaneet Maavoimien monipuolisimman koulutuksen, mutta joukkona olette itse rakentaneet yhteisen suorituskyvyn ja luottamuksen toisiinne. Kolikko muistuttaa teitä siitä, että tämä luottamus jatkuu reservissä.

Panssarivaunujoukkue - saumatonta yhteistoimintaan yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi

Valmiusyksikön tehtävän oleellisenä osana on nopea reagointi yllättäviin turvallisuustilanteisiin voimakkaalla, suorituskykyisellä joukolla.

Panssarivaunujoukkueessa tämä malli konkretisoituu tekniikan ja taidon yhdistämisessä korkean liikkuvuuden ja vahvan tulivoiman saavuttamiseksi. Luonteestaan johtuen tämän voiman hallinta vaatii johtajiltaan nopeaa reagoimista alati muuttuviin tilanteisiin taistelukentällä, sekä miehistön saumatonta yhteistoimintaan yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi.

Panssarivaunukoulutus tarjoaa niin teknisiä kuin fyysisiä haasteita koulutettaville varusmiehille. Varusmiehille tarjotaan Valmiusyksikössä kaikille koulutettavien kursien lisäksi aselajin taisteluteknistä ja taktista koulutusta sekä huoltokoulutusta. Pääkalustona olevaan Leopard 2A4 -taistelupanssarivaunun rakennekoulutus annetaan Panssariprikaatissa Hämeenlinnassa. Varsinainen taistelutekninen ja taktinen koulutus vaativiin arktisiin olosuhteisiin annetaan autenttissa ja vaativissa olosuhteissa Sodankylässä, mikä mahdollistaa ainutlaatuisen koulutusympäristön panssarijoukkojen arktiselle osaamiselle. Pohjoisen panssarimiehille tarjotaan myös monikansallista yhteistyötä palveluksensa aikana, mistä esimerkkinä osallistuminen Arrow18 -harjoitukseen, jossa yhteistoimintaa kehitettiin Yhdysvaltain merijalkaväen panssarivaunujoukkueen kanssa.

Panssarivaunukoulutus on osoittautunut mielekkääksi ja haastavaksi koulutushaaraksi, minä osoituksena on pääosin erinomaisesta palautteesta sekä koulutettavien reippaasta asenteesta ja ylpeydestä omaa aselajiaan kohtaan. Panssarivaunukoulutus on tuottanut kyvykkäitä ja tarmokkaita joukkoja vastamaan panssarivaunuille äärimmäisen haastaviin Pohjois-Suomen olosuhteisiin.

Osa vaunukoulutusta on "panssarikauhun" poistaminen, yliajosta selviää kunhan ei ole telan kohdalla, ja jos on telan kohdalla, siitäkkin selviää, kun kierähtää ajoissa alta pois!

Kaikki saavat koulutuksen panssarivaunun läheisyydessä toimimiseen ja sen päätteeksi pienen ajelun Leopard 2A4 taistelupanssarivaunun kyydissä.

Komento- ja huoltojoukkue tuottaa valmiusyksikön huollolliset palvelut

Ilman huollon tukea valmiusyksikö ei ole taistelukykyinen pitkäkestoisia aikoja.

Komento- ja huoltojoukkueen koulutus on erittäin monipuolinen ja pienryhmäopetukseen keskittyvä. Erikoisaselajien kurssien päätyttyä komennon osat kootaan yhteen ja koulutus vaativaan valmiusyksikkövaiheeseen alkaa täysipainoisesti.

Komento- ja huoltojoukkue on erittäin haluttu palvelupaikka valmiusyksikön sisällä. Motivoituneesta ja kovakuntoisesta joukkueesta kertovat saavutetut kilpailutulokset. Komento- ja huoltojoukkueen tinkimätön asenne näkyi esimerkiksi Kaukopartiomarssin pikamarssiosuudella, jolloin komento- ja huoltojoukkueen taakse jäi muun muassa iskuortaan jääkärijoukkue.

Tiedustelujoukkue - taistelutekniikkaa sekä fyysinen toimintakyvyn kehittämistä ja ylläpitoa

Valmiusyksikön tiedustelujoukkue on haastaviin ja monipuolisiin tiedustelutehtäviin koulutettava joukkue, jonka koulutuksessa painotetaan taistelutekniikkaa sekä fyysinen toimintakyvyn kehittämistä ja ylläpitoa. Joukkue toimeenpanee sille annetut tiedustelu- ja taistelutehtävät nopeasti eri siirtymismenetelmiä ja asejärjestelmiä hyödyntäen. Tiedustelujoukkue-

een taistelijoita yhdistävinä, ja läpi haastavan koulutuksen kantavina arvoina ovat tinkimättömyys ja periksi antamattomuus.

Tiedustelujoukkueen osalta valmiusvaihe alkoi ase- ja voimakeinojen käyttäjäkurssilla, jonka tavoitteena oli saavuttaa taistelijoille perusteet voimakeinojen tekniikoihin sekä lähitaisteluun. Kursin jälkeen joukkue keskittyi laajentamaan ja soveltamaan osaamistaan koulutushaara- ja täydennyskoulutuksen merkeissä painopisteenä vaikuttaminen sekä ase- ja taistelukoulutus. Tämän jälkeen valmiusyksiköllä oli vuorossa odo-

tettu kaukopartiomarssi itäkairassa, minkä aikana tiedustelujoukkue pääsi harjaantumaan erä- ja selviytymistaidoissaan ja koettelemaan kykyään selvittää oman toimintakyky säilyttäen talven haastavissa erämaaoiloissa. Kaukopartiomarssin jälkeen joukkue kehitti osaamistaan valmiusyksikön yhteisillä kursseilla ja taisteluharjoituksissa. Tiedustelijoille yksi kevään kohokohdista oli SERE B -selviytymisharjoitus, joka viimeistään ulosmittasi kovakuntoisimman tiedustelijan henkisen ja fyysisen toimintakyvyn rajoja.

Valmiusvaiheen loppupuolella joukkueen vuoden aikana saavuttama osaamistaso ja ammattitaito mitattiin menestyksekkäästi eri taisteluharjoituksissa.

Harjoitusten ja kuluneen kevään perusteella voidaan reserviin lähettää erittäin ammattitaitoinen, hyvähenkinen ja rautaisessa kunnossa oleva joukkue.

Jääkäriprikaatin valmiusyksikkö RYSKE 118 -harjoituksessa Naarmankairassa 11.–15.6.2018

Vanhempien valmiussotureiden kotiutuessa 14.6. siirtyi valmiuden viestikapula nuoremmille RYSKE 118 harjoituksessa. Ammattisotilasta ja varusmiehistä koottu valmiusyksikkö osoitti jälleen taitonsa ennen valmiusvuoronsa alkua.

Kaikissa Puolustusvoimien joukoissa annetaan laadukasta koulutusta, mutta valmiusyksiköihin päässeet varusmiehet saavat tavallista monipuolisemman ja vaativamman koulutuksen. Tämä ei ole turhaa mainostamista mutta samalla on hyvä tiedostaa, että

valmiusyksiköissä sotilaat joutuvat ajoittain kauas ulos mukavuusalueeltaan omien henkisten ja fyysisen voimavarojen rajoille. Toisaalta niitä kokemuksia ja elämyksiä, joita lähes vuoden koulutuksessa saa, ei unohda koskaan ja kotiutuessa mielen valtaa useimmilla haikeus. Näissä kuvissa olevilla sotureilla on onneksi vielä aikaa nauttia vaativasta koulutuksesta, vauhdista ja vaihtelevista harjoituksista.

RYSKE- harjoituksen johtaja, Jääkäriprikaatin koulutuspäällikkö, evl Ari Mure

Lapin jääkäripataljoona

| Teksti: Lapin jääkäripataljoonan komentaja, everstiluutnantti Ville Valkeinen

Lapin jääkäripataljoonan komentajuus vaihtui 1.4.2018. Everstiluutnantti Jussi Viinämäki siirtyi suunnitellusti seuraaviin tehtäviin, Jalkaväkikoulun johtajaksi ja allekirjoittanut otti pataljoonan komennon.

Tehtävä pataljoonan komentajana on ehdottomasti huippukohota sotilasuralla ja erityisesti pääsy Lapin jääkäripataljoonan komentajaksi tuntuu kunnia-asialta.

Pataljoonaa on ohjattu edeltäjäni toimesta erinomaiseen suuntaan ja muuttuneen toimintaympäristön aiheuttamat muutokset tehtäviin on huomioitu niin pataljoonan rakenteessa kuin koulutuksessa. Lapin jääkäripataljoona on tällä hetkellä erittäin hyvässä iskussa kokonaisuutena. Aikaisemmin valitulla koulutuslinjalla tullaan jatkamaan ja tarpeen mukaisia "viilauksia" koulutuksen yksityiskohtiin tullaan tekemään. Pataljoonan toimintaa jatketaan joukkotuotannon ja valmiuden viitoittamalla tiellä.

Olen itse suorittanut varusmiespalveluksen Lapin jääkäripataljoonassa II/92 saapumiserässä Sissikomppaniassa. Vantaalla syntyneenä ja Etelä-pohjanmaalta tulevilla sukujuurilla pidin vaihtoehtoa suorittaa varusmiespalvelus Lapissa mielekkäänä. Nuorempana tehdyt vaellukset lapissa olivat antaneet kipinän, jossa varusmiespalvelus antaisi mahdollisuuden totutella lapin olosuhteisiin myös talvella - laskettelukeskusten mukavuuksien ulkopuolella. Valinta osoittautui erinomaiseksi ja tuolta ajalta jäi käteen, hyvän koulutuksen lisäksi, elämän mittaisia ystävyksiä. Noilta ajoilta on prikaatissa vielä jäljellä omia kouluttajiani ja on ollut mukava "törmätä" heihin uudestaan, vaikkakin osan olen tavannut palvelusurani aikaisemmissa vaiheissa. Tässä vaiheessa jo kiitos heille tuosta ajasta. Oman saapumiseräni johtajat ovat pitäneet yhteyttä toisiinsa vielä kaikkien näiden vuosien jälkeen - yhteisenä nimittäjänä palvelus tuolloisessa sissikomppaniassa.

Tällä hetkellä Lapin jääkäripataljoonan tilanne on kaksijakoinen. Toisaalta tuotetaan laadukkaasti joukkoja tuotantovelvoitteiden mukaisesti ja ylläpidetään valmiutta annettujen käskyjen mukaisesti. Samalla pataljoonan komentajan tehtävänä on katsoa tulevaisuuteen ja valmistella koulutuksen kehittämistä sekä valmistautua joukkotuotannon muutoksiin mitkä liittyvät valmiusjoukkojen kehittämiseen. Tulevista valmiusvelvoitteista tehdään päätökset Maavoimien johdon toimesta. Päätöksiä odotellessa tehdään suunnitelmia eri vaihtoehtojen varalta, jotta päätösten jälkeen päästään toteutukseen nopeammin. Kuitenkin nykyinen valmiusjoukko on ollut valtakunnallisesti toiminnan kärjessä ja siinä asemassa on tavoitteena jatkaa toimintaa.

Joukkotuotannon ja valmiuden kannalta kaikki pataljoonan viisi perusyksikköä ovat merkityksellisiä. Pataljoonan toiminnan kokonaisuutta vahvistetaan tulevaisuudessa, jolloin tulee huomioida 1. Jääkärikomppanian keskeinen merkitys iskuportaan joukkojen kouluttamisessa, 2. Jääkärikomppanian tuottama valmiusvelvoite, tukikomppanian rakentama keskeinen tuki iskuportaan taistelun tukemiseen epäsuoralla tuella ja panssaritorjunnalla sekä huoltokomppania keskeinen merkitys taistelukyvyyn ylläpidon rakentamisessa. 3. Jääkärikomppania kouluttaa lähes kaikki pataljoonan tarvitsemat alijohtajat seuraavaa saapumiserää varten.

Koulutuksen osalta olen linjannut jo Lapin jääkäripataljoonan lipun vastaanoton yhteydessä ampumataidon, fyysisen kunnan, lääkintäkoulutuksen ja joukkue-tasan taistelutekniikan keskeisiksi koulutuksen painopisteiksi. Nämä taidot tulee rakentaa erätaitojen perustalle - kyvyille toimia lapin erityisolosuhteissa.

Ampumataidon koulutus pitää sisällään henkilökohtaisen aseiden käsittelyn kaikissa tilanteissa sekä kyvyn osua sillä kaikissa taistelu-

kentän tilanteissa. Sen lisäksi tulee osata käyttää, koulutushaaraista riippuen kaikkia ryhmäkohtaisia aseita ja taisteluvälineitä. Panssaritorjunnan termejä käyttäen - vain osua ratkaisee. Tavoitteena tulee olla antaa mahdollisimman monipuolinen koulutus aseiden ja taisteluvälineiden osalta, jolloin taisteluvälineiden käyttö ei ole kiinni vain yhdestä tai kahdesta "avain pelaajasta".

Fyysinen koulutus luo perustan hyvälle toimialle tehtävissä. Hyvä fyysinen kunto on perusedellytys sotilaalle -erityisesti kun kyseessä on ns. kevyeen jalkaväkeen luokiteltava joukko. Toiminta ei perustu taisteluajoneuvojen käyttöön vaan yksilöiden kykyyn toimia osana joukkoa ja tarvittaessa siirtyä pitempiäkin matkoja kaiken varustuksen kanssa - jalkaisin.

Lääkintäkoulutuksen merkitys jää helposti "lapsipuolen" asemaan rauhan aikana. Kuitenkin sillä on keskeinen merkitys taistelutilanteissa. Yksilöllä tulee olla tieto ja varmuus, taistelijaparista lähtien, toteutettavasta ensiavusta haavoittumisen tai loukkaantumisen yhteydessä. Lääkintäkoulutuksen merkitys on noussut esille kaikissa konflikteissa. Tämä unohdetaan helposti rauhan aikana.

Joukkueen taistelutekniikka on keskeinen koulutuskohteena mentäessä kohti varusmiespalveluksen loppua. Pataljoonan ja komppanian suorituskyky rakentuu joukkueiden osaamisen varaan. Jääkärijoukkueen osalta keskeinen tavoite on tulitaistelun voittaminen. Tähän tavoitteeseen tulee koulu-

tuksen tähdätä. Pataljoonan kokonaisuudessa tukevien elementtien tehtävänä on osata oma toimintansa, pääsääntöisesti joukkueen kokonaisuudessa, niin hyvin että se tukee jääkärijoukkueiden kykyä tulitaistelun voittamiseksi. Joukkueen tulitaistelun voittaminen edellyttää kykyä aseiden ja taisteluvälineiden oikeanlaiseen käyttöön, kykyyn toimia saman päämäärän eteen, taistelijan perustaitojen vaistomaista hallintaa, taitoa maaston hyväksikäyttöön, kykyä hahmottaa taistelukentällä omien ja vihollisten sijainti. Kiteytetysti: kykyä ampua, liikkua ja kommunikoida.

Perusteita pataljoonan toiminnalle luodaan antamalla kaikille koulutusta lapissa selviytymi-

seen: selviytyminen kylmässä on itsestään selvyys joukkollesi, mutta asian osaaminen saavuttaessa varusmiespalvelukseen ei ole itsestään selvyys. Jääkäri prikaati on edelläkävijä koulutettaessa selviytymistä kylmissä olosuhteissa, mutta yhtä lailla joukkojen tulee kyetä selviytymään kaikkina vuoden aikoina. Pohjoisessa etäisyydet ovat pitkiä ja joukkojen tulee tulla toimeen omillaan pitkiäkin aikoja.

Lyhyessä ajassa olen todennut päälliköiden, kouluttajien ja esikunnan henkilöstön erinomaisen asenteen sekä ammattitaitoon pataljoonassa. On kunnia palvella pataljoonassa, jossa on aloittanut varusmiespalveluksen - erityisesti tällaisen henkilöstön kanssa.

Raivaaminen Lapin maakunnassa 2018

| Teksti: Majuri Harri Pelkonen

Lapin sodan räjähtämättömät amukset ja miinat ovat viikoittaisena harmina Lapin maakunnan ihmisille. Jääkäriprikaati toteuttaa vuosittain virka-apuraivaamisia noin 50–70 tapahtumaa. Edellisten raivaamisten lisäksi Jääkäriprikaatissa toteutetaan Lapin Maakunnan alueella alueraivaamista noin 5–8 viikkoa vuosittain, joista kertyy henkilötyöpäiviä vuodessa noin 500–1000. Raivaamisvolyyymi verrattuna käytössä olevaan Jääkäriprikaatin raivaajaresurssiin on valtakunnan korkein. Mikäli kaikki raivaaminen joudutaisiin tekemään omilla raivaajilla, tehtävää ei kyettäisi toteuttamaan. Onneksi alueraivaamiseen saadaan tukea muista joukko-osastoista.

Virka-aputehtävinä toteutettavat raivaamiset ovat yleensä olleet yksittäisiä/ muutamia räjähteitä, jotka ovat maastossa taistelualueilla tai vanhoilla varastoalueilla. Vielä nykyään virka-apuraivaamisen pääpaino on maastossa olevien räjähteiden raivaamisesta, mutta osa on vielä autotallin tai varaston hyllyllä olevien räjähteiden hävittämistä.

Alueraivaamisharjoituksissa raivaaminen toteutetaan pääsääntöisesti vanhoilla varastoalueilla ja niiden läheisyydessä sijaitsevilla vesistöissä. Raivattavat kohteet ovat olleet ammuksia, mutta silloin tällöin vielä törmätään myös asennettuihin miinoihin.

Taustaa

Saksalaisten 20. Vuoristoarmeija (20A) oli rintamavastuussa Lapissa. Saksalaisten ryhmitys ylettyi Utsjoelta ja käsivarresta aina Oulu–Hyrynsalmi linjalle saakka. Jatkosodan alkuvaiheessa pääpaino saksalaisten miinoittamisessa oli Lapin itäosat, jotka painottuivat lähinnä nykyisen Venäjän alueelle. Lisäksi Lapin alueella oli muutaman ammusten ja räjähteiden keskusvarasto.

Miinoittaminen maan sisäosiin toteutettiin vastan vuoden 1943 helmikuussa, jolloin 20A:n esikunta laati operaatiosuunnitelman "BIRKE". Suunnitelman mukaan Armeija vetäytyy Keskisestä-Suomesta, mikäli Neuvostoliiton hyökkäys etenisi syvälle Sisä-Suomeen. Suunnitelmaan kuului muun muassa merkittäviä linnoitustöitä määrättyillä puolustusalueilla, kuten Tankavaarassa tai Lätänenossa. Miinoittamisen pääpaino oli edelleen idässä, mutta suunnitelmiin lisättiin sisämaahan miinoitteita, joita ei kuitenkaan vielä tuossa vaiheessa rakennettu.

Suunnitelman toteuttaminen vaati runsaasti resursseja. Saksalaiset täydensivät omia varastojaan siten, että käytössä oli 200–250 000 miehen armeijalle noin vuoden ampumatarvike- ja räjähdysainekiintiö. Ampumatarvikkeet sijoitettiin kenttävarastoihin. Varastot oli sijoitettu edullisiin maanteiden ja rautateiden risteyspaikkoihin tai niiden välittömään läheisyyteen. Tämän hetkisen tiedon mukaan Pudasjärvellä, usealla paikalla Rovaniemen alueella, Sodanky-

län pohjois-puolella ja Ivalossa oli isoimmat materiaali varastot. Edellisten lisäksi Kittilässä, Sallassa, Alavojakkalassa ja Enontekiöllä on ollut myös varastoja.

Miinoittaminen alkaa

Suomi solmi rauhan Neuvostoliiton kanssa syyskuussa 1944. Aseleposopimuksen ehtoihin kuului saksalaisten ajaminen pois Lapista ja määrääjäksi annettiin kaksi viikkoa. Vetäytymisen alkuvaiheessa suomalaisten ja saksalaisten välillä sovittiin, mitkä sillat hävitetään ja mihin miinoitteet asennetaan. Sopimuksen taustalla oli pelko Neuvostojoukkojen mahdollinen hyökkääminen Pohjois-Suomeen aseleposotasta huolimatta. Lisäksi Suomalaisten tuli antaa valvontakomissiolle kuva todellisista sotatoimista saksalaisia vastaan.

Tornion maihinnousun jälkeen saksalaiset katsoivat, että suomalaiset ovat rikkoneet laadittua sopimusta ja sanoivat omalta puolelta sopimuksen irti. Tämä tarkoitti käytännössä sitä, että Lapin polttaminen ja tuhoaminen alkoi.

Miinoittamisen tarkoituksena suojata 20A:n esikunnan ja pääjoukkojen vetäytymisen suojaaminen Rovaniemeltä. Suluttamisella

Saksalaisten miinoittamisvyöhykkeet 1944.

ei kuitenkaan ollut selvää painopistettä, mutta suluttamisalueita tarkastellessa voidaan todeta, että sulutteista muodostui selviä vyöhykkeitä.

Miinoitteiden raivaaminen sotatoimien aikana

Suomalaiset joukot saavuttivat Kilpisjärven kolmen valtakunnan rajanpyykin huhtikuussa 1945. Joukkojen eteneminen oli ollut hidasta, koska saksalaiset olivat tuhonneet lähes kaiken matkalla. Lapin maantiesilloista oli tuhatta 675 kpl (n. 90 % kaikista silloista) ja tietakoksia oli 334. Lisäksi kaikki 24 Lapin maakunnan lossia oli tuhatta.

Miinojen ja miinoitteiden määräästä on ristiriitaista tietoa. Joidenkin arvioiden mukaan Lapista olisi raivattu sotatoimien aikana 300 000 miinaa. Toisen arvion mukaan luku olisi ollut 55 000 ja kolmannen noin 16 000. Viimeisen luku perustuu joukkojen antamiin tilanneilmoituksiin. Suurempien lukujen arvioidaan perustuneet joukkojen liioiteltuihin ilmoituksiin, jotta valvontakomissioille voitiin perustella hidasta etenemistä. Saksalaisten oman ilmoituksen mukaan vetäytymisvaiheessa asennettiin noin 30 000 miinaa.

Kenttävarastojen hävittäminen

Saksalaisten vetäytyminen on hidasta, vetäytymistiellä oli laskeutu pituutta noin 3200 km ja sen vetokyky oli olematon. Alkuvaiheessa kaikki materiaali pyrittiin ottamaan mukaan, mutta kuljetuskapasiteetin vähyydestä johtuen vetäytymisalueelle jouduttiin jättämään paljon materiaali mm ammuksia ja räjähteitä. Taakse jäänyt materiaali tuhottiin joko räjäyttämällä tai polttamalla. Lisäksi joillakin alueilla on ollut havaittavissa neuvostoliittolaisten sotavankien toimesta tapahtunutta vesistöihin upottamista.

Räjäyttäminen toteutettiin keräämällä amukset läjään, päälle asetettiin telamiina tai muuta räjähdysainetta. Sytyttäminen toteutettiin aikatulilangalla. Hävitysmenetelmä oli erittäin epäluotettava ja ammuksia levisi paljon räjähtämättöminä maastoon.

Sodanjälkeinen raivaamisen alkaa

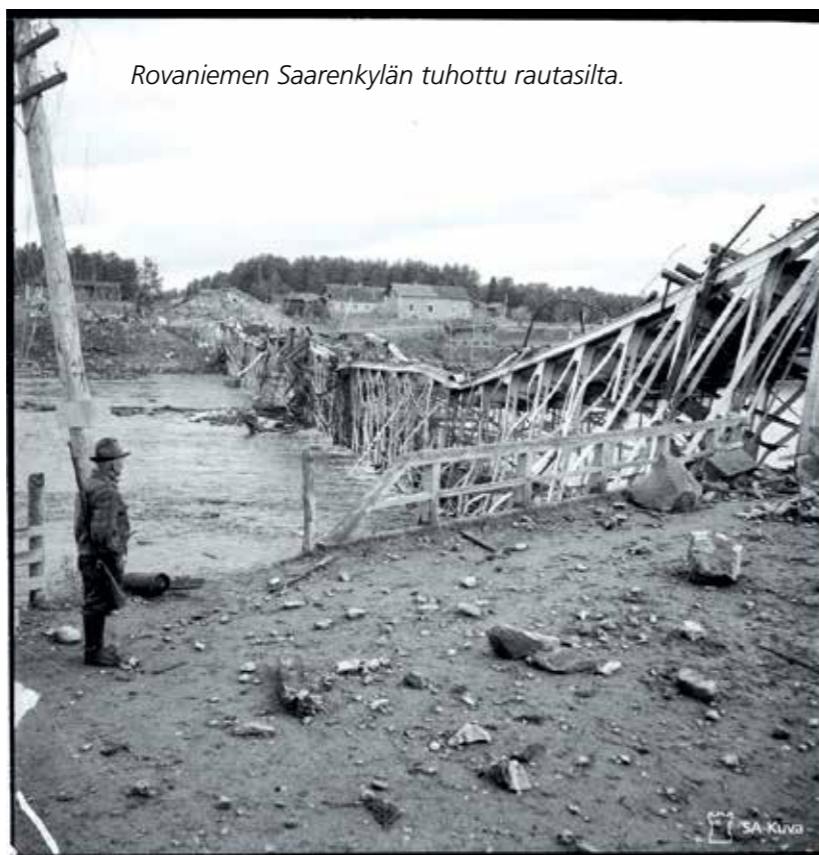
Lapin sodan sodanjohto (3. divisioonan esikunta, 3D) teki maaliskuussa 1945 esityksen Lapin miinojen raivaamisesta. Esityksessä todettiin, että miinat tulisi raivata heti lumen lähdettyä, ennen kun maa ruohottuu. Tehtävää pidettiin kuitenkin liian suurena käytössä olevan resurssiin nähden, joten 3D esikunta esitti, että palkattaisiin jo siviiliin päässeitä pioneereita raivaamistehtäviin.

1 Divisioonan raivaajia työntouhussa. (SA-Arkisto)

Heinäkuussa puolivälissä 1945 aloitti noin 1000 miehen vahvuinen miinanraivausorganisaatio 3D:n johdossa Lapin raivaamisen. Suurimmillaan organisaation vahvuus oli elokuussa 1945, noin 1550 miestä. Henkilöstö koostui kantahenkilökunnasta (194), varusmiehistä (622), palkatuista raivaajista (646), autonkuljettajista (39) ja lääkintämiehistä (53).

Ensimmäisen kesän raivaamistulos tulos oli 71 000 miinaa, 1160 lentopommia ja 250 000 tykistön ammusta. Tieto löytyy Pohjois-Suomen sotilasläänin esikunnan arkistoista. Koko miinanraivaamisorganisaation raivaamistulos on esitetty taulukossa, joka perustuu Pohjois-Suomen sotilas-

Rovaniemen Saarenkylän tuhattu rautasilta.

Yhdistelmä Pohjois-Suomessa vv. 1945–52 suoritetuista miinanraivauksista
Miinanraivaamisorganisaation raivaamat räjähteet 1945 - 1952 PSSLE:n tekemän tilastoinnin mukaan.
(PSSLE:n arkisto)

Vuosi	Raivausaika	Vahvuus up au m	Raivaus- os- toja	Raivaus- koh- teita	Tulokset			Menetykset	
					Miinoja	Lentopommeja	Tykistön krasnatteja	Kuolleina	Hevovoittuneina
1945	16.7.-30.9.	78+203+1.200	28	1.629	71.000 ^{x)}	1.160 ^{x)}	250.000 ^{x)}	54 ^{x)}	107 ^{x)}
1946	1.6.-18.9.	42+ 62+ 380	15	266	7.030	1.220	249.000	15	33
1947	1.6.-30.8.	8+ 16+ 60	2	150	430	614	24.500	1	-
1948	25.5.-18.9.	3+ 4+ 27	1	78	314	105	23.900	2	3
1949	1.6.-30.9.	3+ 3+ 19	1	32	404	97	15.600	-	-
1950	12.5.-14.9.	3+ 4+ 14	1	50	27	54	27.300	-	1
1951	23.5.-22.8.	3+ 3+ 16	1	67	47	31	7.200	-	-
1952	10.6.-14.9.	1+ 1+ 11	1	68	32	20	3.000	-	-
				Yht.	79.284	3.301	600.500	72	144

x) Lukuun sisältyvät tulokset ja tappiot myös ajalta 1.5.-15.7.1945.

läänin esikunnan tilastoihin. Raivausta miinoista tai ammuksista on paljon ristiriitaista tietoa. Esimerkiksi raivattujen miinojen määrä vaihtelee eri lähteiden mukaan 54 430–130 000 miinan välillä.

Raivaamisen menetelmät mahdollistivat suurten määrien raivaamisen

Muutamien alkupäivien aikana hävittäminen toteutettiin räjäyttämällä, mutta sen hitauden ja sirpaleiden aiheuttaman lisätyön johdosta siitä luovuttiin nopeasti. Nopeammaksi keinoksi havaittiin miinojen purkaminen (sytyttimen poistaminen) ja upottaminen vesistöihin. Tästä ei ollut mainintaa vielä kesäkuulta 1945, mutta tuli nopeasti vallitsevaksi käytännöksi.

Ampumatarvikkeiden hävittämisessä toteutettiin samalla tavalla sekä myös maahan kaivamalla. Maahan upottamisessa kaivettiin maahan joko metrin syvä monttu, jonne yksittäiset ammukset haudattiin. Suuremmat määrät kaivettiin noin 2–2,5 m syvyyteen ja peitettiin.

*Maahan kaivettu "ammuspesä" oli vielä löydettyinä panostettu telamiinalla.
Kuva: H Pelkonen*

Upottamiselle maahan tai veteen oli raivaamisen nopeutumisen lisäksi myös toinenkin peruste. Kuumina kesäpäivinä käytännössä jokaisen räjäytyksen jälkeen syntyi maastopaloja, jotka hidastivat itse raivaamistyötä.

Raivaamistoiminta vuoden 1952 jälkeen

Miinanraivaamisorganisaatio lopetti toimintansa 14.9.1952. Raivaamista jatkettiin Puolustusvoimien omilla resursseilla. Vuoden 1974 "pommikomitean" mietinnössä todettiin, että raivaamisen tulisi kuulua sisäasiainministeriölle, miellä käytännössä tämä olisi tarkoittanut poliisia. Rajavartiolaitokselle ja Puolustusvoimille tehtävä kuuluisi vain silloin kun se olisi heidän alueella. Käytäntö oli kuitenkin se, että Puolustusvoimien joukko-osastot hoitavat käytännön raivaamisen muiden viranomaisten tukemana.

Nykyinen raivaamistoiminta Maavoimissa

Nykyisenmuotoinen alueraivaaminen aloitettiin 1990-luvun puolessa välissä. Jääkäriprikaatin nykyisellä vastuualueella on Misissä, Tankavaarassa ja Ivalon alue. Kohteet ovat olleet alusta asti mukana vuosittaisessa raivaamisohjelmassa. Muita alueraivaamiskohteita kolmen vuosikymmenen aikana ovat olleet Tikkasenkari, Kemini lentokenttä, Rovaniemen kaupungin alue. Lisäksi maakunnan alueella on tarkastettu ja raivattu kymmeniä vesistöjä. Jääkäriprikaati toteuttaa alueraivaamista vuosittain noin 5–8 viikkoa. Raivaamishenkilöstön määrä alueraivaamisharjoituksissa on vaihdellut vuosittain. Henkilöitä on ollut muutamasta henkilöstä jopa 30 henkilöön leiriä kohden.

Alueraivaaminen toteutetaan vuosittain laadittavan Maavoimien toimintasuunnitelman mukaisesti. Alueraivaamisen suunnittelu toteutetaan Maavoimien kevään raivaajien neuvottelupäivällä, josta se siirretään osaksi Maavoimi-

en toimintasuunnitelmaa. Alueraivaamiskohteet on pyritty suuntaamaan riskikartoitusten mukaisesti sellaisille alueille, missä räjähteitä on eniten vaaraa ihmisille. Maavoimien raivaamisen painopiste on tästä syystä ollut Etelä-Suomessa, missä kohteet ovat olleet asutuksen keskellä. Nykyinen alueraivaamisen painopiste on ollut Kuopion Neulalahdessa jo useamman vuoden ajan.

Jääkäriprikaatin vastuut 2018

Jääkäriprikaatin vastuulle tämän vuoden toimintasuunnitelmassa on määritetty Ivalon (6 vrk), Tankavaaran (10 vrk) ja Misin alueraivaamisen (10 vrk) toteuttaminen. Lisäksi erillisenä tehtävänä on käsketty toteuttaa Ketolan maamassojen puhdistaminen (5 vrk) räjähteistä ja ELY:n toteuttamien pohjavesikairausalueiden tarkastaminen Rovajärven alueella. Ketolan raivaamistehtävään liittyen Rovaniemen varuskunnan länsipuolella suoritetaan räjähteiden ja vaarallisen alueen tiedustelua mahdollisen alueraivaamisen aloittamiseksi.

On sanomattakin selvää, että yksin omilla resursseilla Jääkäriprikaati ei kykene toteuttamaan annettua tehtävää. Maavoimien joukko-osastot tukevat meidän alueraivaamisprojekteja antamalla henkilöstöä käyttöön. Tänä vuonna Jääkäriprikaatia tukee yli 20 joukko-osastoa ja laitosta. Meri- ja Ilmavoimat tukevat myös merkittävästi alueraivaamista asettamalla omia raivaajia Maavoimien käyttöön. Lapin rajavartioston raivaajat osallistuvat Ylä-Lapin raivaamiskohteille.

Lapin rajavartiosto on tällä hetkellä ainoa Rajavartiolaitoksen joukko, jossa on koulutettu raivaajia Puolustusvoimien käyttöön. Vuonna 2011 laaditussa Pohjois-Suomen Sotilasläänin esikunnan ja Lapin rajavartioston välisessä yhteistoimintasopimuksessa sovittiin, että Puolustusvoimat kouluttaa Lapin rajavartioston raivaajia kolmen ylimmän kunnan (Inari, Utsjoki ja Enontekiö) alueella toteutettaviin raivaamistehtäviin.

Kilpisjärvellä raivatun miinoitteen miinat kaivettuina miinoitteen lähelle. Kuva: A Oikarinen

*Räjähteiden esiin kaivaminen koneellisesti nopeuttaa raivaamista.
Kuva: H Pelkonen*

Etsintätavat eivät ole muuttuneet

Tänä päivänä räjähteiden etsiminen toteutetaan pääsääntöisesti syväetsimellä ja miinaharavalla. Miinaharavan käyttö on vähentynyt merkittävästi viimeisien vuosien aikana, koska etsittävät räjähteet ovat syvemmällä kuin 30 cm maanpinnasta. Miinaharavalla ei kyetä paikantamaan luotettavasti syvällä olevia kohteita.

Miinanraivaamisorganisaatio käytti paikantamisessa joko raivausneliötä (puusta tai rautalangasta tehty ruutu, 1 * 1 m), jonka raivaaja tarkasti käytössä olevalla välineistöllä (piikitutkain tms.). Varsin nopeasti otettiin käyttöön kaistaperiaate, jota käytetään vielä tänä päivänäkkin perusetsintämenetelmänä. Kaistaperiaatteella raivatessa tehdään 1.2–1.5 m leveä kaista, jota pitkin raivaaja etenee etsien räjähteitä syväetsimellä tai miinaharavalla. Löydöksen jälkeen takana tuleva raivaaja kaivaa kohteen esiin. Mikäli kyseessä on räjähdde, niin kohdetta liikautetaan turvaetäisyyden päästä. Räjähteiden tämän hetkisen kunnon johdosta sytyttimiä ei poisteta, vaan ne siirretään suoraan joko varastopaikkaan ja sieltä päivän päätteeksi hävitykseen. Mikäli kysymyksessä on joko pikiriinihappo ja kloratititititinen ammus, ammus hävitetään välittömästi.

Syvemmällä olevat ja suuremmat löydökset kaivetaan esiin koneellisesti. Kaivamiseen voidaan

Tulevaisuus muuttaa painopistettä

Kuten jo aikaisemmin mainittiin, Maavoimien raivaamisen painopiste on tällä hetkellä Etelä-Suomessa. Tulevaisuudessa se tulee kuitenkin muuttamaan. Etelä-Suomen isot raivaamiskohteet tulevat päätökseen muutaman vuoden kuluessa ja se merkitsee sitä, että raivaamisen painopiste tulee muuttamaan pohjoiseen. Käytännössä se tulee muuttamaan Jääkäriprikaatin johdettavina olevien raivaamisviikkojen määrää. Määrä tulee muuttunemaan nykyisestä 5–8 viikosta jopa 15–20 viikkoon vuodessa, mikäli Maavoimien raivaamisen resurssit säilyvät nykyisellä tasolla. Jääkäriprikaatin raivaajien osalta muutos tarkoittaa sitä, että raivaamisharjoitusten johtajat ja 1–2 raivaajaa / kohde tulee Jääkäriprikaatista, muu raivaajajhenkilöstö muista Puolustusvoimien joukko-osastoista. Tämä tulee olemaan ainakin alkuvaiheessa näin, koska muiden joukko-osastojen raivaajat eivät ole riittävästi perehtyneet pohjoisen kohteisiin. Tämä tullaan kuitenkin muuttamaan mahdollisimman nopeasti, jotta oma raivaajajhenkilöstö ei kuormitu liikaa.

Riskikartoituksen mukaisesti raivaaminen tulee jatkumaan nykyisillä alueilla, mutta paineita on aloittaa myös kahdella uudella kohteella raivaaminen. Alueilla suoritettujen tiedustelujen perusteella niissä on todettu paljon räjähteitä lähellä maanpintaa. Metsäpalon sattuessa ammukset saattavat räjähtää kuumuudessa.

Kilpisjärven miinat panostettuna ennen räjäytystä. Kuva: A Oikarinen

Arktinen koulutus

| Teksti: Kapteeni Mikael Aikio

Jääkäriprikaatin visio on olla vuonna 2020 sekä kansallisesti että kansainvälisesti tunnustettu ja arvostettu arktisen koulutuksen osaamiskeskus.

Jääkäriprikaatin järjestämä arktinen koulutus koostuu henkilökunnalle ja varusmiehille annettavasta talviolosuhekoulutuksesta sekä selviytymis- eli SERE-koulutuksesta. Koulutuksen johto-, suunnittelu ja toteuttamisvastuu on tällä hetkellä Jääkäriprikaatin esikunnan koulutusosastolla.

Suomessa talvi on pisin vuodenaika, Lapissa se kestää lähes 200 vuorokautta ja Etelä-Suomessa noin 100 vuorokautta. Taistelu talvela on taistelua erikoisolosuhteissa, joissa yksittäisen taistelijan toimintakyvyn ylläpito korostuu. Koulutamattomien joukkojen käyttö talviolosuhteissa on sotilaallisesti tehotonta ja erittäin epäedullista niin henkilö- kuin kalustotappioidenkin näkökulmasta. SERE-koulutuksen rooli on nykyään korostunut. Koska enää ei ole selkeitä rintamalinjoja, jokaisella sotilaalla on mahdollisuus joutua eristyksiin omasta joukosta sekä väistämään vihollista.

Jääkäriprikaatin järjestämät kurssit

Talvisodankäynnin peruskurssi on vakiintunut ja suosittu kurssi. Kurssin vahvuus on maksimissaan 30 sotilasta ja sen kesto on 2 viikkoa. Tavoitteena on opettaa osallistujille miten talviolosuhteet vaikuttavat joukon toimintakykyyn ja taistelutekniikkaan sekä kehittää niihin liittyviä henkilökohtaisia taitoja. Vuoden 2018 kurssilla oli oppilaita Suomesta, Yhdysvalloista, Saksasta, Ruotsista ja Tanskasta. Ensimmäis-

tä kertaa kurssille osallistui myös reserviläisiä.

SERE kouluttajakurssi on toinen isoista kursseista mitä me järjestämme. Tänä vuonna on ensimmäinen kerta kun kyseinen kurssi järjestetään Suomessa. Aikaisemmin oppia on jouduttu hakemaan ulkomailta Norjasta ja Ruotsista. Kurssin kokonaiskesto on neljä viikkoa, se jakaantuu syys- ja talvivaiheisiin. Syksyllä toteutetaan 2 viikkoa kestävä SERE C-tason kurssi ja talvella on samanpituisen talvi-SERE.

Kurssin päämääränä on antaa jokaiselle koulutettavalle teoreettinen tieto ja toteuttaa käytännön harjoittelu seuraavissa taidoissa:

- Syvällinen ymmärrys kansainvälisestä PR -konseptista
- Selviytyminen ja liikkuminen vihollisen hallussa olevalla alueella
- Toiminta kiinniotettuna
- Henkilökohtaisen varustuksen ja ympäristön hyväksi käyttö, jotta selviytymismahdollisuudet paransivat.

Pienempiä, jo vakiintuneita kursseja ovat: Lääkintärökin talvikurssi, CMC talvikoulutus ja Aliupseerien talvikoulutus. Kaikki näistä on noin yhden viikon mittaisia ja tavoitteena niistä jokaisella on opettaa talvitoiminnan perusteita hieman eri painoituksin riippuen osallistujista.

Kurssien sisältö ja koulutuspaikat ovat jo hyvin vakiintuneita, mikä helpottaa niiden suunnittelua ja toteuttamista. Suurin osa kurssien kouluttajista tulee Lapin Jääkäripataljoonasta, koska Koulutusosastolla on tällä hetkellä vain 2 sotilasta joiden tehtäväksi nämä kurssit on käsketty.

Tukeminen ja yhteistyö muiden joukko-osastojen kanssa

Oma osansa on muiden joukko-osastojen tukeminen ja yhteistyö Talvisodankäynnin ja SERE:n saralla. Talvisodankäynnin osaamista on kehitetty tänä vuonna osallistumalla UTJR:n Northern Griffin harjoitukseen, myös SERE-koulutuksen osalta annoimme kouluttajatukenä kyseisessä harjoituksessa. SERE-koulutuksessa olemme tukeneet Kriisinhallintakeskusta jo useana vuonna ja näyttää että siltä että yhteistyö jatkuu ja syvenee tulevaisuudessa. Rannikkoprikaatin sukeltajakoulu on käynyt vuonna 2016 pitämässä oman talvikoulutusharjoituksensa Sodankylässä meidän tukemana ja samankaltaisen harjoitus järjestetään vuoden 2018 lopulla.

Kansainvälinen yhteistyö

Kansainvälinen yhteistyö on ollut isossa roolissa kehitettäessä arktista osaamista. Kokemuksia ja koulutusta on haettu Norjasta, Ruotsista, Yhdysvalloista ja Saksasta. Tärkeimmät yhteistyökumppanit ovat Norjan School of Winter Warfare, Ruotsin Vinterenhet, Alaskan Northern Warfare Center sekä uusimpana Saksassa oleva International Special Training Center. Pisimmälle yhteistyö on kehittynyt Norjan keskuksen kanssa, jonka kanssa on tehty jo kouluttajayhteistyötä SERE-kurssien osalta. Viime vuonna Norjan SERE-kurssilla oli 1 upseeri kouluttajana, 1 upseeri ja 1 aliupseeri oppilaana. Ruotsista on käyty hakemassa oppia vesistö-koulutukseen (vuoristo-olosuhteet) sekä hakemassa heidän näkemyksiä talvikoulutuksesta.

Yhdysvallat ovat lähettäneet meidän kurssille jo useana vuonna

Tulevaisuus?

Toivottavasti jossain vaiheessa nähdään hieman laajempi Arktisen koulutuksen keskus Jääkäriprikaatissa. Ulkomailla asiaan on panostettu huomattavasti suurempia resursseja kuin meillä. Norjassa ja Ruotsissa olevat keskuksat ovat noin 10–15 henkeä vahvat. Saksan Mittenwaldissa sijaitsevan talvikoulutuskeskuksen vahvuus on noin 80 henkilöä. Keskuksen johtajan sanojen mukaan he ovat erittäin pieni keskus. Taitaa olla mittakaavassa pieniä eroja Saksan ja Suomen välillä. Jääkäriprikaatissa asiaa hoitaa tällä hetkellä 2 henkilöä täysipäiväisesti.

Tarvetta näin ison keskuksen perustamiselle ei kuitenkaan Suomessa ole, johtuen siitä että suomalaiset ovat tottuneet näihin meidän olosuhteisiin - ainakin paremmin kuin etelämpää tulevat joukot. Tästä huolimatta talvikoulutukseen ja SERE-koulutukseen ei kannata suhtautua itsestäänselvyytenä. Nykyajan ihmisten olosuhteet ja harastukset ovat kovasti erilaisia kuin esimerkiksi Talvisodan aikoihin.

Jääkäriprikaati on esittänyt Maa-voimille arktisen osaamiskeskuksen perustamista ja ainakin tällä hetkellä näyttää siltä, että keskus on saamassa vihreää valoa. Se, että tuo tämä keskuksen perustaminen lisää resursseja toimintaa on vielä hyvinkin auki. Positiivista on että osaamiskeskuksen myötä tälle toiminnalle saadaan virallinen peruste toimia. Osaamista prikaatista kyllä löytyy ja meidän kurssit kestävät vertailun helposti ulkomaisten kurssien rinnalla.

POHJOINEN 18 -harjoitus

| Teksti: Everstiluutnantti Jarmo Mattila

POHJOINEN 18 -harjoitus järjestettiin 21.5.–7.6.2018 välisenä aikana Rovaniemen - Sodankylän - Rovajärven alueilla. Harjoitus oli Maavoimien tämän vuoden pääsotaharjoitus ja sen johti Maasotakoulu eversti Asko Muhoosen johdolla. Harjoitukseen osallistui joukkoja kaikista Maavoimien joukko-osastoista, PVLOGL:sta, PVJJK:sta, PE:n alaisista laitoksista sekä Rajavartiolaiksesta, yhteensä noin 8 200 sotilasta ja noin 1 500 ajoneuvoa. Jääkäriprikaatista harjoitukseen osallistuivat joukkotuotannossa olevat varusmiesyksiköt sekä eri kertausharjoitukseen käsketyt reserviläiset kouluttajineen ja toimivine johtajineen.

Näin suuren harjoituksen suunnittelu ja valmistelu on mittava urakka. Siihen osallistui ennen harjoitusta lähes jokainen prikaatilainen valmistelujen jossain vaiheessa. Päävastuun suunnittelusta kantaa kuitenkin projektiupseeri. Tämä kunnia lankesi tällä kertaa majuri Anssi Saloselle. Anssi selviytyi mitavasta urakasta kiitettävästi. Kiitokset ja onnittelet hienosti tehdystä työstä!

Harjoituksessa oli kaksi vaihetta. Ensin oli kuusi vuorokautta kestänyt taisteluharjoitusvaihe, jossa kehitettiin joukkojen suorituskykyä osana sotilasalueen taistelua poikkeusolojen tehtävissä. Harjoituksen teemana oli toiminta nopeassa tilannekehityksessä jossa suorituskyvyt kasvoivat asteittain joukkojen toimeenpanon ja perustamisen etenemisen tahdissa. Taisteluharjoitusvaiheessa tilanne eteni varsin reaaliaikaisesti normaaliolojen häiriötilanteista valmiuden säätelyn kautta vihollisen lyömiseen. Testasimme valmiusosaston, valmiusyksikön ja varusmiesyksiköiden toimintaa. Lisäksi harjoittelimme virka-avun antamista poliisille ja yhteistoimintaa Lapin rajavartioston kanssa.

Toinen vaihe, Maavoimien vaikuttamisharjoitus, kesti yhdeksän vuorokautta ja se huipentui koulutustarkastusammuntaan. Vaikuttamisharjoitus koostui tykistö-, panssaritorjuntaohjus- ja jalkaväkiammunnoista.

Harjoituksen tavoitteena oli harjaannuttaa kantahenkilökuntaa, reserviläisiä ja varusmiehiä omassa poikkeusolojen tehtävässä. Muun muassa esikunnan henkilöstöä har-

jaannutettiin esikuntatyöskentelyyn sekä taisteluiden suunnitteluun ja johtamiseen. Koko harjoituksen ajan keskiössä oli eri aselajien välinen yhteistoiminta, tulenkäyttö sekä johtamisjärjestelmät ja johtaminen.

Mielestäni tavoitteisiin päästiin. Osaaminen kehittyi päiväpäivältä ja jo aiemmin opitut asia palasivat reserviläisille nopeasti mieleen. Pitkän harjoituksen etuna on se, että toistoja suorituksissa tulee enemmän ja osaamisessa aletaan päästä rutiinitasolle.

Harjoituksen aikana mitattiin niin joukkotuotannossa olevien kuin kertausharjoitukseen käskettyjen joukkojen osaaminen. Tulosten ja havaintojen perusteella voidaan todeta, että varusmiespalveluksen ja kertausharjoitusten aikana annettu oppi on mennyt perille.

Sää oli lähes koko harjoituksen ajan aurinkoinen ja varsin lämmin. Lumien nopean sulamisen ja kiuvan toukokuun johdosta maasto oli rutikuiva. Tämä asetti rajoituksia toiminnalle erityisesti ammuttavaiheessa. Kaikesta huolimatta pieniä maastopaloja syttyi mutta suuremmilta vahingoilta onneksi vältyttiin.

Lyö kohtaamansa vihollisen; taisteluosasto 460 Pohjoinen 18 -taisteluharjoituksessa

| Teksti: Ari Mure, taisteluosaston pääkouluttaja, Jääkäriprikaatin koulutuspäällikkö, PSTK/ LAPJP, saapumiserä II/90

Puolustusvoimien vuoden suurin taisteluharjoitus toteutettiin pääosin Rovajärven harjoitusalueella 24.–29.5.2018. Jääkäriprikaatin, Kainuun prikaatin ja Porin prikaatin joukoista, sekä Panssarikoulun kadeteista panssarineen muodostettu Taisteluosasto 460 muodosti harjoituksen sinisen puolen pääskivoiman. Sen komentajana toimi Lapin jääkäripataljoonan komentaja, everstiluutnantti Ville Valkeinen. Harjoituksen keltaisen osapuolen muodostivat Panssariprikaatin, Porin prikaatin ja Kainuun prikaatin joukot, joista oli muodostettu mekanisoidun taisteluosaston kaltainen joukko. Keltaisen puolen vahvenuksena oli vielä mekanisoitu jalkaväkijoukkue Norrbottenin Rykmentistä Ruotsista, sekä Utin jääkärirykmentin helikoptereita.

Rajataistelut

Harjoituksen teemana oli nopea valmiuden kohottaminen ja jouk-

kojen keskittäminen suoraan tehtäväänsä. Jääkäriprikaatin valmiusosasto ei joutunut taisteluun Lapin rajavartioston joukkojen onnistuessa torjumaan Jääkäriprikaatin valmiusyksikön vahvennusten tulla keltaisen ensimmäiset tiedusteluluontoiset hyökkäykset. Tässä vaiheessa erityisesti tiedustelutulenjohtajien taidot nousivat korostetusti esille heidän ratkaistessaan taistelun sinisten hyväksi.

Vihollinen iskee koko voimallaan

Alun epäonnistumisestaan sisuuntuneet keltaiset iskivät pian koko voimallaan. Tätä mekanisoitua myrskyä vastaan Jääkäriprikaatin Valmiusyksikkö sai venyttää kaikki voimansa ja taitonsa. Taistelut olivat monivaiheisia, pitkäkestoisia ja joukkojen kannalta erittäin kouluttavia. Normaalista poikkeava keväinen lämpöaalto helli taistelijoita, jotka hikoilivat Naarmankairan harjanteilla, vaaroilla, jängillä ja

kankailla. Kaksipuolinen simulaattorijärjestelmä (KASI) elävöitti taistelua kuvaten taistelijoille eri aseiden vaikutusta epäsuorasta tules- ta ja lentorynnäköistä miinojen kautta suora-ammunta aseiden tuleen. Hienosta tekniikasta huolimatta erotuomareilla oli silti edelleen paikkansa, sillä lasertoiminen simulaattorijärjestelmä ei kykene kuvaamaan kaikkea asevaikutusta realistisesti. Ohut lehvästö on suoja laserilta mutta ei panssari-vaununanuunan nuoliammukselta tai rynnäköjääkäriin konekivääritulelta.

Teräsmyrsky huipentuu

Alkuvaiheessa valmiusyksikkö viivytti keltaisia joukkoja yksinään, kunnes sinisen puolen taisteluosasto ehti alueelle ja otti päävastuun hyökkääjän torjumisesta. Taistelut levisivät tässä vaiheessa syvälle alueelle Naarmantien suunnassa. Taisteluosasto 460:n iski keltaisen puolen joukkojen kyl-

keen pyrkien katkaisemaan niiden etenemisen etelän suuntaan. Onnistumisia ja epäonnistumia, hienoja suorituksia ja katkeria tappiota, koukkauksia, vastaiskuja ja rajua tulenkäyttöä näkivät mm. Ris-tilammen ja Liivankankaan, Rytikeron tien, Yli- ja Ala- Naarmaselän, Repomännikön, Taikinapalon, Hautavaaran, Laitavaaran ja Kypärä- Hirvasselän maisemat, jotka ovat tuttuja monista aiemmistakin harjoituksista.

Taisteluharjoitus saavutti huipunsa raivokkaassa teräsmyrskysä kahden taisteluosaston tavoitellessa Naarmankairan herruutta harjoituksen taisteluvaiheen kahdena viimeisenä päivänä. Tässä vaiheessa keltaisen etenemistä hidastettiin ilmavoimien iskuilla keskeisiä siltakapeikkoja vastaan. Evers-tiluutnantti Valkeinen teki rohkean päätöksen antaessaan Jääkäriprikaatin 1. Jääkärikomppaniasta, sekä aliupseerikurssin jääkäri- ja kranaatinheitinlinjasta muodostetulle 2. Jääkärikomppanialle erittäin vaativan, yli 70 km mittaisen koukkaustehtävän. Vaativa tehtävä onnistui ja kapteeni Miittisen johtama komppania iski vihollisen kylkeen odottamattomasta suunnasta onnistuen mm. tuhoamaan kel-

taisen johtamisen kannalta keskeisiä viestiasemia. Tästä huolimatta vihollisen panssarikärki tuntui jatkavan vastustamatonta etenemistään. Onneksi sinisen komentajalla oli vielä oma panssarinyrkkinsä käytössään ja yliluutnantti Uutelan johtama panssarikomppania PST-ohjuksineen ja panssareineen kurritti armotta hyökkäävää panssariyksikköä.

Lopuksi

Mittava taisteluharjoitus oli paras mahdollista koulutusta kesäkuun 14. päivänä kotiutuville varusmiehille ja palvelustaan jatkaville ammattisotilaille eri tasoilla taisteluosaston komentajasta komppanian päälliköiden kautta joukkueen johtajiin. Tässä suuri kiitos lankeaa harjoituksen johdolle ja erityisesti Panssariprikaatille, joka toi vastuksista huolimatta koko "lauttansa" Naarmankaira. Suuri panssariajoneuvojen määrä ja röyhkeän hyökkäävä taktiikka antoivat realistisen kuvan todellisen vastustajan toiminnasta. Maaliosastoja vastaa harjoitellessa on helppo voittaa mutta tämä harjoitus oli jotain vallon muuta. Opiskelemme samalla itse uusien

panssareidemme käyttöä. Tällöin on muistettava, että panssareita ei pidä hajauttaa. Sinne tänne ripoteltujen panssareiden voima jää niiden osien summaa pienemmäksi. Mitä vähemmän panssareita on käytössä, sitä keskitetympin niitä tulee käyttää. Tämän osoitti taisteluharjoituksen viimeinen päivä selkeästi.

Olemme koulutuksessa oikealla tiellä mutta emme voi tuudittautua itsetyytyväisyyteen. Oma tempomme on oltava ainakin yhtä hyvä kuin vastustajalla, muuten jäämme armotta jalkoihin. Tämä on jokaisen johtajan ja soturin kaikilla tasoilla muistettava. Kun havaitset vihollisen ensin ja isket ensin, olet tiellä voittoon. Jos tulet havaituksi ja vastaat vain vihollisen toimiin, olet tiellä tuhoon. Oli ilo havaita, että nämä perusteet on sisäistetty Lapin jääkäripataljoonan yksiköissä. Lämmöllä seurasin Valmiusyksikkömme ja harjoituksessa 2. Jääkärikomppanian nimellä toimineen jääkäriyksikkömme ripeitä suorituksia, sekä panssaritorjujien ja heitinmiesten reippaita ryhmittymisiä ja tulitoimintaa.

Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston kuulumisia

| Teksti: Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston komentaja, everstiluutnantti Petri Sipilä

Patteriston henkilöstö:

Haastava kevät on saatu päätökseen. Patteristo on saavuttanut asetetut tavoitteet varusmies- ja reserviläiskoulutuksessa hienosti. Tärkeimpinä voidaan mainita seuraavat kevään tapahtumat:

- Sotilaspoliisikoulutus on alkuvaikeuksien jälkeen saatu laadukkaaksi. Kotiutuvan sotilaspoliisijoukkueen toiminta LAPPI 118 -paikallispuolustusharjoituksessa viimeistään osoitti tämän.
- Patteriston vuoden tärkeimmäksi harjoitukseksi määritetty patteriston johtoportaan koko joukon kertausharjoitus POHJOINEN 18 -harjoituksessa onnistui hienosti. Palaute joukon toimintaa arvioineelta MAAVE:n osastolta sekä reserviläisiltä loppukyselyssä oli hyvää.
- Yksikkötyypin mukaiset taisteluammunnat erikoiskoulutuskauden taistelu- ja ampumaharjoituksessa onnistuivat loistavasti. Virtuaalikoulutusympäristössä, toiminnallisissa perusammunnoissa ja taistelija simulaattoreilla opitut taidot todettiin kovapanosammunnoissa.
- Crotale- yksikkö taisteli esimerkillisesti lähes kolmen viikon loppusotansa. Yksikön toimintaan tänä aikana tutustuivat muun muassa puolustusministeri, maavoimien komentaja ja merivoimien komentaja.
- Loppukyselyiden perusteella varusmiehet ja reserviläiset ovat tyytyväisiä saamaansa koulutukseen ja numeraalisesti tarkastellen tavoitteet on saavutettu. Toivotan henkilöstölle voimia syksyn taisteluihin.

ITO90M -järjestelmän tilannekatsaus

| Teksti: Kapteeni Sampo Keränen

Ilmatorjuntaohjusjärjestelmä ITO90M (ITO90M) on liikkuva ja itsenäinen lyhyen kantaman multisensorinen ilmatorjuntaohjusjärjestelmä, jossa on maalinosoitus- ja tulenjohtotutka sekä päivänvalo- ja lämpökamera. ITO90M -järjestelmää on suunniteltu käytettävän kaikkien puolustushaarojen toimintaympäristöissä sekä valtakunnallisesti merkittävien kohte-

den alueilla. Sillä kyetään toimimaan ilmamaaleja vastaan kaikissa sää- ja valaistusolosuhteissa.

Jääkäriprikaati toimii ITO90M -pääkoulutuspaikkana Suomessa ja kouluttaa ilmatorjuntajoukkoja kaikille puolustushaaroille. Lisäksi vastaamme järjestelmäkoulutuksesta ja omalta osaltaan järjestelmän kehittämisestä yhdessä Järjestelmäkeskuksen, Maavoimien esikunnan ja Millog Oy:n kanssa. ITO90M eli tuttavallisemmin Crotale täyttää tänä vuonna 30 vuotta. Voidaankin puhua varsin kypsästä iästä tekniselle järjestelmälle, mutta iästään huolimatta järjestelmä on edelleen suorituskykyinen ja iskussa.

Suorituskykyinen järjestelmä vaatii kuitenkin osaavat käyttäjät. Viimeaikoina Maavoimissa on menty valmius edellä, mutta Crotalen käyttäjien näkökulmasta tämä ei sinällään ole aiheuttanut henkilökunnan tai varusmiesten koulutukseen muutoksia. Jo vuosia sitten henkilökunnalle on kehi-

tetty vaatimukset osaamisesta. Jokaisen ITO90M koulutetun henkilökunnan osaamista kartoitetaan ja mitataan ohjusupseerin piinaavassa mittauksessa. Testi toimii samalla koulutustapahtuma, jonka tarkoituksena saada testattavat huomaamaan omat kehitettävät osa-alueensa. Tämän lisäksi henkilökunnan osasto harjoittelee häirityissä olosuhteissa Lohtajan ilmapuolustusharjoituksessa kaksi kertaa vuodessa.

Järjestelmä vaatii ylläpitoa ja testausta suorituskyvyn eteen. Valmiuden lisäksi viime aikoina agendalla ovat olleet erilaiset projektit. Eniten työaikaa on kulunut taisteluteknisen käsikirjan päivitystyöhön, joka on saatettu päätökseen ja kirja lähtee painoon heinäkuussa. Suurin käynnissä oleva projekti on ollut uuden lämpökameran hankinta, joka on kirjoitushetkellä vielä kenttätestausvaiheessa. Projekti alkoi vuonna 2016 ja eteni tehdasvastaanottoon huhtikuussa 2017. Tuolloin ITO90M

Crotale ampuu IPH118 -harjoituksessa.

työryhmä suoritti lämpökameralle FAT- testit (Factory Acceptance Test) Ranskassa. Kesäkuussa 2017 Jääkäriprikaati johti SAT-testit (Site Acceptance Test) Rovaniemellä yhdessä ranskalaisen valmistajan kanssa. Testilennot Hornetilla suoritettiin Lapin lennosta. Syksyn aikana kamerat asennettiin muihin vauhuihin ja kenttätestausvaihe käynnistettiin Jääkäriprikaatin johdolla. Vuoden 2018 aikana dataa ja havaintoja toimivuudesta on kerätty ennen kevään ohjusammuntoja. Kesän aikana on tavoite, että projekti saadaan päätökseen. Tämän lisäksi käynnissä on useita kunnossapitotoimia liittyviä pienempiä projekteja, joilla pyritään pitämään koko "lautta" hyvässä kunnossa.

Reserviläisten koulutus on tärkeässä roolissa. ITO90M -osasto on mukana kaikissa Crotalen ker-

tausharjoituksissa, joita järjestetään ympäri Suomen. Kertausharjoitusten suunnittelusykli on pitkä, joten aina on yksi tai kaksi harjoitusta valmisteilla. Pidämme tätä luottamuksen osoituksena eri puolustushaaroilta, että saamme olla mukana koulutuksen suunnittelussa ja toteutuksessa. Tänä vuonna on ollut tähän mennessä kaksi harjoitusta, missä reserviläiset ovat olleet pääosassa. On hienoa todeta jälkeensä, että reserviläiset kykenevät toimimaan varsin haastavissakin tilanteissa edukseen.

Joukon on harjoiteltava siellä, missä sitä on suunniteltu poikkeusoloissa käytettävän. Kevään aikana joukkotuotantoyksikkö harjoittelee ensin ilmapuolustusharjoituksessa ja siirtyy sieltä Etelä-Suomeen. Kolmen viikon loppusota on edessä, mutta hyvähenkinen joukko

CATHERINE XP -lämpökamera

on jälkeen tulossa. ITO90M osasto haluaa kiittää jo tässä vaiheessa vuotta kaikkia yhteistyökumppaneita järjestelmän eteen tehdystä hyvästä työstä. Jokaisen työpanos on tärkeä ja on ilo nähdä, että töitä tehdään pieni pilke silmäkulmassa.

Kapteeni Sampo Keränen
ITO90M:n valtakunnallinen järjestelmävastuuhenkilö (asejärjestelmäpäällikkö)
Jääkäriprikaati /Rovaniemen ilmatorjuntapatteristo/ IITPTRI

Rovaniemen Crotalet Lohtajalla

Jääkäriprikaatin Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston 1. Ilmatorjuntapatterissa joukkotuotannossa oleva ilmatorjuntapatterin ohjus (90M) aloitti lähes kolmen viikon pituisen har-

joitusputkensa Lohtajan ilmapuolustusharjoituksessa 1/18 tiistaina 15.5.2018. Video ohjuksen amunnasta: <https://www.facebook.com/KarjalanPR/videos/2223311921233661/>

Ampumavaiheen aluksi yksikkö ryhmittyi linnoittamiinsa taisteluasemiin ja aloitti toimenpiteet taisteluvälmiuden saavuttamiseksi.

Ampumavalmius saavutettiin nopeasti.

Upseerikokelas Samu Salmijärvi Rovaniemen ilmatorjuntapatteristosta.

- Ajettiin tänne aseisiin ja eilinen päivä aikalalla painettiin tuon komentopaikan linnoittamisen kanssa hommia. Tuossa on viitisen sataa hiekkasäkkiä täytetty tässä. Jaokessa ollaan oltu tyytyväisiä merimaisemaan ja hyvin säihin loppusodan aikana, sanoo huoltojooksen johtaja, upseerikokelas Samu Salmijärvi (Oulu) Jääkäriprikaatin Rovaniemen ilmatorjuntapatteristosta. Hänellä on monta tehtävää Lohtajalla - Ilmatorjuntaohjuspatterin 90M huollon ylläpitäminen, sodanajantehtävien harjoittelu, ITKK ja tykkiammuntojen sekä ohjusammuntojen suorittaminen.

Joukko saavutti taisteluvälmiuden nopeasti, jonka jälkeen se aloitti taisteluammunnat. Ampumavaihe huipentui koko patterin taisteluammuntaan, jossa luutnantti Jonathan Rautila ampui onnistuneesti ohjuksen. Harjoitus jatkuu taisteluvaiheella, jossa yksikkö pääsee harjoittelemaan omaa tehtäväänsä.

- Meillä on pääkalustona kaksi ohjusvaunua, Crotale- vaunuja, ja niille molemmille on kaksi suojatykkiä, eli yhteensä neljä tykkiä. Lisäksi tähän kuuluu huoltojaos ja johtopaikka. Nyt ollaan tässä johtopaikan sydämessä eli patterin komentopaikalla, lisäksi tuossa vieressä on huoltojooksen ryhmitys. Komentopaikalta johdetaan ja suunnitellaan patterin toimintaa, kertoo kersantti Otto Salmi (Kemi).

- Olemme ampuneet ITKK- ja tykkiammuntoa. Perjantaina oli li-

sää tykkiammuntoa, jonka lisäksi suoritettiin ohjusammunta (Crotale). Tykkiammunnat jatkuvat ja sitten taisteluvaiheessa siirrytään enemmän taistelutekniikan mukaiseen toimintaan eli päästään enemmän siihen sotimisen maakuun, jatkaa Salmi.

- Porukalla ollut hyvät fiilikset, kesä on tullu ja päästiin pois tuolta

kylmästä pohjosesta tänne lämpimään etelään ja päästiin oikein paraatipaikalle tähän meren rantaan, miehet ollut hyvillä mielin. Meillä on yhteensä 17 päivää harjoitus - kova rytistys, mutta tähän mennessä mennyt todella hyvin, kehuu kersantti Salmi.

- Iso osa tehtävämme on, että me ammuimme yhden kovan am-

Kersantti Otto Salmi Rovaniemen ilmatorjuntapatteristosta.

muksen crotalella, ja sitten harjoit-
telemme jaoksen ja patterin yh-
teistoimintaa. Me ollaan valmis-
teltu paljon tätä ammuntaa ja se
meni onnistuneesti - saatiin puik-
ko taivaalle, kehuu ensimmäisen
ohjusjaoksen jaosvarajohtaja ker-
santti Kalle Jämsä (Oulu) Jääkäri-
prikaatin Rovaniemen ensimmäi-
sestä ilmatorjuntapatterista.

- Nyt on kuitenkin viimeisiä lei-
rejä, jolloin oikeasti mitataan mei-
dän toimintaa ja mun mielestä
meillä on tosi hyvällä tasolla. Kaik-
ki ryhmät, jaokset ja patterit toimi-
vat toistensa kanssa tosi hyvin yh-
teen. Olemme paljon tehneet näi-
tä asioita, että alkaa sujumaan tosi
hyvin, sanoo Jämsä.

Ilmapuolustusharjoituksen jäl-
keen yksikkö jatkaa tehtävään-
sä Etelä-Suomessa palaten takai-
sin Rovaniemelle 1.6.2018. Pitkä
ja vaativa harjoitusputki laittaa yk-
sikön koville, mutta joukon sisällä
vallitsee erinomainen yhteishen-
ki, ammattitaitoisen henkilökun-
nan ja motivoituneet varusmiehet
mahdollistavat sen toteutumisen
tavoitteiden mukaisesti.

Kersantti Kalle Jämsä (Oulu) Jääkäriprikaatin Rovaniemen ensimmäises-
tä ilmatorjuntapatterista.

ITOPTRI90M:n komentopaikka linnoitettuna.

Arktisen koulutuksen niksipalsta

Arktisen koulutuksen niksipalstan tarkoituksena ei ole niinkään minkään uuden ja mullistavan asian esilletuonti, vaan ajatuksena on herätellä henkiin vanhoja hyväksi todettuja käytäntöjä.

| Teksti: Väepeli Timo Kallio

Jääkärimarssilla

Tapoihimme Jääkäriprikaatissa on aina kuuluneet pitkät marssit ja-
lan, suksin ja pyöriin. Polkupyörä-
pataljoona 1 aikaan tavoitteena oli, että varusmies pyöräilee kah-
den vuoden palveluksensa aikana
3500 km. Tänä päivänä esimer-
kiksi Valmiusyksikkömme taisteli-
jat marssivat erivälisein vähintään
yhden yli kolmekymmentä kilo-
metriä pitkän marssin kuukaut-
ta kohden. Valmiustaistelija mars-
sii kokonaisuudessaan vuodessa
yli 1000 km. Kaikki taistelijamme
tunnetusti marssivat ennen soti-
lasvalaa valamarssin. Henkilökun-
ta suorittaa myös vuosittaiset pak-
olliset marssinsa. Näillä marsseilla
on saavutettu se oikea Jääkärihen-
ki ja suomalaisen taistelijan taipu-
maton sisu.

Marsseista on jalkamarssi var-
masti se kovin taistelijan koitos.
Joten siihen liittyviä niksejä on nyt
sulanmaan aikaan syytä käsitellä.

Märät jalat aiheuttavat rakkoja

Jalkineet valinta herättää paljon
mielipiteitä. No seuraavien asiat
huomioiden jalkineet on kuitenkin
valittava. Useista erilahteista on
luettavissa, että muotoutuvat nah-
ka ja kangasjalkineet kuten varsi-
kengät vaativat ainakin 200 km si-
säanajon ennen marssia. Suositel-
tavaa on myös yli kymmenen ki-
lometrin koemarssin tekeminen.
Kumisaappaita pelätään paljon
ja mutta turhaan. Kumisaappailta
pärvää hyvin ja ne ovat varma va-
linta jalkamarssille.

Kumisaappaan etuina ovat:

- rakenne ei kastu, joten ne eivät muuta muotoaan marssiessa
- ovat sisältä saumattomat joten ne eivät hankaa jalkaa
- sukien vaihdolla lähes kokonaan kuivat

Marssijan on huomioitava jalan turpoaminen päivän kuluessa. Jal-
ka myös levenee askeltaessa ja eri-
tyisesti varpaat venyvät. Jalkate-
rä "kasvaa" päivän aikana pituus
suunnassa yli 5 mm ja leveys suun-
nassa 10 mm. Normaali kokoinen
jalkine on 5 mm isompi kuin jalka.
Joten marssia varten on jalkine va-
littava ainakin yhtä numeroa (10
mm) isommaksi. Toki suomalaisen
jalkaan tehdyt jalkineet ovat
yleensä valmistettu reilulla lestellä.
Ulkomaalaisten jalkineiden kanssa
kannattaa siis olla tarkkana. Isom-
maksi valittu saapas ei saa kuiten-
kaan heilua jalassa. Saappaiden
sopivuutta kannattaa parantaa li-
säpohjallisilla ja sukilla, joita voi sit-
ten päivän aikana jalan "kasvaes-
sa" vähentää. Yli 30 km marssil-
le kannattaa jalkojen kantapää ja
päkiä teipata. Teippauksessa on ja-
lan taistelijan oma pronaatio eli ja-
lan kierto huomioitava, jotta teippi
saadaan oikeaan kohtaan varmuudella.
Pronaation saa auttavasti
selville kun tutkii vanhojen jalkineiden
kuluman ulkopohjasta. Teip-
pi on oltava jalassa samoissa koh-
dissa mistä jalkine on kulunut. Tei-
piksi sopii 50-80mm leveä urhei-
luteippi.

"Maantie on kova kävellä"

Tiellä kävely kovuutensa lisäk-
si toistaa juuri jalkasi pronaatiota
jolloin jalka iskeytyy ja ponnistaa

juuri samoista kohdin joka aske-
leella. Kannattaa siis välillä kävel-
lä epätasaisella alustalla, jolloin jal-
katerä rasittuu muistakin kohdista.
Maantie on tehty kaarevaksi, jotta
vesi valuu siitä pois. Tästä johtu-
en on käveltäessä ojan puolen jal-
ka alempana. Tämä jos joku rasit-
taa koko kehoasi. Vaihda siis tien
puolta välillä.

20 jalkamarssi niksiä:

- Ainakin numeroa isommat saappaat
- Kahdet pojalliset (silikoni tai vaahto - sanomalehti - päällä huopa)
- Kahdet sukat jalkaan
- Kynsien leikkaus (kynsien sivut)
- Paljon kuivia villasukkia mukaan (vaihto kolmen tunnin välein)
- Jalkojen teippaus ennen lähtöä ja rakkoja (kantapää ja päkiä)
- Pulveroi talkilla jalat aina kun vaihdat sukat
- Vaihda teipit heti, kun ne repsottavat
- Rakon puhkaisu puhtaalla neulalla ja sitten teippaus
- Nivus- ja pakaravälin rasvaus (valkovaselini)
- Saappaiden sisälle lahkeet (varret hierontaa)
- Tasainen vauhti 5-5 km/h ("vauhti tappaa ei matka")
- Tauot: 50 min marssi ja 10 min tauko (30 min ruokatauko)
- Nestettä jossa on max 3 % sokeria (30 min välein kaksi suullista)
- Kunnollista ruokaa kolmen tunnin välein (liikkeessä rusinaa, näkkileipää, suklaata...)
- Jalkojen jäähdyttäminen kylmässä vedessä ruokatauolla (15-20 min ajan)
- Yhtämitaista unta vähintään 5 h/vrk
- Vaihda asenne kantoasentoa ja puolta (hartiakipu)
- Kannusta muita ja ole positiivinen!
- Kun tuntuu jo todella pahalta, on vielä kuitenkin 70 % voimia jäljellä (sisu)

SOMESTA JA SOMEEN

| Teksti: Aluetoimiston päällikkö, everstiluutnantti Arto Vaarala

Vuosi 2018 on Puolustusvoimien 100-vuotis juhluvuo- si. Juhlavuotta juhlistetaan monilla eri tapahtumilla eri puolilla maata. Myös aluetoimisto osallistuu eri tapahtumiin. Kesäkiertue konsertti elokuussa Rovaniemellä tulee olemaan kesän kohokohta niin Jääkäriprikaatille kuin aluetoimistollekin. Aluetoimisto seuraa aikaansa ja on siirtynyt SOME-maailmaan. Voit löytää Lapin aluetoimiston nyt myös Facebook:sta. Kehitämme toimintatapa "SOMETTAMISEN" osalta iloisella mielellä mutta viranomaisviestinnän rajoitukset huomioiden.

Käsittelen tässä kirjoituksessa vuoden ensimmäistä puoliskoa eli SOME:sta KEMIN PERKKIIN, seuraavassa numerossa käsittelen aluetoimiston toisen vuosipuoliskon toimintaa.

Muutoksen tuulet

Suomen turvallisuuspoliittisessa ympäristössä on tapahtunut merkittäviä muutoksia. Jotkut tutkijat ovat sitä mieltä, että muutokset ovat pysyviä. Sotilaallisen toiminnan aktiviteetin muutos vaikuttaa Suomeen ja lähialueisiin. Se, että onko muutos pysyvä jää nähtäväksi.

Venäjän toimet Ukrainassa ja Itämerellä ovat kaikkien turvallisuuspolitiikka seuraavien tiedossa. Samoin NATO:n vastatoimet on havaittavissa lisääntyneenä harjoitustoimintana. Vaikutukset Suomeen ovat havaittavissa lisääntyneenä aktiivisuutena niin eteläisillä kuin myös pohjoisilla

merialueilla. Puolustusvoimat seuraavat turvallisuusympäristön muutoksia aktiivisesti ja kehittää omia toimiaan vastaamaan riittävä tavalla. Maavoimat on kehittänyt kykyä vastata nopean tilannekehityksen edellyttämällä tavalla. Lakimuutoksien kautta reserviläiset palvelukseen käskemiseen on tullut uusia vaihtoehtoja. Aluetoimistojen kannalta käskyttämisen ei ole mitään uutta mullistavaa. Meillä on kyky ja valmius käskää reserviläiset palvelukseen heti, kun saamme käskyn ylemmältä johtoportaalta.

Perinteiset velvollisuudet

Alkuvuotta voisi kuvata lähes perinteisiä toimilla ja tapahtumilla. Maavoimien Pohjoisen 18- harjoituksen sekä ilmavoimien Härkä harjoitusten käskyttäminen ja siihen liittyvien vapautusten ja peruutusten käsittely on ollut mitava työ asevelvollisuussektorille. Jääkäriprikaatin omat ja muiden joukko-osastojen kertausharjoitusjoukkojen perustamiset vaikuttivat koko varuskunnan toimintaan lähes kolmen viikon ajan. Lähes koko aluetoimiston henkilöstö oli harjoituksessa mukana eri tehtävissä. Ydintoimintojen osalta osaamisen kehittyä ja avainhenkilöstö perehtyi omaan poikkeusolojen tehtävään. Yhdessä tekeminen ja yksityiskohtainen suunnittelu on ainoa tapa varmistua siitä, että valmius on riittävän korkealla tasolla.

Alueellinen maanpuolustuskurssi pidettiin Luostolla. Hyvin pitkät perinteet omaava maan-

puolustuskoulutus toimeenpantiin ammattitaidolla yhteistoiminnassa Lapin aluehallintoviraston kanssa. Kurssi numero 52 oli aktiivinen ja kurssilaisten kesken muodostui luja yhteishenki sekä yhdessä tekemisen meininki. Kurssin luennoitsijat koostuivat jälleen Suomen johtavista asiantuntijoista mm. Teija Tiilikainen ja Antti Lehtisalo vain muutamia mainitakseni. Lapin aluetoimisto tukee mielellään myös tulevaa maanpuolustuskurssia numero 53 kaikin mahdollisin tavoin.

Naisten vapaahentoiseen asepalvelukseen hakeutui tänä vuonna valtakunnallisesti selkeästi enemmän naisia kuin edellisellä vuonna. Meidänkin järjestämässä tilaisuudessa oli paikalla lähes 60 nuorta innokasta naista. Heistä 56 määrättiin palvelukseen Sodankylään ja Rovaniemelle. Määrä on noin kolmannes enemmän kuin yleensä.

Lipunnäyttö Kemissä

Aluetoimisto johti kesäkuussa kertausharjoituksen, joka toimeenpantiin Kemissä, Rovaniemellä ja Rovajärvellä. Harjoitus oli erityisen antoisa, mutta haastava niin henkilökunnalle kuin myös reserviläisille. Kertausharjoituksen järjestäminen varuskunnan ulkopuolella edellyttää tarkkaa ja perusteellista suunnittelua. Majuri Arto Lilja oli harjoituksen pääsuunnittelija ja hänen johdolla harjoitus onnistui erittäin hyvin. Isot kiitokset Artolle!

Harjoituksen ytimen muodostivat kokeneet reserviläiset, jotka

saivat itse tehdä suunnitelmat ja perustaa joukot. Harjoituksen johto- ja tukijärjestelmä varasi tilat ja materiaalin sekä kaluston. Oli hienoa seurata, kuinka korkean suorituskyvyn meidän avainreserviläiset omaavat. Annoimme reservin johtajien suunnitella, käskää ja johtaa. Itse asiassa havaitsimme harjoituksen aikana, että eivätpä he juurikaan tarvitse tukea ja ohjausta. Olen varma, että he kykenevät suorittamaan oman tehtävänsä milloin tahansa.

Harjoitus kehitti myös henkilökunnan osaamista merkittävästi. Henkilökunnassa oli vain muutama, joka oli ollut aiemmin vastaavanlaisessa harjoituksessa.

Tätä kirjoittaessa viimeistään minun esikunnan ja sitä tukevan yksikön perustamisjärjestelyitä. Uskon, että myös heidän suorituskyky kehittyi ensi viikon aikana.

SOME

Puolustusvoimat on nykyään perinteisten viestintäkanavien lisäksi erittäin vahvasti esillä myös sosiaalisessa mediassa. Facebook, instagram- ja twitter -päivitykset sekä QR-koodilinkit ovat osa arkipäivää, ja varsinkin nuorempi polvi hoitaa asioita mieluummin sähköisesti kuin asiakaspalvelussa käymällä. Näin on siis meidänkin uusiuduttava ajan vaatimusten mukaisiksi.

Puolustusvoimien internet -sivusto on teemoitettu. Pääsivulta löytyvät mm valtakunnallinen tapahtumakalenteri, linkit muille SOME -alustoille sekä ampumatiidotteet. Kannattaa myös käydä katsomassa "puolustusvoimat.fi"

-sivun lisäksi esimerkiksi varusmiehille ja vapaaehtoista asepalvelusta suorittaville naisille sekä reserviläisille kohdennettuja teemasivuja. Asevelvollisten asiakaspalveluasiat on koottu aluetoimistojen yhteiselle teemasivulle. Puolustusvoimien Youtube -kanavalle on puolestaan koottu ajantasaiset ja nykyaikaiset esittelyvideot puolustushaaroista ja aselajeista sekä ajantasaista kuva-aineistoa juuri pidetyistä tai jopa käynnissä olevista harjoituksista.

Aluetoimistojen yhteinen Facebook -sivusto on perustettu loppuvuodesta 2013. Alkuvaiheessa siellä toimi vain muutama aluetoimistoista ja vastasi sivulla esitettuihin yleisiin kysymyksiin. Sivuston käyttäjämäärä on kasvanut jatkuvasti, vuosittainen kutsuntaikäluokka ja juuri palvelukseen lähtevät ovat erityisen innokkaita kysyjä. Nykyään ovatkin kaikki aluetoimistot omalla vuorollaan vastamassa ja kommentoimassa sivustolla. Kovin henkilökohtaisiin asioihin sivulla ei toki mennä, vaan kysyjät ohjataan tarvittaessa omaan aluetoimistoonsa asioimaan.

Sähköinen asiointi kasvaa jatkuvasti. Valtionhallinnon linjauksen mukaisesti olemme jo usean vuoden ajan ottaneet vastaan sähköpostin kautta lähetettyjä hakemuksia ja muita asioita. Viime vuonna aloitettiin mahdollisuus hakea erikoisjoukkoihin suoraan sähköisen haun kautta. Tunnistautuminen toteutetaan nykyaikaisesti pankkitunnuksilla tai muilla sähköisillä tunnistimilla. Sähköinen lomake ohjaa lomakkeen täyttäjää ja varmistaa, ettei mitään oleellista jää hakemuksesta puuttumaan.

Vielä odotamme vastaavan sähköisen asiointin mahdollistamista myös reservin harjoituksiin liittyen.

Tulevaisuuden tavoitteena on mahdollistaa asiakkaan asiointi sähköisesti kaikissa asevelvollisuuteen liittyvissä asioissa. Asiakas pystyisi hoitamaan kutsunta-asiointaan, tarkistamaan itse oman koulutushistoriansa, hakeutumaan vapaaehtoiseen reservin koulutukseen, toimittamaan omat terveystietonsa tai hakemaan vapautusta kertausharjoituksista. Sitä odotellessa!

Puolustusvoimiin liittyvät SOME -kanavat:
 puolustusvoimat.fi
 puolustusvoimat.fi/web/reservilaiselle
 varusmies.fi
 puolustusvoimat.fi/asevelvollisuus
 facebook.com/puolustusvoimat
 facebook.com/aluetoimisto
 twitter.com/puolustusvoimat
 marsmars.fi

Vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus yhteistoiminnassa MPK:n on jatkunut perinteisellä tavalla. Reservin johtajakurssit toimeenpantiin kevään aikana. Samaan aikaan suunniteltiin ROVA18 harjoitus, joka toimeen pannaan syyskuussa Rovaniemellä. Puolustusvoimien tukemaan MPK:n toimeenpanemaan vapaaehtoiseen harjoitukseen odotetaan satoja reserviläisiä. Tänä vuonna kohderyhmänä ovat suojauskomppanioiden henkilöstö ja tarkka-ampujat. Keskitymme sodan ajan keskeisten valmiuksien kehittämiseen.

Näkyvä ja kuuluva Jääkäriprikaatin edustaja

| Teksti: Päälikkökapellimestari, musiikkimajuri Jaakko Nurila

Puolustusvoimien oma sata-vuotisjuhla on tänä vuonna ollut näkyvä teema. Sotilassoittokunta on rientänyt esiintymään juhlasta toiseen. Juhlakuu ei hyydy. Ensivuonna täysiä kymmenyksiä viettää oma prikaatimme, Lapin sotilassoittokunnalla on viisikymppiset ja sotilasmusiikkil-la oma 200-vuotinen taipaleensa juhliattavana.

Valtiovalta on osallistunut näytävästi eri tapahtumiin, joissa sadan vuoden takaiset, historiaamme merkittävästi vaikuttaneet tapahtumat ovat olleet esillä. Vuoden 1918 tapahtumia on muisteltu eri yhteyksissä. Lapin sotilassoittokunta oli mukana Nivalassa järjestetyssä Sovinnon puheen -juhlassa, johon osallistui mm. Tasavallan presidentti Sauli Niinistö. Tapahtumaa kunnioitti myös pääministeri Juha Sipilä ja muita arvovaltaisia vieraita. En muista uraltani vastaavaa juhlatilaisuutta, jossa valtioval-

ta olisi ollut näin arvokkaasti edustettuna.

Sotilassoittokunnalle tämänkaltaisen tehtävä on aina tärkeä. Se on myös näytön paikka. Esiintymiseen liittyy tavanomaista enemmän valmistelua. Musiikkivalinnoilla on usein aivan erityistä symboliarvoa. Haastavuutta tehtävässä lisää se, että esiintymisympäristö ja tilaajien järjestelykyky eivät aina vastaa odotuksiamme tai ympäristö asettaa muulla tavoin rajoitteita. Tässä juhlassa esiintymislavalla esiintyivät vuoroin sotilassoittokunta, teatteriryhmä ja iso lapsikuoro.

Näkyvyyttä saadaan, mutta sitä myös haetaan

Sovinnon puheen juhla oli näkyvästi esillä eri tiedotusvälineissä. Medianäkyvyyttä seurataan ja arvioidaan puolustusvoimissa eri-

laisin mittarein. Puolustusvoimat saavat runsaasti palstatilaa - varsinkin silloin, kun jotain ikävää tapahtuu. Positiivisten uutisten läpi saaminen on sen sijaan aina vaikeampaa. Ilmiö on kaikille viranomaisille varsin tuttu. Sotilassoittokunnista uutisoidaan pääsääntöisesti positiivisin sanan kääntein. Sotilasmusiikki tuo myönteisiä sisältöjä ja antaa hyvää vastapainoa puolustusvoimien medianäkyvyyden viranomaisluonteelle. Lehdet päättävät kuitenkin itse mistä kirjoittavat. Esimerkiksi Lapin Kansa julkaisi maaliskuussa monen sivun artikkelin sotilassoittajan ammattista. Sattumaa tai ei, mutta samassa lehdessä oli myös Puolustusvoimien komentajan vierailuun liittynyt uutinen.

Sotilassoittokunnan edustavilla ja kohderyhmiin suunnatuilla esiintymisillä on keskeinen tehtävä puolustusvoimien maineen ja yhteisömarkkinoinnin rakentamis-

sa. Toiminnalla vahvistetaan puolustusvoimien edustamaa arvo maailmaa ja tavoitteita sekä luodaan toiminnasta positiivista mielikuvaa. Lapin sotilassoittokunta on muiden sotilassoittokuntien tapaan puolustusvoimien operatiivinen toimija maanpuolustustyössä. Tämä päätehtävä liittyy joukkojen toimintakyvyn ja henkisen suorituskyvyn ylläpitoon.

Sotilassoittokuntien henkilöstö osallistuu myös puolustusvoimien ulkopuoliseen musiikkitoimintaan ja -koulutukseen vapaa-ajalla. Toiminnalla on sotilasmusiikkialan rekrytointia edistävä vaikutus, mutta samalla se lisää tietoisuutta sotilassoittokuntien ja puolustusvoimien tehtävistä. Tämäkin työ voidaan katsoa olevan osa viestinnän kokonaisuutta jossa toimimme.

Sotilassoittokunta kehittää omaa tuotettaan - brändi ei synny tyhjästä

Rovaniemen kaupunki teki aloitteen yhteistyön syventämisestä Lapin sotilassoittokunnan kanssa. Ajatus lähti abiturienttien van-

hojen tanssista, joiden orkesterina sotilassoittokunta on toiminut Lappi Areenalla. Näimme tässä tapahtumassa potentiaalia ja syvempää merkityksellisyyttä. Olemme voineet olla jakamassa tuota ikimuistoista hetkeä Rovaniemeläisten nuorten ja heidän omaistensa kanssa. Se on vaikuttamista - positiivista mielikuvaa ja edustava puolustusvoimallinen kosketus laajaan kutsuntaikäisten joukkoon. Me nimme siis heidän juhlaansa soittamaan. Tilaisuuden maanpuolustuksellinen merkitys avautuu, kun tarkastelemme vaikuttavuuden näkökulmasta. Saman yleisön kohtaaminen konsertissa olisi edellyttänyt meiltä kymmenkertaista resursointia esimerkiksi nuoria kiinnostavan solistin ja markkinointitoimenpiteiden muodossa.

Vanhojen tansseja ovat olleet ansiokkaasti tuottamassa muutamia opettajat ja vanhempain yhdistys "taksvärkki" ajatuksella. Saimme nyt kaupungin mukaan tapahtuman tuotantoon. Se luo ennustettavuutta ja turvaa tapahtumalle. Sovimme myös "Itsenäisyyspäivän linnanjuhlista", tietyille nuorten ikäluokalle vuosittain

suunnatusta itsenäisyyspäivän juhlasta, jossa Lapin sotilassoittokunta vastaa musiikista. Nämä ovat esimerkkejä joilla vaikutamme nuoriin. Tulevaisuus lepää nuorten käsissä. Toiminta-ajatuksessa yhdistyy hienolla tavalla kaupungin ja puolustusvoimien intressit. Olemme kiinnostuneita nuorista, välitämme ja osallistumme.

Vuosi 2019 on Lapin sotilassoittokunnan toiminnan viideskymmenes toimintavuosi Rovaniemellä. Juhlavuonna esittelemme uuden Korundi-sarjan. Teemme kaupungin kanssa yhteistyössä neljä Korundi-sarjan konserttia vuoden mittaan: kaksi keväällä ja kaksi syyskaudella, missäpä muualakaan kuin Korundissa. Kaartin soittokunnalla on Töölö-sarja Tempeliläaukion kirkossa, Laivaston soittokunnalla Sigyn-sarja samana nimeä kantavassa konserttisalissa ja Ilmavoimien soittokunnan oma Aalto-sarjansa Jyväskylässä. Korundi-sarjalla liitymme sotilassoittokuntien konserttisarjojen joukkoon.

Tulevia tapahtumia:

Jääkäriprikaatin kesävala Ranualla 10.8.
Lapin rajan kesävala Ivalossa 11.8.
Kesäkiertue Rovaniemellä 16.8.
Kesäkiertue Oulussa 17.8.
Kesäkiertue Kajaanissa 18.8.
Varuskunnan iltahartaus Sodankylässä 22.8.
Konsertti Rovaniemellä kirkossa 14.9.
Maanpuolustusjuhla Kajaanissa 23.9.
Lapin lennoston vuosipäivä Rovaniemellä 28.9.
Konsertti Rovaniemellä kirkossa 4.10.
Jääkäriprikaatin vuosipäivä Sodankylässä 5.10.

Muistojen ilta - konsertti Oulussa 13.10.
Konsertti Rovaniemellä kirkossa 8.11.
Konsertti Oulussa kirkossa 9.11.
Korundi-jazz Rovaniemellä 16.11.
Sotilasmusiikin perinnepäivän konsertit 20 - 22.11.:
Oulu - Ylivieska - Rovaniemi
Rovaniemen Ilmatorjuntapatteriston vuosipäivä 30.11.
Attoillan konsertti Rovaniemellä 4.12.
Attoillan konsertti ja Sotilaskoti 100 vuotta Oulussa 5.12.
Itsenäisyyspäivä Sodankylässä 6.12.
Joulukonsertit: Salla 13.12., Rovaniemi 14.12., Oulu 15.12.

Rovaniemen Sotilaskoti lahjoitti soittokunnalle siniset sukat. Niille on ollut paljon käyttöä pitkillä reissuilla.

Rovaniemen kirkko on erinomainen paikka soittaa. Kirkko on vakiinnuttanut paikkansa soittokunnan konserttipaikkana.

Väistöotilaskoti tuo palvelut lähelle varusmiestä

| Teksti: Josefiina Tirola

Sotilaskodin postikorttivalikoimasta löytyy Jukka Toivosen suunnittelema postikortti jossa sotilaskotisisar tarjoilee munkkikahvit varusmiehille kuumailmapallost ja sanomaksi muodostuu: "Siellä sode missä sotilas". Kyseinen postikortti tiivistää olennaisesti sotilaskodin ja asiakaskunnan ainutlaatuisen siteen toisiinsa – meistä jokainen on varusmiehiä varten.

Sotilaskodin yksi tärkeimpiä tehtäviä on tuoda palvelut mahdollisimman lähelle varusmiestä ja siksi olenkin niin työntekijänä, kuin sisarena päässyt työskentelemään lukemattomissa eri sijainneissa, mm. keskellä Rovajärven metsää ja kasarmilla nro 7. Väistöotilaskoti on uudehko konsepti, jossa so-

tilaskoti tuodaan mahdollisimman lähelle varusmiestä.

Olin jo toista kertaa mukana Jääkärimarssin ohella järjestettävä väistöotkussa, jonka tarkoitus on ollut palvella kovaa jalkatyötä tehneitä varusmiehiä. Jääkärimarssi on myös sotilaskodille mahdollisuus kokeilla erilaisia tapoja palvella varusmiestä, sekä suunnitella monipuolista toimintaa. Kieltämättä Jääkärimarssi oli myös henkilökohtainen koetus, sillä harvemmin säännöllistä kaksivuorotyötä tekevä sotilaskotityöntekijä pääsee nauttimaan yövuoron jälkeisestä väsymyksestä, jossa jokainen puujalkavitsi naurattaa sangen suunnattomasti.

Väistöotilaskoti järjestettiin kasarmiolosuhteissa ja valikoima

oli sovellettu leirisotilaskotiauton tarjonnasta. Vertailukohtena käytimme viime talvena järjestettyä Jääkärimarssia ja silti kohtasimme yllätyksiä. Tällä kertaa leipä maistui enemmän kuin hiihtäessä talvella.

Väistöotilaskoti poikkeaa huomattavasti tavanomaisesta arjesta ja siksi koemme sen positiivisena haasteena. Väistöolosuhteissa tunnustetaan helposti välttämättömyydet, sekä koetellaan sotilaskotitoiminnan erilaisia rajoja. On myös erityisen tärkeää pyrkiä huomioimaan varusmiesten tarpeet erilaisille käyttötavaroille, sillä esimerkiksi rakkolaastarit menivät tavallista paremmin kaupaksi. Sotilaskotityön erikoisuus piilee perinteinä kulkevassa tiedossa ja sen

hyödyntämisessä. Kesällä ja talvella on kuitenkin eroa kuin, no, kesällä ja talvella keskimäärin nyt on ja siksi oli myös tärkeää saada ensimmäinen vertailukohde seuraavan kesän mahdollisia väistöotilaskoteja varten.

Väistöotilaskodista saadussa palautteessa korostuu sotilaskodin merkitys sotilaallisessa arjessa. Väistöotilaskoti on suuri mahdollisuus motivoida ja kannustaa varusmiehiä käyttämään kaikki potentiaali suuriin ponnistuksiin. Väistöotilaskoti voidaan käytännössä toteuttaa melkein minne vain – kunhan kekseliäisyyttä

ja idealismia käytetään tarpeeksi suunnitteluun ja toteutukseen.

Kehittyvänä organisaationa Sodankylän sotilaskoti tulee muuttamaan uuden saapumiserän astuessa palvelukseen myös aukioloaikoja. Sotilaskoti pyrkii vakiinnuttamaan aukioloaikoja ja samalla sotilaskoti on suljettuna klo 14.30-17.00. Tällä tavoin varmistamme mahdollisuuden kohdentaa työpanoksen ensisijaiselle asiakasryhmällemme, eli illalla vapaa-ajasta nauttimaan tuleville varusmiehille.

Varusmiehillä oli ostosten lomassa mahdollisuus levähtää ja sosialisoida väistöotilaskodin tiloissa.

Kuva: Anne Aikio

Luonnollisesti myös sotkun munkkeja oli tarjolla väistöotilaskodissa.

Kuva: Anne Aikio

Anne Rajaluoto rahastamassa väistöotilaskodissa vieraita varusmiehiä.

Kuva: Anne Aikio,

Aamuyöllä väistöotilaskodissa ei ollut ruuhkaa. Kuvassa väistöotilaskodin myyntitiski kasarmiolosuhteissa ilman kiinteää sotilaskoti-infrastruktuuria.

Kuva: Josefiina Tirola

Siellä Sotku missä Sotilas!

| Teksti: Virpi Alapeteri

Enkä nyt tarkoita sellaista sotkua, johon tarvittaisiin pölynimuria, luutua ja kolmea jätettä, vaan Sotilaskotia, tuttavallisemmin Sotkua.

Varuskuntaan olennaisena osana kuuluva sotilaskoti on monen varusmiehen, reserviläisen ja henkilökunnan taukopaikka. Alueella työskentelevät rakennusurakoitsijat, siivousalan ja kunnossapidon ammattilaiset löytävät myös tiensä ilahduttavasti sotilaskotiin tauolle. Olemme siis varuskunnan taukopaikka, jossa toiset viihtyvät kahvikupin ja munkin verran, toiset saavat snooker-pöydän äärellä kulumaan vaikka koko illan tai kutsuvat läheisensä piipahtamaan iltakahvilla. Olemme siis monelle irtiotto rutiineista, pakopaikka arjesta -kivasti ajateltuna.

Meistä on mukavaa, että meille tullaan viihtymään ja pyrimme valinnoillamme vaikuttamaan siihen, että tila olisi toimiva, viihtyisä - siis siisti, mutta asiallinen. Emmekä tyydy palvelemaan vain varuskunta-alueen sisällä, vaan tarjoudumme mukaan harjoitukseen, maastoon. Leirisotilaskodit, joita Rovajärven alueella on kaksi, saivat olla puolestamme vieläkin useammin käytössä, sillä siellä on ihan

oma tunnelmansa, vuodenajasta riippuen. Vapaaehtoiset sotilaskotisisaret lähtevät mieleusti leireille tietäen, että päivistä tulee pitkiä, mutta vastapainoksi juuri ne kohtaamiset asiakkaiden kanssa ovat mieleenpainuvia ja palkitsevia. Autokeikoilta olen kuullut monia hienoja tarinoita ja kokenut niitä itsinkin.

Sotilaskoti on varuskunnassa mm.

- taukopaikka
- kahvila
- palvelukseenastumisen ensimmäinen piste
- lehtipiste
- työpaikka
- tukikohta
- juhlapaikka
- nakkisuoja
- loppupuhuttelutila
- harrastuskohde
- leipomo
- työhaastattelupaikka
- infopiste
- kehityskeskustelupaikka
- kokoustila
- pelinurkka
- kutsuntojen keskipiste

Vihreä keidas, ikkuna varuskuntaan... monenlaista ja olemme siitä iloisia.

Hymyllä ja sydämellä

Joukko-osastokilta toiminnassa 56. vuottaan

Jääkäriprikaatin Kilta on vuoden alun aikana ollut edustettuna usean jäsenen voimin Jääkärien kotiinpaluun 100-vuotisjuhlatapahtumissa Vaasassa 23. – 25.2.2018. Tapahtuma oli yksi satavuotisolemassaoloon elävän puolustusvoimiemme juhlatapahtumia. Vaasan torilla, samalla paikalla, jossa Jääkärien pääjoukko n. tuhat miestä palasi Saksasta ilmoittautuen ylipäällikkö Mannerheimille paraatikatselmuksessa 26.2.1918. Nyt katselmuksessa ja ohimarssissa oli sama määrä tämän päivän varusmiehiä puolustusvoimien jääkäriperinnettä vaalivista joukko-osastoista eri puolilta Suomea ja pieni osasto Saksan armeijan kunniakomppaniasta sekä heidän pääsoittokuntansa yhdessä merivoimiemme soittokunnan kanssa. Paraatikatselmusta ja sitä seurannut ohimarssi kohti Jääkärien kotiintulosatamaa Vaskiluoto Vaasanpuistikkoa pitkin keräsi runsaan kymmenentuhannen kaupunkilaisen ja lähikuntien kansalaisen ihailevat katseet kauniissa aurinkoisessa kevätsäässä viiden toista asteen pakkasessa. Lapin Jääkäripataljoonan sadan miehen komppania komentajansa everstiluutnantti Jussi Viinamäen johdolla keräsi ihailevia katseita ja lippuvartion kantamat Marskin konepistoolit saivat aikaan useita kysymyksiä. Hieno suoritus koko joukolta. Paraatikatselmusta ja ohimarssia seurasi ilmavoimien hieno esittelylentonäytös Hornet-kalustolla ja NH90 helikopterilla saman lahdelman yläpuolella, jonka jää-

le ilmavoimien ensimmäinen kone laskeutui 100 vuotta aikaisemmin (6.3.1918).

Perinteinen määrä, noin 20 kiltalaista, osallistui pari viikkoa edellä kerrotun jälkeen neljättä kertaa Vaasassa pidettyyn killan vuosikokoukseen, nyt Vaasan Sotilaskodin historiallisissa tiloissa. Lapin Jääkäripataljoona juhli 97-vuotista olemassaoloon viettämällä perinneyöpäiväänsä Vaasassa tutustuen Pohjanmaan Jääkäripataljoonan käytössä olleisiin tiloihin 54 vuoden takaa. Juhlatapahtumat oli sijoitettu perinteikkääseen Hietaalahden Villaan, jonka tiloissa mm. merkkihenkilöt Mannerheim ja Siбелиus ovat aikanaan juhlahetkiä viettäneet. Nyt osallistujien joukossa oli ikäpresidenttinä mm. everstiluutnantti (evp) Raimo Riikonen, Jääkäripataljoona 1:n entinen nuorempi upseeri, ja monta Vaasassa varusmiespalveluksensa suorittanutta ja vakinaisen palveluksen sotilasuransa aloittanutta kiltalaista. Killan vuosikokoukssamme palkittiin Killan vuoden kiltalaisena, istuva puheenjohtajamme, Pohjanmaan Jääkäripataljoonan kasvattama varusmies, eläkkeellä oleva liikenneopettaja Jukka Vierma. Kiitokset kaikille tapahtumiin osallistuneille kiltalaisille mukanaolostanne.

Killan kesäpäiviin Taivalkoskella oli tänä vuonna yhdistetty jär-

jestyksessään seitsemäs juhlaperinneyöpöramarssi, nyt Sodankylästä Taivalkosken Maijanlammelle. Marssitapahtuma toteutettiin MPK:n kurssina ja onnistui entisen tavan mukaisesti erinomaisesti kaikkiaan 13 pyöräilijän juhlistaessa perinneviestin mukaisesti Puolustusvoimien 100 vuotisjuhluvuotta ja Jääkärien kotiinpaluun 100 vuotismuistoa. Kuudensadan viidenkymmenen kilometrin marssin suorittivat kiltaveljet: Yrjö Qvarnberg, idean isänä, kaikille seitsemälle marssille ainoana osallistunut Pekka Hautala, Esko Ahola kahden poikansa Mikaelin ja Antin kanssa, Petri Erholtz, Heikki Kankaanpää veljensä Askon (ensikertalainen) kanssa, Reijo Huhtala, Mikko Somero, Aimo Aronen ensikertalaisena sekä Sodankylän edustajat Pasi Lakkala ja Pentti Sassali. Kiitokset MPK:lle, Jääkäriprikaatille ja kaikille pyöräilijöille. Marssin johti MPK:n koulutuspäällikkö Jarkko Junni Rovaniemeltä. Paluumarssin alkaessa Maijanlammelta 1.7. alkoi jo itämään siemen seuraavaa kah-

deksatta marssia varten vuonna 2021, kahden marssille aikaisemmin osallistuneen henkilön keskinäisenä vetona.

Killan erinomaisesti toteutuneista kesäpäivistä, jotka taisivat yltyä TOP 1-sijalle puheenjohtajan luokituksessa, olivat suunnitelleet ja toteuttivat kiitettävästi entiset puheenjohtajamme everstiluutnantti (evp) Pasi Virta ja Raimo Sevón Oulusta, Pasiin vaimon Irmelin ja kokon Martti Ollilan avustamana. Kunniavieraanamme kesäpäivillämme oli kolminkertainen ministeri (2 183 pv), maanviljelysneuvos Taisto Tähkämaa Kaarinasta. Jatkosodan veteraanina (93 v) hän muisteli jatkosodan aikaista yhteistyötä perinnejoukkomme 6.Divi-

sioonan kanssa mm. Ihantalaan pystytetyn muistokiven aikaansaamisessa ja kiven juurella vuonna 2004 järjestetyn torjuntavoiton 60-vuotismuistojuhlan järjestelyä. Kunnioittavat kiitoksemme hänelle läsnä olost, muisteloista ja Jääkäriprikaatin perinnetiloihin saadusta asiakirja-aineistosta tapahtumiin liittyen. Kesäpäivien ohjelmamme oli kulttuuripitoinen, saimme osallistua Olavi Virta musikaalin ensi-iltaanäytökseen Jokijärven Pölkky-teatterissa Jokijärven kyläseuran esittämänä. Mukavasti kului parituntinen, eikä sadekuurokaan häirinnyt, kun teatteri oli katettu. Lauantaina tutustuttiin opastettuna Kalle Pääntalon kotimuseoon, Jalavan 1883 perustet-

tuun kauppaan, Saijan lomakeskukseen ja vietettiin viihtyisä ilta hyvää ruokaa nauttien, kun oli ensin pidetty ”pakolliset” kokoukset.

Sunnuntain aamupäivä kuului tutustuen Saksan armeijan jatkosodan aikana rakennuttaman kenttäradan leiri- ja asemapaikkoihin Taivalkoskella asiantuntevan oppaan sotilasmestari (evp) Tuomo Horsman opastuksella. Kotimatka sujui aurinkoisessa säässä hyvällä mielellä onnistuneesta kesätapahtumasta. Lämpimät kiitoksemme järjestäjille hyvine apulaisineen. Hyvää kesän jatkoa osallistujille ja kaikille kiltalaisille perheineen toivottaen Jääkäriprikaatin Kilta ry:n hallitus.

Muistiin merkitsi sihteeri Pekka J Heikkilä

Jääkäriprikaatin komentaja, eversti Jyrki Kaisanlahti lähetti pyöräilijät matkalle.

Maanviljelysneuvos Taisto Tähkämaa osallistui kesäpäiville kunniavierana.

Kilta on myös tiedon säilyttäjä

| Teksti: Joukko-osastokillan valtuuskunnan puheenjohtaja, FT Tauno Turunen

Jääkäriprikaatin kilta on noin 800 jäsenen yhteisö. Tämä koko on pysynyt suurin piirtein tällaisena jo muutaman vuoden ajan ja osoittaa sen, että killan jäsenistössä aikaisemmin suurena joukkona olleen veteraanijoukon luonnollinen poistuma korvautuu uusilla jäsenillä. Uusien nuorten jäsenten vuotuinen määrä ei ole kuitenkaan suuri killan aktiivisesta kotiutuville varusmiehille tapahtuvasta esittelytoiminnasta huolimatta.

Suomi on juhlinut satavuotias-ta itsenäisyyttään niin varsinaisen itsenäisyyspäivänä kuin sen jälkeinkin. Tähän liittyen esitettiin Suomen televisiossa lukuisia taustaltaan dokumentaarisia ohjelmia Suomen itsenäistymiseen liittyvistä tapahtumista, mikä vaatii paljon monenlaista tietoa monenlaisista lähteistä.

Kilta on perinteiden vaalija ja toiminnallaan omalta osaltaan siirtää tietoa maamme historian tapahtumista tuleville sukupolville. Tämä tieto on esimerkiksi perinne-

huoneessamme ja kiltayhteisöme tuottamissa mediatuotteissa kuten videoissa ja jäsenistön eri tarkoituksiin tekemissä kirjoituksissa dokumenteissa. Kiltamme perinnejoukot ovat olleet mukana niin Suomen itsenäisyyden osin kivuliaissakin alkuvaiheissa kuin myös myöhemmin tämän itsenäisyyden säilyttämisen vaatimissa taisteluissa.

Tiedon säilyminen ei ole kuitenkaan itsestään selvyyttä.

Omassa työympäristössäni noin 16 vuotta sitten hämmäntävän tapauksen. Useiden vuosien ajan tuntamani venäläinen tohtori ja tutkijakollegani suuttui minulle ja haukkui minut varusteellisesti, kun aloin puhua talvisotaan liittyvistä asioista.

Syynä oli se, että olen valehtelijä, koska tällaista sotaa ei historia tunne.

Asia kuitenkin ratkesi, kun minulle suuttunut henkilö sattui muutamaa kuukautta myöhemmin näkemään Suomen televisiossa venäläisen tutkivan journalistin tekemän ohjelman talvisodasta. Hän soitti minulle kotiin ja olemme edelleenkin ystäviä.

Kun kerroin tämän tapauksen myös Venäjällä sikäläisille kollegoilleni niin kuulemistani kommentteista jäi mieleeni tokaisu. "Tauno, etkö sinä vieläkin tiedä, että mikä ei ole hankalammin ennustettavaa kuin Venäjän historia"

Tiedon säilyminen ei todellakaan ole itsestään selvyyttä.

75-vuotismuistohetki Piispankivellä Laanilassa

| Teksti: Jääkäriprikaatin Killan sihteeri, everstiluutnantti evp Pekka J Heikkilä

Oulun hiippakunta oli järjestänyt Inarin Laaninojan vieressä olevalle Piispankivelle jatkosodan aikaisen traagisen partisaani-iskun uhrien muistojuhlahetken tapahtuman 75-vuotismuistopäivänä neljäs heinäkuuta 2018. Tilaisuuteen osallistui noin sata henkilöä, joukossa yksi tuhotusta postiautosta hengissä selvinnyt henkilö rouva Kirsti Guttorm, uhrien jälkeläisiä, jatkosodan veteraaneja, Inarin ja Sodankylän seurakunnan kirkkoherrat Tuomo Huusko ja Hanna Kuusela, seurakuntalaisia ja turisteja. Tapahtuman järjestämistä tukivat Oulun hiippakunnan ja seurakuntien lisäksi Lapin Rajavartioston Ivalon rajajääkärikomppania ja Jääkäriprikaati.

Muistotapahtuman ekumeenisen rukoushetken avasi Oulun hiippakunnan piispa Samuel Salmi yhdessä ortodoksisen seurakunnan kirkkoherran Isä Jaakko Vainion kanssa. Piispa Salmen puheessa korostui keskeisesti toivomus rauhas-ta maailmaan, ettei vastaavanlaista muistotapahtumaa enää tulevaisuudessa ole tarpeen järjestää. Hän sanoi mm. maininneensa tavattuun Paavin Vatikaanissa, että hänen koti-maassaan on kaksi marttyyripiispa, piispa Henrik ja Oulun hiippakunnan piispa Yrjö Aukusti Wallinmaa, joka ehti hoitaa piispan tehtävänsä vain alle kuukauden.

Neuvostopartisaanien iskun tarkoituksena Laaninojalla 04.07.1943 siviilijäntä vastaan oli kauhun herättäminen maamme siviiliväestön keskuudessa. Räjähdytetyn Laaninojan sillan havaittuaan autonkuljettaja pysäytti auton n. klo 02.45 ja

partisaanien avaamassa tuli-iskussa kuoli piispa Wallinmaan lisäksi kolme henkilöä, rouva Aune Hiltunen, neiti Ruut Kjälld ja linja-autonkuljettaja P Nyqvist. Heidän nimensä on kaiverrettu Piispankiveen Oulun hiippakunnan seurakuntien yhteistyönä pystyttämään muistokiveen. Iskussa haavoittuneiden 7 henkilön joukossa oli mm. Sodankylän seurakunnan silloinen kirkkoherra Yrjö Aittokallio, joka varjeli sylissä Oulusta sairaalamatkalta bussissa matkustanutta nykyistä rouva Kirsti Guttormia. Haavoittuneet pakenivat tien länsipuolelle metsään. Enempien henkilövahinkojen välttämiseksi auttoi Vuotson suunnasta kuuluneen saksalaisen hälytysajoneuvon sireenin ääni, jonka kuultuaan partisaanit irtautuivat ja pakenivat tien itäpuoliseen metsämaastoon. Tapahtumasta omille esimiehilleen ilmoittaneiden neuvostopartisaanien ilmoitus sisälsi tiedon tuhoamaan saksalaisesta sotilasajoneuvosta henkilöstöineen.

Hartausmuistohetken päätti seppeleiden lasku Piispankivelle. Sen aloitti turmassa menehtyneiden omaisten puolesta laskettu sinivalkoinen muistokukkalaite. Ennen laskemista piti piispa Wallinmaan pojan poika eversti evp Sakari Wallinmaa lyhyen kiitospuheen muistohetken järjestämisestä. Seuraavaksi seppeleen laskivat Oulun hiippa-

kunnan piispa Samuel Salmi yhdessä Inarin ja Sodankylän seurakunnan kirkkoherrojen kanssa. Yhteisen seppeleen laskivat Jääkäriprikaatin ja Lapin Rajavartioston puolesta apulaiskommentaja eversti Jari Osmo-nen ja apulaiskommentaja everstiluutnantti. Päätteeksi kukkalaitteensa laskivat Inari-Ivalon Sotaveteraanit ry:n edustajina veteraani Matti Huru ja puheenjohtaja Lauri Olli.

Tilaisuus päättyi ohjelmalliseen kahvitilaisuuteen, jossa Ivalon rajajääkärikomppanian varusmiehet lauloivat, tervehdyksensä esittivät mm. Inarin kunta, puolustusvoimat, rouva Kirsti Guttorm. Päätteeksi sotilaspastori Risto Alakärppä luki kenttäpiispa Pekka Särkiön tilaisuuteen lähettämän tervehdyksen. Harras muistohetki päättyi piispa Samuel Salmen päätössanoihin ja päätösvirteen.

Kiltamatka Kilpisjärvelle - ONNEA SUOMI!

| Teksti: Eero Pajula, kuvat Mika Aitta ja Eero Pajula

Suomi juhli viime vuonna 100-vuotista itsenäisyyttään. Kun Lapissa jälleen kerran tempaistiin ja juhluvuoden kunniaksi Saana-tunturista tehtiin täysin uniikki valotaideteos, päätimme järjestää killan puitteissa pienen retken. Tiedossa oli, että vastaavanlaista teosta ei ole koskaan toteutettu mihinkään päin maailmaa. Valaistava alue oli 2,5 km². Se on kuin koko Helsingin ydinkeskusta: Kamppi, Punavuori ja Ullanlinna yhteensä. Ei oltu moista nähty ennen, eikä tultais varmaan näkemään myöhemminkään!

Kilpisjärvelle tultaessa melkein koko taivas olipilvessä, Saanan huippu juuri näkyi. Kylän raitti oli kuin pistetty täynnä väkeä! Oli harmaan oloista. Kun hämärä alkoi laskeutua Saanan valot sytytettiin. Oikeastaan tunturi ei näyttänyt kummoiselle, - siniharmaalle! Ja kylmä oli.

Kamerat mukana kahlailimme metrisessä hangessa etsien hyvää kuvakulmaa tunturikoivikossa. Eipä vaikuttanut pilvissä piilotteleva Saana kummoiselle! Lisäksi kylmä tappoi allekirjoittaneen Canonin ensimmäisen - ja kohta perään toisenkin akun. Itku! Onneksi muilla oli ammattilaisen vehkeet mukana.

Iltaa kohti pimeys syveni ja tunturin sininen väri parani, mutta pilvet häiritsivät edelleen kuvaamista. Hornetit kävivät tekemässä ylilennon. Koneista ei näkynyt kuin vihreät ja punaiset äärivalot, mutta

ääni oli tietysti kova. Varmasti kävivät Norjan puolella kääntymässä. Oli myöhäinen ilta, kun vihdoinkin seisoi keskellä Kilpisjärven jäätä. Aurinko oli painunut kokonaan taivaanrannan taakse ja Saana loisti kuutamossa sinivalkoisena! Nyt se oli upea! Sitten kaiken lisäksi yht'äkkiä Ruotsin puolelta - miten se voi ollakin - alkoi näkyä revontulia. Vihreitä luikeroita hiipi Mallan sivua myöten suoraan siihen järven yläpuolelle. Pilvetkin lähes hävisivät Saanan päältä.

Sitten Suomen kunniaksi kaikki meni kohdalleen: Revontulet siirtyivät pohjoisemmaksi ja alkoivat KIERTÄÄ Saanaa. Luonto tarjosi aivan uskomattoman upean näkymän. Keinovärjätty sininen Saana istui siihen kuin kukka kämmenelle! Kun isolla kauhalla onnitellaan, niin se on jotain! Koko juttu ei olisi voinut olla upeampi!!!

Hyvillä mielin vähän ennen puolta yötä lähdimme paluumatkalle. Autoja oli valtakunnan vaaral-

lisimmaksi haukutulla VT21:llä jonoksi asti. Sellaiset "odotuttavat" revontulet saattoivat meitä matkalaisia.

Sitten kuin "jatkoiksi" Muonion jälkeen taivas räjähti! Revontulia on monen värisiä ja näköisiä, usein ne näyttävät vienosti tuulessa heiluville vihreille samettiverhoille, joskus harvoin kuin taivaalle nouseville holvipylväille - sanovat silloin kruunuksi. Tuona yönä näkymä oli kuitenkin jotain aivan muuta! Olen asunut Lapissa melkein 40 vuotta enkä vielä kertaakaan ollut nähnyt niin mahtavia revontulia! Taivas kerta kaikkiaan räjähteli! Ei mitään "onnea tuovaa rauhallisen upeaa valoshow'ta". Taivas syöksähteli väreistä ja voimasta: sekunneissa horisontista toiseen! Täysi valo - pieni tauko - ja taas mentiin. Miehisen oloista hommaa! Kirkas kuutamo ei haitannut yhtään, paremminkin päinvastoin. Mika kuvasi ja minä nautin näystä...

Lapin Ilmatorjuntakillan partio kiittää Lapin luontoa - ja Luminous Finland 100 -taiteilijoita. Onni suosii taitavaa!

Onnitelun jatkot Muoniossa...

Matti Lemmetystä Lapin Ilmatorjuntakillan kunniajäsen

| Teksti: Pekka Lemmetty

Lapin Ilmatorjuntakilta valitsi kevätkokouksessaan 14.3.2018 killan kunniajäseneksi sotaveteraani Matti Lemmetyn.

Killan puheenjohtaja Heikki Haapala sekä Aarre Seppälä, Kari Vainio sekä Pekka Lemmetty kävivät 3.5.2018 luovuttamassa Matti Lemmetylle kunniakirjan tunnustuksena kunniajäsenyydestä.

Peruste Lemmetyn kunniajäseneksi valitsemiseksi oli pitkäaikainen killan jäsenyys ja erityisesti toiminta ilmatorjuntajoukoissa sodan aikana.

Kunniakirja luovutettiin Jokkakallion palvelutalossa, missä Lemmetty on jo asunut muutaman vuoden. Luovutustilaisuudessa 27.4.1925 syntynyt veteraani esitelti killan edustajille sodanaikaisen sotilaspassin ja kertoi sota-ajan kokemuksiaan.

Matti Lemmetyn sotilasura alkoi 17-vuotiaana 13.4.1943 ja kesti sotilaspassin mukaan kaikkiaan 598 päivää! Vakinaisesta palveluksesta Lemmetty vapautettiin 27.4.1946 eli juuri 21-vuotis päivänään. Passin huomautuksia kohdassa on merkintä "Suorittanut sodanaikaista nostomiespalvelusta yhteensä 598 päivää".

Erikoiseksi Matti Lemmetyn sodanaikaisen palveluksen tekee paitsi hänen ikänsä myös koulunkäynti sodan aikana sekä varusmiespalveluksen suorittaminen. 1925-syntyneet oli viimeinen ikäluokka, mikä sodan aikana määrättiin ylimääräiseen palvelukseen, useat kesken lukion. Tämän joh-

dosta ikäluokka kävi rintamalla koulua. Sotatilanteesta johtuen ylioppilaskirjoitukset olivat "sotilasylioppilaskirjoitukset".

Ylioppilaslukujen ohella Lemmetty sai samaan aikaan sotilas-koulutusta. Kahden viikon peruskoulutuksen jälkeen it-koulu ja sen jälkeen rintamalle. Taisteluihin it-veteraani Lemmetty osallistui Karjalan kannaksella etulinjan lähitorjuntajoukoissa. Upseerikoulu alkoi 30.6.1944 ja vänrikkiylennys tuli 18.7.1944. Erikoista on se, että tämänkin jälkeen varusmiespalvelu jatkui. Siihen aikaan varusmiespalvelus kesti 2 vuotta eikä sotaan osallistuminen ja upseerikoulun käyminen oikeuttanut lyhyempään palveluun.

"Johan tässä ylpistyy" totesi Lemmetty kunniakirjan saatuaan ja ohjasi killan jäsenet kahville Jokkakallion palvelutalon ruokala Kauptaan.

Lapin Ilmatorjuntakillan syyskokous

Leijona-kabinetissa 25.10.2018 kello 18.00.

Kokouksessa valitaan killan puheenjohtaja v2019 ja neljä johtokunnan jäsentä vv 2019-20. Lisäksi käsitellään toimintasuunnitelma ja talousarvio v2019. Kokouksesitelmä ilmatorjunnan ajankohtaisesta aiheesta.

TERVETULOA!
Tere Heikki Haapala

OPERAATIO POHJANLOIMU KILPISJÄRVELLÄ

| Teksti: Kari Broström, kuva: Pertti Yliniemi

Pohjan Jääkärikillan perinteinen lipunnostotilaisuus kansallisena veteraanipäivänä.

Lapin sota päättyi Kilpisjärvelä 27.4.1945. Tuolloin everstitilutnantti Kalervo Loimun nuoret sotilaat, Jalkaväkirykmentti 1:n osalta nostivat Suomen lipun salkoon kolmen valtakunnan rajapyykillä. Viimeisetkin saksalaissotilaat olivat ajettu maasta pois. Lapin sodan komentaja kenraaliluutnantti Hjalmar Siilasvuo saattoi ilmoittaa Marsalkka Mannerheimille: Tehtävä suoritettu.

Vuodesta 1995 alkaen Pohjan Jääkärikilta on järjestänyt veteraanien perinteitä kunnioittaneita juhallisen lipunnostotilaisuuden kansallisena veteraanipäivänä. Lipunnosto tapahtuu samassa paikassa, missä se tapahtui 27.4.1945 Lapin sodan päättymisen kunniaksi.

Tänä vuonna Operaatio Pohjanloimuun, kuten me sitä killassa olemme oppineet kutsumaan, lähti kolmisenkymmentä kiltaveljeä ja – sisarta. Ilahduttavaa tietysti se, että joukossamme oli sotiemme veteraaneja. Lahtelainen sotiemme veteraani Veikko Korkka on osallistunut jo useana vuonna tapahtumaamme. Korkka (s. 1925) osallistui Lapin sodan Kilpisjärven taisteluihin nuorena alikersanttina ja joukkueenjohtajana. Lisäksi paikalla oli myös helsinkiläinen veteraani Olli Kivioja (s. 1925), joka osallistui Lapin sotaan pommikoneen lentäjänä.

Matkan runko on vakiintunut sellaiseksi, että on matkustuspäivä Kilpisjärvelle, sitten välipäivä ja sen jälkeen varsinainen lipunnostopäivä ja yön nukkumisen jälkeen kotimatka Ouluun. Siirtyminen lipunnostopaikalle tapahtuu joko

hiihtäen tai kelkkakyydeillä. Kilpisjärveltä kolmen valtakunnan rajapyykille kertyy matkaa noin 12-15 kilometriä riippuen siitä aloittaako matkan järven keskipaikkeilta koululta tai pohjoisosasta retkeilykeskuksen kohdalta. Kiltalaisten majoittuminen on ollut yleensä paikallisella koululla – miehet juhlasalissa ja naiset määrällisesti vähemmistönä luokissa. Jääkäriprikaatin varusmiehet ovat tukeneet matkaamme erilaisin tukitoimin ja hyvin onkin huolto pelannut. Viime aikoina Jääkäriprikaatin kokelaat ovat suorittaneet samaan ajankohtaan kokelasvaelluksen Käsivarren komeissa maisemissa. Sama kokelasjoukko on ollut myös lipunnostotilaisuudessa lippujoukkueena paikalla. Tänä vuonna Jääkäriprikaatista oli sen valmiusyksikön osasto (noin 40 sotilasta).

Killan hallituksen jäsen Tuomo Katisko toivotti tapahtumaa tulleet katselijat tervetulleiksi ja esiteli paikalla olleet veteraanit. Tasan kello 12.00 Lapin Lennoston Hornet-hävittäjä suoritti ylennon noin 300 metrin korkeudelta, kävi luvan kanssa kääntymässä U-käännöksen Ruotsin ja Norjan puolella ja palasi Suomen puolelle tervehtien paikalla olleita ihmisiä konettaan vaaputtaen. Tänä vuonna lipunnoston suorittivat isä ja poika, nimittäin kapteeni evp, killan sihteerit Kari Broström ja upseerikokelas Werner Broström.

Lippulaulun jälkeen juhlapuheen piti Maavoimien esikuntapäällikkö kenraalimajuri Markku Myllykangas. Hän käsitteli puheessaan laajasti sodan ajan asioita ja jälleenrakentamisen vuosikymmeniä unohtamatta nykyisiä asevel-

vollisia. Hän painotti puheessaan veteraanipäivän luonnetta: "Kansallista veteraanipäivää ei vietetä voitonjuhlanä, vaan sillä on rauhanomaisempi luonne. Veteraanipäivä muistuttaa sotiemme veteraanien meille jättämästä perinnöstä, itsenäisyydestä, vapaudesta ja rauhasta jotka he ovat meille lunastaneet sekä heidän työstään maamme jälleenrakentamisessa."

Hänen jälkeensä tunturikuoro vahvennettuna lauloi Veteraanin iltahuudon. Tilaisuuden päätteeksi tunturipappi Kalle Luhtasela suoritti kenttähartauden. Tunturipappi puhui kolmen valtakunnan pyykillä myös neljänestä valtakunnasta: "Mutta rakentajasukupolvelle on tuttu myös se tie, josta Vapahtajamme evankeliumissa puhuu. Emme ole vain kolmen valtakunnan rajalla. Tässä paikalla on myös neljäs valtakunta. Sen valtakunnan tiestä Vapahtajamme tässä evankeliumin kohdassa puhuu."

Tilaisuus päättyi Isänmaa-virteen. Tilaisuuden jälkeen Jääkäriprikaatin varusmiehet tarjoilivat hernekeittoa kenttälounaaksi vie-reisellä Kuohkimajärven kämpällä.

Paikalla oli jälleen noin 250 matkailijaa ympäri Suomen maata. Osa heistä on ollut joka vuosi tilaisuudessa mukana. Veteraanien paikalla olo ja puolustusvoimien tuki yhdessä tekevät tilaisuudesta oivan maanpuolustustahtoa kohoittavan tilaisuuden.

Jääkäritoimikunta

Jäger Committee | Jägarekommittén

Varusmiestoimikunnat ovat osa Puolustusvoimien organisaatiota ja joukko-osastojen toimintaa. Varusmiestoimikuntatyön perustana on Asevelvollisuuslaki (1438/2007), joka määrittää varusmiestoimikuntien aseman ja osallistumisen palvelusolosuhteita kehittävään toimintaan. Jokaisessa Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen varusmiehiä kouluttavassa joukko-osastossa toimii varusmiehistä koostuva varusmiestoimikunta (VMTK), joka on Jääkäriprikaatissa nimeltään Jääkäritoimikunta (JTK).

Jääkäritoimikunnan tavoitteena on tukea ja edistää varusmiesten ryhmäkiinteyttä, turvallisuutta, viihtyvyyttä, fyysistä kuntoa sekä palvelusmotivaatiota. Jääkäritoimikuntatyön keskeisenä tehtävänä vapaa-ajantoimintojen järjestämisen ohella on varusmiesten asemaan ja palvelusolosuhteisiin liittyvien tarpeiden selvittäminen ja parannusehdotusten tekeminen joukko-osaston johdolle. Jääkäritoimikunta on osa varusmiespalveluksen palautejärjestelmää ja tärkeä yhteistyön väline joukko-osaston komentajan ja varusmiesten välillä.

Jääkäritoimikunta 1/18 kuului toimikaudellaan yhdessä Lapin rajavartiolaitoksen ja Parolan panssariprikaatin kanssa VMTK-sihteeristön kuuluvan kersantti Rene Stoltin johtamaan kummitoimikuntaan. Kummitoimikunnan tehtävä on koota varusmiestoimikuntien kuulumiset yhteen, jakaa keskenään hyvät käytäntöteet sekä välittää tietoa eteenpäin kummitoimikunnan edustajan välityksellä aina pääesikunnassa toimival-

le VMTK-pääsihteerille asti. Tätä tietä pääsihteerit sekä pääesikunta saavat ajankohtaisen tiedon jokaisen varusmiestoimikunnan kuulumisista.

Jääkäritoimikunnan kokoonpanoon kuuluu kuusi päätoimista toimihenkilöä; puheenjohtaja, sihteerit sekä työ-, opinto- ja sosiaaliamies (TOS-asiamies), jotka ovat Sodankylässä ja varapuheenjohtaja, someagentti ja VLK-koordinaattori, jotka ovat Rovaniemellä. Lisäksi yksikköedustajat, kokelasedustajat, naiset edustajat ja miehistöedustajat kokoontuvat kerran kuukaudessa Jääkäritoimikunnan kanssa yksikköedustajakokoukseen keskustelemaan varusmiesten asioista ja yksiköiden tilanteesta. Edustajat keräävät varusmiehiltä palautetta palvelukseen liittyvistä asioista ja tuovat ne esille yksikköedustajakokouksessa ja me Jääkäritoimikunnassa välitämme keskustellut asiat Jääkäriprikaatin komentajalle.

Toimikaudella 1/18 Jääkäritoimikunnan muodostivat puheenjohtaja alikersantti Matti Spåra, varapuheenjohtaja kersantti Rene Stolt, sihteerit alikersantti Matti Määttä, sihteerit/someagentti jääkäri Santeri Ylitapio, someagentti/TOS-asiamies jääkäri Leevi Martti ja TOS-asiamies/VLK-koordinaattori jääkäri Veka Hamari.

Tavoitteenamme oli kehittää varusmiestoimikuntatyötä Jääkäriprikaatissa, lisätä yhteistyötä Rovaniemen ja Sodankylän välillä ja virkistää varusmiesten liikuntakerhotoimintaa erityisesti Sodankylässä. Sotilasurheiluliiton kehittämä Liikkuri -sovellus otettiin ensimmäistä kertaa käyttöön Jääkä-

riprikaatin liikuntakerhotoiminnassa. Liikuntakerhoja saatiin aktivoitua kehittämällä kerhotoimintaa ja tuomalla uusia lajeja toiminnan piiriin, esimerkkinä laskettelureissut Rovaniemellä Ounasvaaran hiihtokeskuksessa ja Sodankylässä Kom-mattivaarassa.

Aloimme tammikuussa suunnitella yhdessä "Viimeistä Kertaa, Prikaati!"-tapahtumaa Rovaniemen keskusurheilukentälle. Tapahtumassa Rovaniemen ilmatorjuntapatteristo ja Lapin jääkäripataljoona olisivat kamppailleet prikaatin herruudesta jalkapallossa, jonka jälkeen olisivat esiintyneet YleX:stä tunnetut Lyömättömät. Tavoitteenamme oli yhtenäistää Jääkäriprikaattia järjestämällä yhteinen kotiuttamistapahtuma Jääkäritoimikunnan toimesta, mutta valitettavasti se jouduttiin perumaan viime hetkellä. Joka tapauksessa saimme luotua hyvän pohjan Jääkäriprikaatin yhteiselle tapahtumalle, joka toivottavasti järjestetään kesällä 2019.

Lyhyin Syöksyyn -lehteä alettiin tuottaa pitkästä aikaa aktiivisesti ja siitä tehtiin sähköinen verkkolehti. Jääkäriprikaatissa julkaistava Lyhyin Syöksyyn -lehti sisältää humoristisia tarinoita varusmiehiltä varusmiehille ja se on Jääkäritoimikunnan keskeinen tiedotuskanava.

Kesäkuussa puheenjohtajan saappaisiin astui alikersantti Eemeli Kilpelä. Varapuheenjohtajana toimii alikersantti Eetu Kaakinen. Sodankylässä sihteerin tehtävässä aloitti alikersantti Ville Mikkonen, ja Rovaniemellä TOS-asiamiehenä alikersantti Antti Raasakka.

Terijoen pataljoonasta itärajan vartijaksi ja taistelijaksi

| Teksti: Juhani Susineva

Juho Susi (Susineva, 1913 - 2002) suoritti asevelvollisuutensa maineikkaassa Polkupyöräpataljoonassa 1:ssä (PPP 1) Terijoella vuosina 1931 - 32.

Susi syntyi Karjalan Kannaksen Kivennavan pitäjän Hiirelän kylässä 3.7.1913. Hänen vanhempansa Antti ja Maria olivat hyvin toimeentuleva maanviljelijä- ja karjankasvattajaperhe, eikä aikanaan kymmenjäseniseksi kasvavan perheen elämä ollut koskaan puutteenaista johtuen perheen luterilaisesta yrittäjähengestä ja tarkoista elämäntavoista. Useita kymmeniä hehtaareja metsää ja maata käsittävä Sutelan tila sijaitsi valtakunnan rajan, Rajajoen, tuntumassa siitä pari kilometriä sisämaahan päin. Lähimpään naapurikylään Karvalaan oli matkaa kuusi kilometriä.

Kivennavan - Terijoen aluetta kutsuttiin Riitamaaksi koska vuoden 1323 Pähkinäsaaren rauhasa Ruotsin ja Novgorodin välinen rajalinjaus oli jäänyt epäselväksi. Maiden väliin jäi 30 x 60 kilometrin suuruinen alue, josta taisteltiin useiden vuosisatojen ajan. Alueen suomalaiset ja inkeriläiset asukkaat oppivat pitämään varansa ja puolustamaan aluettaan. Sen sanotaan muokanneen jopa heidän luonnettaan itsepäiseksi ja puolensa pitäväksi.

Susi meni vapaaehtoisena varusmiespalvelukseen Polkupyöräpataljoonassa 1:n (PPP 1) Terijoelle kesäkuussa 1931 ja hänet sijoitettiin kolmanteen komppaniaan (3./PPP 1). Alokasajan joukkueenjohtajana hänellä oli kadettiupseeri luutnantti Paavo "Velu" Vuorinen, syntyisin Kemistä, mutta oli suorittanut ylioppilastutkintonsa Porissa ja kuulunut kaupungin suojeluskuntaan vuosina 1922 - 28. Jatkosodassa, hyökkäysvaiheen aikana Itä - Karjalaan loppukesällä

1941, hän toimi Ratsuväkiprikaatille alistetun Jääkäripataljoonassa 1:n 1.JK:n päällikkönä. Hän haavoittui vaikeasti Onkamuksen maastossa Säämäjärven pohjoispuolella menehtyen elokuun 28 pv.

Pataljoonan koulutuksessa Terijoella pyrittiin taistelukentän todennukaisiin olosuhteisiin 1930 - luvun alun yleisen taistelutekniikan mukaisesti. Erityistä painoa laitettiin paitsi mieskohtaisen, niin myös ryhmä- ja joukkuekohtaisen toiminnan tekijöiden kenttäänalyysiin ja teorian toteuttamiseen polkupyörillä liikkuvan joukkoyksikön puitteissa. Taistelutaidon alalla oli paljon kokeiluluonteista toimintaa. Äksiinomainen ryhmittymisen harjoittelu ja toiminta kohtaamistaistelussa (jalkautuminen ja ryhmittymisen taistelumuotoon), viivytys mutkaisella tiestöllä tuliyllä-

köineen, pyörien jälkikuljetus, pikalinnoittaminen ja liikekannallepano olivat kriittisen harjoittelun kohteita.

Ampumakoulutuksessa tavoitteena oli hyvä aseenkäsittelytaito maastossa ja tulen tarkkuus. Pitkät hiihto- ja polkupyörämarssit olivat tavanomaisia. Kannaksen jokavuotiseen poikkiihtoon helmikuun ensimmäisenä sunnuntaina osallistuivat kaikki alueen joukkoyksiköt (kolme pp-pataljoonaa) ja Kannaksen rajavartiostot sekä suojeluskunta-alueet. Kilpailu suoritettiin viestihiihtona. Juho Suden veli Toivo edusti yhtenä talvena Kivennavan suojeluskunnan joukkuetta.

Juho Susi sai rajamieskasteen Rajajoessa, oli erinomainen ampuja ja pääsi pataljoonan aliupseerikouluun ja ylennettiin alikersantiksi

10.3.1932. Pataljoonan komentajana oli H.F. Strömberg (vuodesta 1936 Siilasvuo, kenraaliluutnantti). Hän teki joukkoyksiköstä muutaman vuoden aikana eliittijoukon, joka suoriutui polkupyörämarssilla lähes uskomattoman pitkistä taipaleista. Pataljoona oli sijoitettu valtakunnan rajan uhanalaisimpaan paikkaan. Aseistus oli uudenaikaista kuten tykkijoukkueen ruotsalaisvalmisteiset Boforsin 37 mm panssarintorjuntatykit ja kranaatinheitinjoukkueen 81 mm heittimet.

Varusmiesajalta jäi Suden mieleen erikoinen tapaus, kun hän anoi lomaa häihin Kivennavalle. Komppanianpäällikkö kapteeni Akseli Karlsson (myöh. Kurenmaa, kenraaliluutnantti) halusi tarkastaa silloin Suden kiväärin patruunapesän santsikoloineen. "Täällähän on likaa kuormakaupalla!" oli päällikön toteamus. Jääkäri puhdisti santsikolon uudelleen ja esitti aseensa, "Tämähän on vieläkin mönjää täynnä, ette saa lomaa!" Mies oli tosi kummissaan. Maanantaina, kun palvelus alkoi, päällikkö kutsui Suden puheilleen ja kertoi, että niissä Kivennavan kirkonkylän häissä oli kaksi miestä menettänyt henkensä, toinen oli heitetty kaivoon ja toinen puukotettu. "Siksi minä en päästänyt teitä sinne vaikka aseenne oli tietysti aivan puhdas jo ensimmäisellä tarkastuskerralla".

Kerran kapteeni Karlsson oli tullut illalla komppaniaan tarkastuskäynnille. Päivystävä varusmiesalikersantti ilmoittautui päällikölle asianmukaisesti, mutta ei voinut pidättää hymyään. Päällikkö kysyi mikä päivystäjää hymyilyttää? Alikersantti vastasi, että herä kapteenilla on lakki takaperin päällä. Päähine oli kenttäpuvun m/27 suikka. Myöhemmin puolustusvoimissa oli sanonta, että pitää tehdä vaikea kasvoleikkaus, jos päähine on väärinpäin tai vinossa.

Alikersantti Susi pohti tulevaisuuttaan varusmiespalveluksen jälkeen kesällä 1932 todeten lopulta, ettei noilla seuduilla ollut hänelle tulevaisuutta, kun yleismaailmallinen lama tuntui Karjalan kannaksella työttömyyden vaivatessa. Lehti-ilmoituksen perusteella hän sai tietää, että Lapin Rajavartiost-

tossa oli rajamiehen paikkoja vapaana muun muassa Lapin itärajan komppaniassa Sallassa. Siihen maailman aikaan rajavartiostoon ei otettu paikkakuntalaisia varsinkaan itärajalta koska asukkaita ei pidetty luotettavina rajanvalvontatehtäviin ja Sallassa oli paljon ääriäisemmistolaisuutta pienen osan väestöstä pitäessä salaista yhteyttä rajan taakse. Punaupseeri Jahvetti Moilasen johtama Sallan Värriön metsätyömaalta alkunsa saanut noin 400 miehen tuhoisa mellakointi oli ollut jo talvella 1922, mutta kapina oli hyvin kansanmuistissa vieläkin ja kaunaa kannettiin joissain piireissä.

Juho Susi tuli Lapin Rajavartioston palvelukseen Rovaniemelle 28.10.1932. Perehdyttämisen ja koulutuksen jälkeen hänet siirrettiin rajavartiostomiehenä Sallan komppaniaan. Lapin Rajavartioston komentajana oli tuolloin everstiluutnantti Oiva J. Willamo, joka oli tunnettu upseeri koko Lapissa. Hänestä käytettyjä kansanomaisia nimityksiä olivat Ukko, Lapin Kaani ja Lapin Keisari. Preussilaisen kou-

lutuksen Saksassa Jääkäripataljoonassa 27:ssä saaneena hän pyrki pitämään hyvää sotilaallista kuria myös Rovaniemellä. Kerran hän käveli siviilikampeissa kaupungilla viikonvaihteen aikoihin ja näki parin rajamiehen höppuvan keskustan sivutiellä. Hän nuhteli tapaamiaan epäsoitilaallisesti käyttäytyviä rajavartiostomiehiä. Miehet kävivät kohta Willamoon käsiksi ja heittivät hänet ojaan vaikka hän oli kertonut kuka hän on. Miehet olivat sanooneet, ettei sinä mikään komentaja ole kun kuljet jätjän kampeissa. Seuraavana maanantaina Rovaniemen komppania seisoi nelirivissä kasarmin kentällä. Komentaja itse oli paikalla ja käski niitä, jotka olivat heittäneet "tämän näköisen" miehen ojaan, astumaan rivin eteen. Kukaan ei astunut rivistä ulos. Koko komppania sai poistumiskieltoa pari viikkoa.

Sallan rajakomppanian päällikkönä oli Vöyrin sotakoulun käynyt kapteeni Einar Bär (myöh. Sarta). Komppaniassa palveli kouluttajana kadettiupseeri luutnantti Bror Breitholtz, joka toimi myöhemmin

Kuusamon Rajakomppanian päällikkönä v 1940 - 41. Susi tuli tuntemaan Breitholtzin käyttäen hänestä muistelmissaan nimitystä "herrasmies". Hän oli erinomainen kouluttaja, joka ymmärsi taistelua ja sissikoulutuksen merkityksen. Susi oli läsnä Sallan kirkossa nuoren luutnantin vihkiäisissä.

Sallan komppanian pääsijoituspaikalla annetun rajavalvonnan peruskoulutuksen jälkeen Susi siirtyi Kurtin vartiolle Tuntsajoen itäpuolelle ja Vienanmeren Kantalahteen johtavan tien varteen 1.1.1933, jossa hän oli vain kuukauden, koska hän palellutti vasemman jalan varpaat ajaessaan partiossa takaa Neuvostoliitosta loikanneita emigrantteja. Saappaat olivat ahtaat ja oli kova tammikuun pakkanen. Puroa ylittäessään hän vielä kasteli jalkansa. Hän tutki jalkansa laavulla Kynsitunturin maastossa reilun kymmenen kilometrin päässä Kurtinkylästä pohjoiseen. Varpaat olivat kärjistään umpijäässä. Susi joutui sairaalaan Rovaniemelle, jossa hän oli potilaana 26.1. - 30.4.1933. Vasemman jalan iso ja seuraava varvas oli pitänyt kärjistään amputoida. Kesän 1933 hän oli puhelinlinjojen rakentamistöissä komppanian vartiolle. Sen jälkeen Susi palveli vastuualueen selustan Savukosken vartiolla vuoteen 1936 ilmeisesti paleltumisvamman aiheuttaman vamman invaliditeetin vuoksi. Savukoskelta oli jäänyt mieleen hyvät harjusten pyyntipaikat Kemijoen sivuhaarassa ja paikallinen osuuskauppa. Paikallisen kaupan myyjä, nuori nei-

ti, oli tullut tutuksi asioinnin kautta. Oli aika ihmeellistä, että sama nainen, nyt kaupan hoitajana, oli paikalla vielä 1960-luvun lopulla kun Susineva oli poikansa kanssa kalastusreissulla Nuorttijoella. Juttua riitti "vanhoista hyvistä ajoista" näiden kahden ihmisen välillä.

Savukoskella palvellessaan Susi suoritti Lapin Rajavartioston sota-koirakurssin Kuusamossa v 1935. Martin vartiolla Savukosken koillispuolella Susi palveli v 1936, josta hän siirtyi Korjan vartiolle Sieminkiin, komppanian vastuualueen pohjoisosaan. Willamo oli armoitettu ja armoton perhokalastaja. Eräänä kesänä hän tuli Korjan vartion alueelle Tuntsajoen varteen ja tarvitsi apumiehen joelle. Vartiopäällikkö määräsi Suden komentajan apulaiseksi. Tehtävä oli erikoinen sillä Willamo ahkerana piipumiehenä tarvitsi kopan täyttäjää perhostelijan ollessa keskellä jokea kosken kuohujen seassa. Piipun siirto rantaan tapahtui narun tai ohuen köyden avulla veden pintaa hipoen. Susi täytti kopan ja palautti sen narun avulla omistajalleen, jonka avustaja näki kohta päästävän savua kuin Kemijärven tukkilautan hinaaja.

Willamo suoritti 30-luvun keskivaiheilla Sallan komppanian vartioiden tarkastuksen. Silloin vartioiden välillä oli jo lankayhteydet. Komentaja arvasi, että vartiot ehkä yrittävät ilmoittaa tosilleen kun hän on tulossa. Willamo kytkeytyi kenttäpuhelimien avulla tolpan

linjaan ja kuunteli kotvan. Kohta kuulokkeesta kuuluikin viesti: "Nyt se Ukko on tulossa sinne". Willamo meni väliin ja ilmoitti, ettei ukko tulekaan sinne vaan menee aivan muualle.

Itsenäisyyspäivänä vuonna 1937 Susi nimettiin rajavartiokorpraaliksi. Vuonna 1938 Susi erosi palveluksesta ja meni vanginvartijaksi Pelson varavankilaan. Asuessaan Säräisniemen Suutarinkylässä hän tutustui Johanna Suorsa nimiseen pientalollisen tyttäreeseen. Susi palasi kuitenkin Sallan komppaniaan ja sai maaliskuussa 1939 paikan Vuorijärven vartiopäällikön apulaispäällikkönä rajakersantti Olli Remeksen ollessa vartiopäällikkö. Susi suoritti toisen sotakoirakurssin Kuhmossa syyskesällä 1939. Hänellä oli nimikkokoiranaan Saksan paimenkoira Santtu, jonka kanssa hän aloitti talvisodan. Joulukuussa Suden tuleva Johanna-vaimo synnytti pojan, Juhanin (jutun kirjoittajan). Susi ja Suorsa vihittiin Säräisniemen kirkossa 9.2.1940.

Partiomatkat jalkaisin ja hiihtäen kestivät useita vuorokausia mukana täyspakkaus. Luonnosta saatiin osa ruoasta, olihan Sallan alue kalarikkaiden vesistöjen ja järvien rikkomaa. Metsälintuja oli runsaasti. Eräällä talvisella partiomatkalla Savukosken alueella miehet saivat ammutuksi 16 metsoa sotilaskivääreillään. Vesistöjä käy-

tettiin partiomatkoilla ja kopukoita pieniä vesistöjä ylitettäessä.

Muonaa kuljetettiin veneillä pitkiäkin matkoja ja joskus kävi niin, että vene kaatui koskessa virran viedessä tavarat mukanaan. Muutamissa tapauksissa kuten Savukoskella useita miehiä hukkui veneen kaaduttua. Rajan pinnassa olevia vaaroja ja niiden päällä sijaitsevia taloja käytettiin tähytykseen. Kuuntelu rajan pinnassa oli merkittävä rajapalvelun suorituspaikka. Majoittuminen tapahtui luonnon suomilla välineillä kuten laavuilla, nuotioilla ja rakotulilla kuusen havut makuualustana. Teltoja ei ollut eikä vakituksia partiomajakakaan. Siviilitaloja tai niiden ulkorakennuksia hyödynnettiin lepopaikkoina. Yhteydenpito alueen harvoihin siviileihin oli tärkeää toimintaa tietojen saamiseksi ja turvallisuuden tunteen ylläpitämiseksi.

Seitsemän palveluvuoden aikana Sudella oli kuusi sijoituspaikkaa perusteena johdon yleinen menettelytapa, etteivät rajamiehet liiaksi tutustuisi ja ystävystyisi paikkakunnan väestöön. Rajapalvelu oli vaihtelevaa ja tapahtumarikasta, osin vaarallistakin koska rajan takaa oli pyrkimässä länteen Neuvostoliittoon tulleita amerikansuomalaisia ja muita kansallisuuksia, aatteellismielisiä neuvostoyhteiskunnan rakentajia, jotka oli siellä riisuttu omaisuudestaan ja laitettu pakkotyöhön savotoille, kaivoksille

ja tietoihin. Loikkareita jouduttiin jahtaamaan samalla kun suhteet paikkakuntalaisiin olivat osin epäluulon värjäämiä eivätkä välit suojeluskuntalaisiinkaan olleet aina hyvät ammattikateudesta ja sosiaalisista oloista johtuen. Sallan rajakomppanian ja suojeluskunnan miesten välit olivat ajoittain kireät johtuen osin ammattikateudesta ja jopa kilpailusta naismaailmasta tanssiapaikoilla kesäisin. Rajamiehet eivät pitäneet suojeluskuntalaisia minään eivätkä suojeluskuntalaiset ymmärtäneet rajamiesten ylimielistä ja vähättelevää suhtautumista heihin. Tanssilavojen nurkilla eriseuraiset sotilaat kävivät nyrkkisotaa silloin tällöin.

Sallatunturin silmää hivelevän kaunis ja korkea kartiomainen profiili oli Suden kulisseinä niin rauhassa kuin sodassakin. Siellä oli, ja on vieläkin, entisessä Suomesa, Kutsajoen komea Jänisköngäs, jonka alapuolen suvannosta hänen partionsa sai kesällä 1939 runsaasti kaloja. Eräänä aamuna hän heräsi aseeseen pamaukseen säikähtäen melkoisesti. Hän näki partio-kaverinsa rajasotamies Bruno Koskisen könkään alapuolella käsissään suuri hauki. Koskinen oli ampunut hauen pistoolillaan rantaveteen. Se nostettiin kuusen oksaan roikkumaan ja siihen se jäi viimei-

seksi muistomeriksi Kutsajoen könkään luona yöpymisestä. Edellisenä päivänä he olivat saaneet useita haukia, joita he olivat huvikseen koivun oksilla piiskanneet takaisin jokeen. Susi ei voinut aavistaa, että Kutsajokeen pohjoisempaan yhtyvällä Ontonjoki olisi hänen tulikasteapaikkansa talvisodassa vajaan puolen vuoden päästä. Sodanuhan merkkejä jo kuitenkin oli Euroopassa. Aavistaa saattoi, että sota voi olla edessä.

Rajakersantti Olli Remes ja Susi olivat kerran partiomatkalla jossain Vuorikylän korvessa. Oli aika saada päivälliskalat purosta. Sovittiin, että toinen menee ylävirtaan ja toinen alaspäin ja tavataan sitten lähtöpaikassa. Tunnin parin jälkeen Remes oli tulossa tapaamispaikkaan.

Susi kysyi häneltä jo kauempaa tuliko mitään? Remes levitteli käsiään merkiksi, ettei ollut saanut mitään. Jalkojen välissä näkyi kuitenkin heiluvan kalan pyrstöjä. Hän oli sitonut tammukat vit-saksella nippuun ja laittanut sen selkäpuolelle vyöstä riippumaan. Remes ei ollut pituudella pilattu, mutta hän oli vankkarakenteinen, oikein mestarihihtäjän malli, mitä hän olikin. Susi oli myös saanut kaloja ja kahdessa römpässä eli pa-

kissa valmistettiin hyvä kalakeitto voilla tehostettuna.

Suden Karjalan kannakselainen huumorintaju pääsi oikeuksiinsa, kun Lampelan kylässä Sallatunturin itäpuolella partiossa ollessaan he tulivat taloon, jonka emäntää vaivasi kova hammassärky. Mistä lie tullut partiomiesten päähän ajatus, että kun laitetaan kenttäpuhelimen tapsin päät hampaanjuureen ja väännästään kammesta ripeästi, niin hammassärkypeikko saa muuta ajateltavaa eli kovan sähköiskun. Mummo oli kiljaissut, hypähtänyt ilmaan ja kohta kehnut, että olipa hyvä käsittely kun särky lähti. Kahvit ja makoisat saunalyölyt oli enemmän kuin ansaittu.

Ennen Talvisodan alkua Ylimääräisten harjoitusten (YH) aikana Susi määrättiin Vuorikylän vartiopäälliköksi Remeksen lähdettyä reserviläisten kouluttajaksi pääsi-joituspaikalle Sallan kirkonkylään. Sodanuhka tiivistyi hiippailijoiden alkaessa häiritä vartion toimintaa ja Suden sotakoiran Santun antaessa yöllisiä haukkuhälytyksiä. Hyökkääjän lentotiedustelua alkoi myös esiintyä. Susi aloitti talvisotansa viivyttämällä vihollista Vuorijärven - Sallan kirkonkylän tien suunnassa siihen saakka kunnes varsinaiset rintamajoukot ottivat vastuun Kuolajärven kapeikon itäpuolella.

Ontonjoen taistelussa Suden johtamat pari ryhmää antoivat hyökkääjälle tuhoisan iskun. Susi taisteli Erillispataljoona 17:ssä Sallan tien suunnassa kunnostautuen useissa eri sissitaisteluissa ja hänet palkittiin Vapaudenristin 4. luokan kunniamerkillä tammikuussa 1940. Erillispataljoonassa taisteli Karjalan kannakselaisia, kuten ennen sotaa palveli Lapin rajavartiostakin. Näistä pojista eversti Oiva Willamo, "Lapin keisari", antoi lausunnon, että he ovat itsepäistä ja omapäistäkin joukkoa johtu- en kait siitä, että Kannaksella heidän esi-isänsä ovat vuosisatojen ajan joutuneet asumaan Riitamaal- la vainolaisen ahdistamana ja siksi heistä on kehittynyt puolensa pitäviä sukupolvia.

Kannaksen rajapitäjän ja PPP 1:n kasvatti nukkui ikuiseen uneen 28.7.2002 Kuusamossa.

LÄHTEET:

Juho Susinevan kantakortti, ansioluettelo, muistiinpanot, virkatodistus ja haastattelut Kirjallisuus:

Ahava, E. 2000. Kuusamon Rajakomppanian päälliköiden kronikka. Kajaani: Alprint.
Kopra, T. et al. 1971. Lapin Jääkäripataljoona 1921 – 1971. Oulu: Kirjapaino Osakeyhtiö Kaleva. Matrikkeliomituskuunta 2010. Kadettiupseerit 1920 – 2010. Porvoo: Bookwell Oy. Peltoniemi, U. et al. 1969. Rajavartiolaitos 1919 – 1969. Mikkeli: Oy Länsi – Savon Kirjapaino. Rajamme Vartija 1939. Itärajan vartijat. Joensuu: Pohjois – Karjalan Kirjapaino Oy. Uutela, T. 2003. Rajavartiointia Koillis – Kairassa. Vuodesta 1918 2000 – luvulle. Sallan rajavartioalueen historiikki. Kemijärvi: Lapin Painotuote Oy.

Muut:

Juhani Susineva 2010. Koillissanomat nro 113. Kuusamo. Kolumni: Majuri Bror Kurt Breitholtz. Kokkola: Keski – Pohjanmaan Kirjapaino.

Juhani Susinevan muistiinpanot ja Juho Susinevan muistokirjoitus v 2002

Jalkaväen Aliupseerikurssi 1/18

Teksti: Aliupseerikurssin johtaja, kapteeni Otto Saarinen

Jääkäriprikaatin Lapin jääkäripataljoonan aliupseerikurssilla koulutetaan oppilaita Jääkäri-, Kranaatinheitin- (tulenojohto ja tuliase), Tiedustelu- (sissiradisti), Moottori- ja Viestilinjalalla ryhmänjohtajatehtäviin. Aliupseerikurssilla koulutettavat tulevat toimimaan 118 saapumiserällä johtajina Lapin jääkäripataljoonan sekä Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston yksiköissä. Lisäksi osa sissiradisteista siirtyy kurssin jälkeen Lapin rajavartioston Rajajääkärikomppaniaan Ivaloon.

Huollon eri tehtäviin valitut aliupseerioppilaat siirtyivät Aliupseerikurssi 1:n jälkeen Kainuun prikaatin, jossa he saavat oman koulutushaaran mukaisen koulutuksen huollon aliupseerikurssilla. Sotilaspoliisialiupseerit sekä ilmatorjunnan aliupseerit puolestaan koulutetaan Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston Ilmatorjuntapatterissa. Reserviupseerikoulutukseen valikoituneet oppilaat siirtyivät Aliupseerikurssi 1:n jälkeen syventymään joukkueen johtamisen

haasteellisuuteen Haminan Reserviupseerikouluun.

Aliupseerikurssi 1 kestää seitsemän viikkoa, jonka aikana opitaan perusteet omasta koulutushaarasta. Tämä sisältää toiminnan partion ja ryhmän kokoonpanoisa, niiden johtamisen sekä heille kuuluvan aseistuksen ja kaluston käytön. Nämä ovat tärkeitä asioita, sillä johtajan on hallittava oman aselajin kaluston käyttö sekä sen kouluttaminen. Aliupseerikurssi 1:n aikana tätä osaamista harjoitellaan yksikön omissa taistelu- ja ampumaharjoituksissa sekä lukuisien päivittäiskoulutuksen päivien aikana varuskunnan lähialueilla. Lisäksi Aliupseerikurssi 1:n aikana opetetaan iso osa johtamisen teoriaa, jota sovelletaan parhaalla mahdollisella tavalla päivittäisissä harjoituksissa.

Perusteiden oppimisen jälkeen yhdeksän viikkoa kestävä Aliupseerikurssi 2:n aikana oppilaat harjaantuvat ryhmän johtamiseen joukkueen ja komppanian osana. Tämän lisäksi harjaannutaan kou-

luttamaan oman aselajinsa asioita tuleville alaisilleen. Nämä harjaantumiset puolestaan tapahtuvat AUK:n ampumaharjoituksen ja prikaatin yhteisten vaativien taisteluharjoitusten aikana päivittäiskoulutuksen lisäksi. Näissä harjoituksissa oppilaat laittoivat oman osaamisen ja jaksamisen koetukselle.

Aliupseerikoulun ollessa kyseessä, meidän täytyy kuitenkin muistaa yksi tärkeä asia tiukan harjoitusrupeaman ja kiireen keskellä: tehtävämme on tehdä oppilasta seuraavan saapumiserän johtajia, joiden täytyy osata sotilaalle tärkeä asia, eli käskyjen antaminen. Kaiken muun koulutuksen ja velvollisuuksien ohessa tämä on ensimmäinen asia, joka saattaa unohtua. Aina on aikaa antaa käsky.

3. Jääkärikomppaniassa on todella ammattitaitoinen ja kunnianhimoinen henkilökunta, joka on omistautunut oman aselajin ammattitaidon ja innostuksen siirtämiseen oppilaille. Ilman tällaista henkilökuntaa kurssin oppilaiden osaaminen ei olisi tällaisella tasolla!

Toivotan valmistuneille alikersanteille onnea ja menestystä tulevissa tehtävissä!

Jääkäri linja

Maaliskuisena aamuna kannoimme varustesäkit neljännelle kasarmille, tietämättöminä tulevasta. AUK I starttasi vauhdikkaasti räättsulkeisten ja valmiuden kohottamisen merkeissä.

Ensimmäiset viikot kuluivat uusiin tupakavereihin tutustumisen ohessa jääkäriyhmän kaluston ja etenemismuotoja opiskellessa.

Aliupseerikurssin ensimmäisessä taisteluharjoituksessa harjoitelimme ryhmän hyökkäystä simulaattorivarusteiden luomassa lisätunnelmaa, Lapin hyytävässä talvessa. AUK I jatkui harjoituksen jälkeen jääkäriyhmän perustaistelumenetelmien harjoittelussa.

AUK II alkaessa porukka oli pienentynyt huomattavasti, koska huollon linjat lähtivät Kajaaniin ja Reserviupseerikurssille valitut läh-

tivät Haminaan. Meitä jäi linjalle noin reilu kymmenen taistelijaa. Mutta tahti sen kuin kiihtyi. Seuraavaksi aloimme harjoitella jääkärijoukkueen temppuja osana komppaniaa. Tämän lisäksi suoritevaatimukset kovenivat.

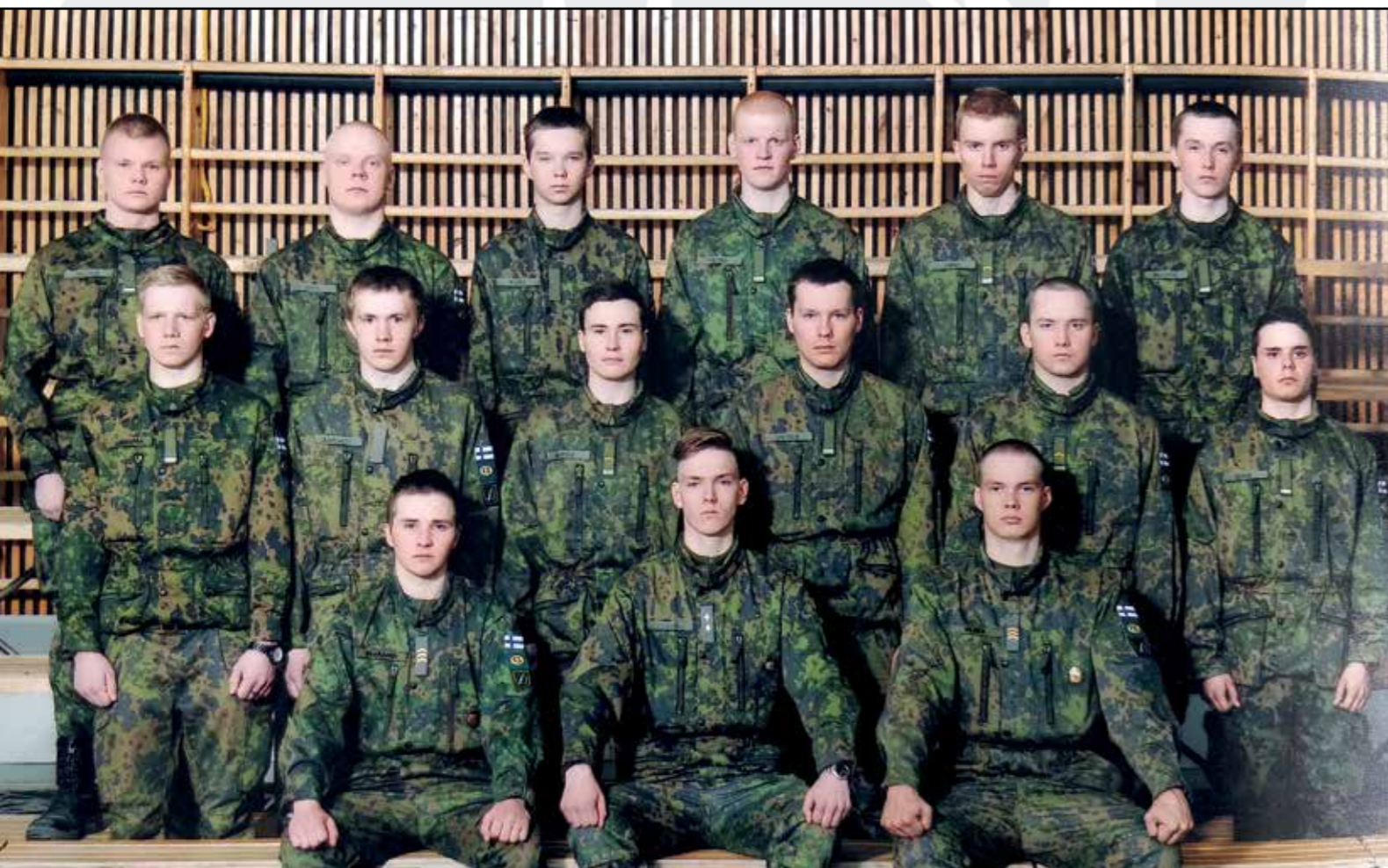
AUK II loppupuoliskolla alkoi armoton raskaiden harjoitusten rumpu, peräkkäin tulivat Riekkö, Pohjoinen 18, koulutushaarakoe, AUK ampumaharjoitus sekä Ryske-harjoitus. Riekkössa taistelimme valmiusyksikköä vastaan yhdessä 1. Jääkärikomppanian kanssa. Kyläjärveltä siirryimme Rovajärvelle Pohjoinen 18 -harjoitukseen, jossa taistelut jatkuivat muun muassa Panssariprikaatia ja ruotsalaisia ammattisotilaita vastaan. Kun välisota oli käyty loppuun, lähdimme väsyneinä takaisin kohti kasarmia.

Parin päivän levon jälkeen alkoi taistelu linjahaaramerkistä, eli koulutushaarakoe, jossa mitattiin parin päivän ajan aliupseerikurssilla opittuja taitoja fyysisesti ja henkisesti raskaissa olosuhteissa. Raskaan uurastuksen jälkeen palasimme kasarmille tyytyväisinä, linjahaaramerkit hihassa.

AUK II ampumaharjoituksessa ammuimme joukkueen hyökkäys- ja puolustusammuntoja ja viimeisenä päivänä jokainen meistä pääsi ampumaan kovilla singoilla, sekä seurasimme miinojen, sekä panosten tehoesittelyä.

Kaiken kaikkiaan aliupseerikurssista jäi kaikkien opittujen tietojen ja taitojen lisäksi hyvät muistot, paljon uusia kavereita ja hyvät valmiudet johtajakaudelle.

Yläriivi vasemmalta oikealle: Myllyaho Matias, Nyman Pauli, Pajari Jonne, Välimaa Roope, Kakko Aukusti, Palojärvi Joonas. Keskiriivi vasemmalta oikealle: Lakkapää Teemu, Björkbacka Santeri, Nuppula Santeri, Junttila Samuli, Lahti Miikka, Saukko Janne. Alariivi vasemmalta oikealle: Saaranen Arttu, Pyykönen Jussi, Viiska Tuukka.

Sissiradistilinja

Yläriivi vasemmalta: Snellman, Karhumaa, Niemelä, Autio, Kuokkanen, Koskela ja Lipponen. Alariivi vasemmalta: Lakela, Karisto, Syväniemi, Kämäräinen, Yli-Kovero ja Kallio

”Jos tuntuu, ettei jaksaa, niin ei auta kuin koittaa jaksaa.” Tätä on varmasti moni sissiradisti miettinyt rinkan painaessa selässä ja marsin yhä jatkuessa kilometri toisensa jälkeen. Varmastikin jokainen varusmies pääsee palveluksensa aikana mittaamaan omia henkisiä voimavarojaan. Tällä linjalla sitä voisi kutsua arkipäiväiseksi.

”Vapaa-aika alkaa, ei koske sissiradisteja.” Joskus tuntui että vapaa-aika olisi ollut vain kaikille muille linjoille suotu etu. Sillä aikaa kun muut oppilaat riensivät pää kolmantena jalkana sotilaskodin lämpöön loikoilemaan tai Siilashallin kuumille lauteille hikoilemaan, jäimme me selaamaan tunnistuskansioita tai siirryimme koulutusrakennuksen sähkötyöluokkaan kuuntelemaan samaa ainaista pitkän ja lyhyen merkin tykitystä. Linjanvalintakysymys totta kai, vaan kyllähän me kaikki sen tiesimme vaikka emme aina oikein usko-

neet, että se tykitys oli silkkaa musiikkia korvillemme. Tunnistuskansiotakin selasimme aina samanlaisella antaumuksella kuin tuoreinta miestenlehteä.

Kaikesta edellisestä huolimatta koimme kasarmiviikot taukoina jolloin tuli tankata toinen toisistaan raskaampia harjoituksia varten. Viimeistään SERE-B harjoituksen jälkeen jokainen meistä tiesi sen että kun ravintoa on tarjolla, niin sitä kannattaa tankata. Tilapäismajoituksissa levätyt minuutit ja aamuiset tulentekestetit tekivät tuosta selviytymispläjyksestä todella opettavaisen ja kasvattavan harjoituksen.

Selväksi tuli, että tavoitteisiin päästään ainoastaan jos jaksaa painaa painaa PAINAA!

Tulenjohtolinja

Peruskoulutuskauden jälkeen aliupseerikoulun tulenjohtolinjalla aloitti 22 motivoitunut ja nohevaa taistelijaa. Parin ensimmäisen viikon aikana tutustuimme tulenjohtokalustoon sekä tulenjohtoryhmän toimintaan. Soramontun reunalla oleva korkea mänty tuli tutuksi ja LEM:n akkuakin meni hukkaan asemarallia harjoitellessa. Pian koitti taisteluharjoitus, jossa harjoiteltiin lisää asemarallia, kamiina kävi mansikkana ja muutama sissiradisti vangittiin.

Taisteluharjoituksen jälkeen alkoivat kokeet – RUK alkoi puhuttaa enemmän. Viikot kuluivat ja tuli ampumaharjoituksen aika.

Pääsimme ensimmäistä kertaa ammuttamaan kevyitä kranaatinheitimiä. Muu aika harjoituksessa kului nuotion ääressä makkaraa paistamalla aurinkoa ottaen. Haminaan lähtijöiden nimet julkaistiin Sarrijärvellä ja puolet linjan oppilasta suuntasi etelään harjoitusta seuraavalla viikolla.

AUK II alkoi kauniissa kevätssä pienellä mutta tiiviillä ryhmällä. AUK II alussa oli koulutuksia, toimintaa jääkärijoukkueen osana sekä ryhmätaitokilpailu. Ryhmätaitokilpailu ei varsinaisesti mikään menestys ollut, mutta se paransi ryhmähengettä ja oli ko-

remuksena hieno. Oli Riekkö 118 -harjoituksen aika, jääkäreiden kanssa oltiin harjoiteltu jo muutama päivä. Osa linjastamme oli tulenjohtoryhmässä ja osa oli jaettu jääkäreiden sekaan. Hyvinhän siellä sitten meni. Vielä kun olisi saatu tulenjohtajillekin kasiliivit, niin harjoitus olisi ollut todella mielenkiintoinen.

Melkein heti Riekkö 118 -harjoituksen jälkeen koitti Pohjoinen 118 -harjoitus. Alun taisteluvaiheeseen osa meistä sai kasiliivit käyttöönsä ja niiden avulla enemmän irti taistelutilanteissa. Ampumavaihe harjoituksesta sujui meidän osalta hyvin, vaikka kokonaisuutena 12 yön reissu alkoi lopussa jo hieman painaa. Hyvällä ryhmähengellä tästäkin kuitenkin selvitettiin. Kokonaisuutena aliupseerikurssista jäi hyvä maku ja jatkamme innolla kohti tulevia tehtäviä.

*Takarivi vasemmalta: Oppilas Neitola, Jääkäri Mäkitalo ja Oppilas Kotajärvi
Keskirivi vasemmalta: Oppilaat Mikkola, Upola, Montonen ja Jääkäri Ventelä
Eturivi vasemmalta: Kokelas Lammi ja Kersantti Kivimäki
Kuvasta puuttuu Oppilaat Paulasuo, Uusitalo ja Yliheikkilä*

Tuliasemalinja

TULIKOMENTOJA! Kyseinen komento kaikui tuliasemiin kerta toisensa jälkeen, oli kyseessä taistelu- tai ampumamarjotus. Tämän jälkeen alkoi heittimillä armoton toiminta. Jokainen ryhmän jäsen suoritti omaa tehtäväänsä parhaan taitonsa mukaan. Vaikuttamisen jälkeen mukavuu-denhaluiset heitinmiehet saattoivatkin odotella seuraavaa komentoa auringonpaisteessa hetken jos toisenkin.

Maaliskuun alussa 3. Jääkärikomppanian edessä seisoivat lauma suhteellisen jännittyneitä mutta motivoituneita aliupseerioppilaita. Tästä alkoi TAS aliupseeri kurssi 1/18. Seuraavan parin viikon aikana pääsimme jo tutustumaan kranaatinheitteihin ja kuivaharjoitteluna sen toimintaan. Ensiksi asiat tuntuivat monimutkaisista, mutta pian rutiininomaisesti ne jäivätkin mieleen.

Taisteluharjoituksessa pääsimme käsittelemään heitintä vielä enemmän ja opettelimme lisää uusia asioita heittimellä toimimisesta. Sekä pääsimme ampumaan harjoituskranaatteja. Tällä leirillä linjan yhteishenki kasvoi niin paljon, että jopa kouluttajan kivisille kasvoille nousi vieno hymy. Tästä todistetaan leirin päätöspäivänä suoritettu pikamarssi, jonka koko linja suoritti yhtenä porukkana, auttaen toinen toistaan.

Aliupseerikurssin ehdoton kohokohta oli ampumaharjoitus Sarrijärvellä, jossa menetimme heitinneitsyytemme. Harjoituksen jälkeen reserviupseeri kurssille valitut jatkoivat matkaansa Haminaan ja me loput jäimme pitämään tuliasemalinjan lippua korkealla ja jatkoimme AUK II kohti.

AUK II huipentui kahteen harjoitukseen, Riekkö 118 sekä Pohjoinen 118 jossa opitut taidot to-

dellakin tulivat tarpeeseen. Violliskosketuksia oli vähän, mutta putket lauloivat kuin viimeistä päivää, tulikomentoja tuli jonossa asti, jotka laskijamme toimittivat heittimille tuulen nopeasti ja tulitus alkoi.

Lopulta kaikki hyvä loppui aikanaan ja paluu kasarmille koitti. Nyt olemme valmiita kohtaamaan johtajakauden uudet haasteet ja kouluttamaan uusia heitinmiehiä.

*Ylärivi vasemmalta oikealle: oppilaat Liikala, Hautaniemi, Vuotila, Karnaranta, Ruonala, Uusimaa, Juusola ja Harju.
Alarivi vasemmalta oikealle: oppilaat Enqvist, Kinisjärvi, Mikkonen, Ikkäläinen, Eloranta, Savikuja ja Hyrkäs*

Viestilinja

Aliupseerikurssi alkoi 2.3.2018, edellispäivänä toteutettiin yksikkösiirrot ja linjan koonpano alkoi hahmottua itse kullekin. Peruskoulutuskauden tupatovereiden tutut kasvot vaihtuivat uusiin, oli kuin palvelus olisi alkanut uudelleen.

Kurssin alettua jo seuraavana päivänä saimme maistiaisen tulevasta, järjestymisharjoitus toivotti kurssin tervetulleeksi. Viestilinjan osalta kurssi jatkui leppoisisa merkeissä. Oppituntien täyttämät viikot olivat rentoja, mutta sisäistettävää asiaa oli paljon. Saimme tutustua erilaisiin viestilaitteisiin ja viestinnän perusteisiin.

Johtamisjärjestelmän tehtävä taistelussa on muodostaa viestiverkko, jonka avulla kyetään muodostamaan tilannekuvaa eri joh-

toportaille, jotta taistelun alati muuttuviin tilanteisiin kyetään reagoimaan.

Taisteluharjoitukset viestilinjan osalta ovat käytännössä viestiasemalla istumista ja päivystämistä. Viestiyhteyksien ylläpitäminen ja viestien välittäminen vaatii jatkuvaa hereillä oloa. Yksikään viesti ei saa jäädä huomioimatta! Ras-kaimmaksi asiaksi osoittautui virtaa tuottavan voimakoneen siirtäminen sopivaan paikkaan aina asemaa perustettaessa, sekä siirtymiset.

Sotaharjoitukset Riekko ja Pohjoinen olivat linjan osalta merkittäviä. Tilanteet olivat uusia sillä todenmukaisten tilanteiden harjoittelu etenkä kasarmiolosuhteissa ei ole mahdollista. Oli seesteisempiä vaihteita, mutta etenkin

komentopaikalla piti kovasti kiirettä. Komentopaikka on yhteydessä muihin aseisiin ja johtoportaisiin, joten taistelun ollessa kiivaimmillaan tarvittiin useampi oppilas, jotta saatiin viestit eteenpäin.

Kurssin aikana saimme valmiudet viestialiupseerina toimimiseen. Jokainen sai toimia vuorollaan ryhmänjohtajina apukouluttajien hyvässä opastuksella, siitä iso kiitos heille. Tunnen ainakin itse olevani valmis tuleviin haasteisiin, toivon sitä myös muille.

Viestilinjalla pääset tutustumaan elektronisiin laitteisiin ja käsittelemään erittäin tärkeitä viestejä. Tästä syystä viestimiehet ja viestialiupseerit ovat eräitä taistelun kulmakiviä.

Yläriivi vasemmalta oikealle: Oppilaat Siurua, Vesala, Kuha, Virtanen, Siltala, Kiipelmä
Alarivi vasemmalta oikealle: Oppilaat Honkakoski, Lääperi, Karasti, Heiskari

Moottorilinja

Moottorilinja 1/18 koostui 29 varusmiehestä. Meistä 15 tuli Rovaniemeltä ja loput 14 olivat valmiiksi Sodankylästä. Moottorilinjalle oli paljon halukkaita, kuten aina ennenkin. Siksi paikka "motoaukkiin" tuntui peruskoulutuskauden lopulla lottovoitolta.

Moottorilinjalla aliupseerikurssin runko on melko erilainen muihin linjoihin nähden. Ensimmäisen viikon jälkeen motoaukki ei tunnu johtajakoulutukselta. Se koostuu pitkälti aikaa vievistä ammatipätevyytystunneista ja uusista ajokorteista, jotka kaikki pitäisi saada lyhyessä ajassa. Lisäksi sotilaskuljettajan tehtävä on vastuullinen ja vaativa, siinä pitää hallita raskaan kaluston käyttö sotilaallisissa tehtävissä. Siksi illat kuluvat maasto-

ja maantiekouma-autojen parissa. Moottorilinjalla tekemistä riittää aamusta iltaan.

Pitkät ginekset alkoivat näkyä porukan ilmeistä AUK I:n lopulla. Selvähän se, kun me olemme palveluksessa muiden ollessa lomilla! Kaikesta huolimatta ryhmähenki on pysynyt hyvänä ja parantunut AUK II:n loppua kohden.

Leirit ovat luoneet ryhmähenkeä ja tuoneet meitä yhteen siitäkin huolimatta, että meidät jaettiin kunnossapito- ja täydennysryhmään. Leirit moottorilinjalla ovat olleet melko mukavia, makkaroita ja nuudeleitakin on ehtinyt paistaa. Mutta eivät kaikki leirit pelkkää rötinää ole, kun leireillä liikutaan huoltokomppanian mukana, niin hommia on riittänyt. Ainakin

naamioverkkojen käyttö on tullut tutuksi.

Liikunta on kyllä jäänyt vähemmällä verrattuna peruskoulutuskautteen. Kun muut linjat lähtevät aamureippailulle, motot lähtevät syömään. Siitä huolimatta moottorilinja pärjäsi hyvin aliupseerikurssin pikamarssissa. Osa meistä olisi kaivannut enemmän tetsaamista.

Nyt kun AUK päättyy, olemme lähdössä hyvin mielin kohti uusia yksiköitämme, vaikka kolme hyvää tupaa hajoavat.

Yläriivi vasemmalta: Kurikka Topi, Peltonen Eetu, Rajala Aatu, Hautala Ville, Siponen Hermanni, Tuppurainen Juuso, Rytilahti Santeri, Mäkipeura Jaakko.

Keskiriivi vasemmalta: Lohilahti Johannes, Niskala Joonas, Sippala Valtteri, Myllykangas Jani, Seppänen Ville, Jäkäläniemi Juuso, Naasko Matias, Nikkarinen Sami, Paalimäki Petteri.

Alarivi vasemmalta: Pyhälä Toni, Meriläinen Ville, Suni Timo, Ollila Tuomas, Pakonen Joonas, Mattila Antti, Jousa Vili, Kivioja Markus, Tokola Eetu, Tirola Petter, Pehkonen Niko, Kivelä Olli

Kurssin johtajan tervehdys

| Teksti: Aliupseerikurssin johtaja luutnantti Tuomas Väänänen

Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston 2. Ilmatorjuntapatterin vastaa ilmatorjunta-ase-lajin sekä sotilaspoliisitoimialan aliupseerikurssien järjestämisestä Jääkäriprikaatissa. Lisäksi yksikkö vastaa koko Jääkäriprikaatin sotilaspoliisikoulutuksesta sekä tarjoaa vartiomiestien sekä Sodankylän että Rovaniemen varuskunnan vartiostoille. Nimestään huolimatta yksikkö koostuu siis suurimmalta osin sotilaspoliiseista. Aliupseerioppilaiden lisäksi yksikössä palvelevat erikoiskoulutus- ja joukkokoulutuskaudella virtuaalikuolitusympäristön kanssa työskentelevät varusmiehet sekä pieni määrä sotilaskuljettajia ja kirjureita. Aliupseerikurssi saapumiserällä 1/18 alkoi 2. Ilmatorjuntapatterissa talvisissa olosuhteissa perjantaina 2.3.2018. Tuoreet aliupseerioppilaat eivät kauaa saaneet ihastella uusia arvomerkkejään, vaan kurssi potkaistiin räväkästi käyntiin ensimmäisen arvioitavan koulutyön muodossa jo ensimmäisenä viikonloppuna. Ensimmäinen viikonloppu kului johtajakoulutuksen perusteiden parissa ja valmistautuminen ensimmäiseen sotaharjoitukseen alkoi välittömästi. Tulevalla viikolla oli edessä reipashenkinen jalkaväkitaiteluharjoitus, jossa keskityttiin ensimmäisen kerran koko kurssin osalta taisteluun rakennetulla alueella. Ensimmäiset johtajasuoritukset ja asiaankuuluvat koulutyöt tulivat oppilaille nopeasti vastaan. Alkujärkytyksestä huolimatta kurssi selvisi aloituksesta hyvin, ja heti alkuun nähtiin mikä on pelin henki aliupseerikoulussa. Kurssin alun yhtenäiskoulutuksen jälkeen painopiste siirtyi linjakohdattaiseen erikoiskoulutukseen ja niihin keskittyviin koulutöihin. Yhtenäisiä koulutöitä oli toki jatkossakin johtamisvalmiutta mittaavien testien ja erilaisten urheilukilpailujen muodossa. Kurssin sisällä miteltiin perinteisissä sotilaslajeissa kuten ammunnessa ja hiihdossa.

Aliupseerikurssin linjojen koulutus poikkeaa toisistaan merkittä-

västi. Ilmatorjunta on tekninen ja haastava aselaji. Tulevien ilmatorjuntajohtajien on hallittava johtamistaidon lisäksi monenlaisia ase-, viesti- ja valvontajärjestelmiä. Ase-laji on jatkuvan kehitystyön alla, mikä vaatii myös kouluttajilta kouluttautumista uusiin järjestelmäpäivityksiin ja muutoksiin. Tällä kertaa ilmatorjuntalinjalla koulutettiin aliupseereita Ilmatorjuntapatteriston johtoportaan tehtäviin. Tärkeimpänä kalustona oli maalinosoitustutka 87M sekä JO-KE06-järjestelmään kuuluva taistelunjohtokeskus. Onnistumisen edellytyksenä taistelussa näillä järjestelmissä ei välttämättä ole 100kg penkistä vaan terävä pääkoppa ja nopea reagointikyky. Naapuriyksikkömme eli 1. Ilmatorjuntapatterin saa käyttöönsä osaavia sekä innokkaita johtajia omaa sodanajan joukkotuotantoyksikköään varten. Sotilaspoliisilinja keskittyi koulutuksessaan erilaisiin suojaamis-, vartiointi- sekä taistelutehtäviin. Laajan skaalan uhkatilanteisiin joutuu aina reagoimaan tilanteen mukaisesti: yksikään tilanne ei ole samanlainen ja harjoitellut perustaistelumenetelmät korostuvat. Harjoituksissa tuli vastaan tilanteita aina vihollisen erikoisjoukkotoiminnan torjumisesta iskuosaston hyökkäykseen. Lisäksi suoritetaan kiinniotto- ja aluevalvonta- ja taistelutehtäviä ja taistelutehtäviä niin sanotun ”normaalin” jalkaväen tapaan. Kaikissa tehtävyypeissä on kyettävä huomioimaan toimivaltuudet, voimankäytön säädökset perusteineen sekä työturvallisuus. Sotilaspoliisijoukkojen on kyettävä vastaamaan nopeasti kehittyvien tilanteiden vastaamiin haasteisiin nopeasti ja tehokkaasti niin maastossa kuin rakennetulla alueellakin. Fyysinen toimintakyky, ase- ja ampumakoulutus ja pienryhmätoiminta raskaine varustuksineen korostuvat sotilaspoliisitehtävissä huomattavasti. Kahden varuskunnan vartiopalvelus sekä välillä hyvinkin värikkäät tukitehtävät tuovat oman lisämausteen sotilaspoliisien arkeen. Aliupseerikurssin osin raskaatkin koi-

tokset ovat luoneet sotilaspoliisilinjalle tiiviin ryhmähengen sekä voimakkaan ”spollehonorin”, joka varmasti säilyy läpi loppupalveluksen. Toimintaympäristöjen eroista huolimatta kaikilla aliupseereilla on hyvin samankaltaisia vaatimuksia suorituskykyvaatimuksien osalta. Jokaisen aliupseerin on osattava riittävän hyvin oman joukkonsa taisteluvälineet, sekä oman tason taistelutekniset ja taktiset asiat. Ennen kaikkea näitä asioita pitää osata kouluttaa alaisilleen. Aliupseerikurssilla on pyritty siihen, että tulevat johtajat olisivat aktiivisia ja oma-aloitteisia tulevissa tehtävissään. Lisäksi fyysistä toimintakykyä, eli erilaista liikuntaa oli läpiviennissä pyritty jaksottamaan sopivalla rytmillä. Katsoessani mennyttä kevättä voin olla tyytyväinen siihen loppuasetelmaan johon pääsimme. Kiinnioloviikonloppujen, sotaharjoitusten ja muiden yllättävien tapahtumien määrä on ollut suuri, mutta rasituksesta huolimatta aliupseerikurssi on säilyttänyt pilkkeen silmäkulmassa ja toiminnassa on ollut rytmiä ja tervehenkinen meininki. Osa tuoreista aliupseereista siirtyi takaisin Kainuun prikaatiin ja osa siirtyi aikanaan naapuriyksikköömme 1. Ilmatorjuntapatteriin. Suuri osa tuoreista alikersanteista jatkaa meidän yksikössämme koko uransa varusmiesjohtajana, eli talon tapojen voidaan olettaa olevan jo tutut! Yksikön henkilökunnalla on näin ollen tilaisuus nähdä paalupaikalta varusmiesjohtajan kehityskaari aliupseerikoulusta kotiutumiseen asti. Tämä tarjoaa ainutlaatuisen tilaisuuden myös kehittää toimintaamme jatkossa. Kurssin läpäisseet aliupseerioppilaat saavat olla ylpeitä itsestään. Tämä koitos ei ole ollut mikään itsestäänselvyys, vaan töitä on tehty reippaasti ja palkinto on nyt käsillä. Toivottavasti aliupseerikurssi on jäänyt teille mieleen positiivisena kokemukseksi, ja kokemuksesta voin sanoa että aika kultaa muistot ja silottelee rosoisiakin kulmia. Muistakaa kuitenkin se, että nyt todellinen työ vasta alkaa. On aika ottaa johtamisvastuu, ja näyttää esimerkkiä tuleville alokkaille sekä omalle sodanajan joukolle. Teillä on kaikilla tähän tehtävään hyvät valmiudet ja olenkin varma että suoriudutte tehtävistänne kunnialla!

Sotilaspoliisilinja

| Teksti: Oppilas Kääriäinen

Maaliskuun toisena päivänä 2. Ilmatorjuntapatterin sinisen lamellin yläkerrassa herätään ensimmäiseen aliupseerikurssin aamuun.

Kurssiin osallistujina on Jääkäriprikaatin jääkäreitä sekä viestimi-ehiä Kainuun prikaatista, joista jokainen on hakenut kurssille ja haluaa edetä oman aselajinsa ryhmänjohtajaksi. Aliupseerikurssin aikana on koeteltu jokaisen fyysisiä, sekä psyykkisiä rajoja useilla taisteluharjoituksilla sekä perinteisesti Rämäpää-ryhmätaitokilpailulla.

Lähes 30 tuntia kestänyt marssi suoritettiin talvisissa Rautavaaran ja Pahkamaan metsissä, toisin kuin edellisellä saapumiserällä lämmön ja pitkien jalkamarssien sijasta oppilaita haastoi yön myötä kiristynyt pakkanen ja tehtäväras-tien suuri määrä. Fyysistä puolta koeteltiin rastien välimatkat ahkio-perässä hiihtäen ja psyykkistä ajatelu- ja arviointitaitoja niitä vaati-villa rasteilla. Näistä huolimatta

suurin osa sotilaspoliisilinjän oppi-laista selvisi maaliin asti!

Aliupseerikurssin puolivälis-sä alkavan AUK 2 aikana oppilaat pääsivät paremmin perehtymään oman aselajinsa ryhmäkohtaiseen toimintaan erilaisissa taisteluhar-joituksissa, joissa ryhmänjohtaji-na toimivat oppilaat saivat paljon vastuuta oman ryhmänsä toimin-nasta. Tästä huolimatta jokaisesta taisteluharjoituksesta selvittiin pal-jon uutta oppineena ja kokeneena. Lisäksi AUK 2 aikana saatiin pereh-dytystä sotilaspoliisien käyttämiin taisteluvälineisiin Rovajärvellä jär-jestetyllä ampumaleirillä, jolla op-pilaat pääsivät käsittelemään PKM ja KVKK kevytkonekivääreitä, hau-likkoa, tarkkuuskivääriä sekä pist-toolia. Ampumaleirin loppuhui-pennuksena toimi harjoitusalueel-la järjestetty ryhmän hyökkäys ra-kennetulle alueelle kovapanoksilla, kovapanoksien luomasta jännityk-sestä huolimatta jokainen oppilas onnistui tehtävässään ja suoritti harjoituksen turvallisesti loppuun.

Aliupseerikurssin loppuvai-heessa oppilaat kokivat yhden iki-muistoisimman hetken varusmies-palveluksensa aikana, kun he pää-sivät laskeutumaan Someroharjun laskeutumistornista.

Lisäksi oppilaat osallistuivat ke-sällä Lohtajalla järjestettyyn IPH 1/18 -harjoitukseen, jossa osallis-tujia oli eri varuskunnista ympäri Suomea. Lohtajalla päästiin har-joittelemaan tutusta Rovaniemen maastosta eriväessä ympäristössä henkilösuojausta ja perus taiste-lumenetelmiä rakennetulla alueel-la. Harjoituksen lopussa pidettiin vaarallisen henkilön kiinniotto, jos-sa oppilaat pääsivät soveltamaan jo opittuja menetelmiä tehtävän täyttämiseksi.

Kokonaisuudessaan sotilas-poliisilinjän aliupseerikurssi on ol-lut täynnä kokemuksia ja kaikista haasteista on selvitty hyvän ryh-mähengen ansiosta. Kurssilla on ollut mukana hienoja ihmisiä joista seuraava saapumiserä saa varmasti monta hyvää johtajaa.

Ilmatorjuntalinja

| Teksti: Oppilas Barsk ja oppilas Jussila

Aliupseerikurssi AUK I alkoi helmi-maaliskuun taitteessa saapumiserän 1/18 osalta. Peruskoulutuskauden jälkeen ilmatorjuntalinjalle valittuja varusmiehiä oli noin 35 henkeä. Ilmatorjuntalinjan mukana kulki kurssin ajan myös lääkintälinja ja huoltopalvelulinja, jotka jatkoivat matkaansa Kainuun prikaatiin koulutettaviksi kurssin jälkeen. AUK I käsitteli ilmatorjuntaa suuremmissa mittakaavassa, sekä johtamista harjoitettiin mm. vertaisjohtamisen merkeissä. Lisäksi ilmatorjuntalinja jaettiin kurssin aikana kolmeen linjaan tehtyjen koulutöiden ja halukkuuksien perusteella. AUK 1 aikana käytiin mm. perinteikäs ryhmätaitokilpailu rämäpää, jonka tarkoituksena on testata ryhmän toimintaa vaikeissa olosuhteissa. Kilpailuun toi lisämaustetta ilmatorjuntalinjan ja sotilaspoliisilinjan perinteinen vastakkainasettelu ja voiton vei ensimmäistä kertaa moneen saapumiserään ilmatorjuntalinja.

AUK I jälkeen opinnoissa parhaiten menestyneet valittiin reserviupseerikurssille Haminaan ja loput jäivät jatkokoulutukseen suorittamaan AUK II -kauden, jonka aikana syvennyttiin linjakohtaisiin aiheisiin, sekä aloitettiin johtamisen ja kouluttamisen harjoittelu toden teolla.

Viestilinja

Viestilinjan tärkein tehtävä on rakentaa toimivat yhteydet laitteiden välille. Esimerkiksi ampuvat yksiköt tarvitsevat tulenjohtodataa johtokeskukselta, jotta ampuminen onnistuu. Lisäksi johtokeskukselta pitää olla yhteydet esimerkiksi maalinsoitustutkaan, jotta se voi johtaa taistelua esteettömästi.

Viestilinjan osalta koulutus alkoi radiomastojen pystytyksillä, sekä fyysisien viestiyhteyksien eli parikaapeleiden rakennuksilla. Myöhemmin kuvioon tuli myös viestipäivystys ja toiminta osana suurempaa yksikköä.

Vaikka viestimiehille monesti kuitaillaan, on se kuitenkin elintärkeä osa ilmapuolustuksen toiminnassa.

Maalinsoitustutkalinja

Maalinsoitustutkan tehtävänä taistelussa on mitata ilmatilaa, eli havaita ilmassa liikkuvia koneita, sekä välittää ilmassa liikkuvien koneiden paikka ja sijainti johtokeskukselle.

Maalinsoitustutkalinja, tuttavallisemmin tutkalinja, aloitti tutkalaitteiston eli MOSTKA87M:n harjoittelun ITTST1-harjoituksessa. Aluksi käytiin läpi tutkan käytökuntoon ja kuljetuskuntoon laittamista ja yleisesti tutkan tehtäviä taistelussa. Myöhemmin siirryttiin harjoittelemaan itse taistelussa toimimista.

Taistelunjohtolinja

Taistelunjohtolinjalla koulutettiin valvonta-aliupseereita johtokeskukseen. Valvonta-aliupseerin tehtävänä on mm. kommunikoida tutkan kanssa, antaa mittaustehtäviä tutkalle, sekä välittää tilan tietoa johtokeskuksen vuoropäällikölle tutkan toiminnasta.

Aluksi taistelunjohtolinja aloitti johtokeskuksen eli "kontin" käyttö- ja kuljetuskuntoon laittamisen harjoittelulla, sekä kontin yleisten ominaisuuksien harjoittelulla. Lisäksi tuli paljon tietoa johtokeskuksen toiminnasta ja valvonta-aliupseerin toiminnasta osana koko keskuksen toimintaa. Myöhemmin näitä tehtäviä alettiin harjoitella ja lopulta ilmapuolustus-harjoituksessa Lohtajalla päästiin toimimaan johtokeskuksena kokonaisvaltaisesti.

Jääkäriprikaatin tapahtumia vuonna 2018

TAPAHTUMA	AIKA	PAIKKA
Kotiuttaminen ja palveluksen aloittaminen		
Kotiuttaminen 255 päivää palvelleet	19.9.2018	Sodankylä ja Rovaniemi
Kotiuttaminen 347 ja 165 päivää palvelleet	20.12.2018	Sodankylä ja Rovaniemi
Juhlatilaisuuksia ja maanpuolustustapahtumia		
Vala ja vakuutus	10.8.2018	Ranua
Puolustusvoimat 100 -kesäkiertue	16.8.2018	Rovaniemi
Kotiuttamisjuhla	18.9.2018	
Jääkäriprikaatin vuosipäivä (1.10.)	5.10.2018	
Kotiuttamisjuhla	19.12.2018	
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston perinnepäivä	30.11.2018	Rovaniemi
Itsenäisyyspäivä	6.12.2018	Sodankylä ja Rovaniemi
Urheilua		
Suunnistuksen SM- ja PM -kilpailut	17.–20.9.2018	Rovaniemi
Jeesiön lenkki polkupyöräkilpailu	22.8.2018	Sodankylä

Suunnistuksen SM- ja PM -kilpailut 17.–20.9.2018 Rovaniemi

Alueraivaamiset

Tankavaara	6.–15.8.2018
Misi	3.–12.9.2018

#jääkäriprikaati

twitter.com/JaakariPR
@JaakariPR

facebook.com/JaakariPR

maavoimat.fi/jaakariprikaati

VAPAA PÄÄSY!

PUOLUSTUSVOIMAT 100 -KESÄKIERTUE 2018

Rovaniemi, Lordin aukiolla ja Koskipuistossa to 16.8. klo 13 alk.

JANNA

Ilmavoimien soittokunta
Lapin sotilassoittokunta
Puolustusvoimien
varusmiessoittokunta

Kalustonäyttely ja toiminta-
näytöksiä klo 13.00–17.30
Lordin aukiolla. Sotilassoitto-
kuntien konsertti
Koskipuistossa alkaa klo 18.

100

Puolustusvoimat

Försvarsmakten • The Finnish Defence Forces
puolustusvoimat.fi/100

#PV100